

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 9 – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251

<http://www.ecclesia.gr>

e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπόνης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀπαντητικαὶ ἐπιστολαὶ Εὐρωπαίων ἀξιωματοῦχων
διὰ τὴν φυλάκισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος κ. Ἰωάννου 691

ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ,
Ἐπικήδειος Λόγος εἰς τὸν ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντα ἀείμνηστον
Μητροπολίτην Δράμας κυρὸν Διονύσιον (Κυράτσον) 693

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ συζήτηση γιὰ τὴν ἀναβάθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν 697

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Ἡ Τακτικὴ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καὶ ἡ ἐκλογή δύο νέων Μητροπολιτῶν 699
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδοῦλου,
Εἰσηγήσις ἐνώπιον τῆς Ι.Σ.Ι. Ὀκτωβρίου 2005 704
Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου,
«Ἐξουσία καὶ Διακονία στὴν Ἐκκλησία» 712
Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγ. Βλασίου κ. Ἱεροθέου,
Ἐπιβοηθηθούμενη ἀναπαραγωγή - Νέος νόμος 714
Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου,
Ὁ Ἐπανευαγγελισμὸς σήμερα: Νέες προοπτικὲς 716
Βιογραφικὸν σημεῖωμα τοῦ νέου Μητροπολίτου Αἰτωλίας
καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ 718
Βιογραφικὸν σημεῖωμα τοῦ νέου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου 719

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις Ἐδέσσης
καὶ Φλωρίνης 720
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδοῦλου,
Προσφώνησις στὸ ἀεροδρόμιον «Μακεδονία» ἐπὶ τῇ ἀφίξει
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου 722
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,
«Ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου» 724
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδοῦλου,
Πρόποσις εἰς παρατεθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου 729
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,
Πρόποσις κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ γεῦμα
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ
πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου 731

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

κ. Παναγιώτου Μπούμη,
Οἱ ἀρμοδιότητες τῶν τοποτηρητῶν Πατριαρχικῶν θρόνων 733

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ 736

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 738

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 741

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 781

**ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ
ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ
ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΧΡΙΔΟΣ
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

**Α. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
κ. JOSÉ MANUEL BARROSO**

Brussels, 10/10/2005

His Eminence
The Archbishop of Athens and all Greece
The Holy Synod of the Church of Greece
Holy Commission of Orthodox and Christian Relations
Agias Philotheis 21
GR-10556 ATHENS

Your Eminence,

Thank you for drawing my attention to the situation of Archbishop Jovan and the recent decision made by the Tribunal of Bitola.

The freedom of expression and of religion are among the fundamental principles at the core of the European Union and are key criteria to be met by a country willing to be a member of the EU.

Following the application for EU membership submitted by the former Yugoslav Republic of Macedonia, the Commission is preparing an Opinion assessing, among other criteria, how the country is meeting those principles.

In that context, the Commission has a regular dialogue with the authorities of the former Yugoslav Republic of Macedonia. It will, therefore, use that opportunity to ask for clarification and discuss that issue further.

I remain, Your Eminence,

Yours faithfully,
José Manuel BARROSO

**Β. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
κ. JAVIER SOLANA**

CONSEIL DE L'UNION EUROPÉENNE

Brussels, 5/9/2005

Monseigneur CHRISTODOULOS
Archbishop of Athens and all Greece
The Holy Synod of the Church of Greece
14, Ioannou Gennadiou St.
Athens.

Monseigneur,

Thank You for the letter of 16 August regarding the conviction and imprisonment of Bishop Jovan (secular name: Zoran Vranickovski) for instigating ethnic, racial, and religious hatred, discord and intolerance in the former Yugoslav Republic of Macedonia. In the letter, You argue that the statements for which Mr Vranickovski has been sentenced may be protected by the provisions for religious freedoms and freedom of expression in the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

Freedom of expression and religious freedom are obviously principles that are close to the heart of the European Union. It is also a central aspect of our assessment of the application for membership in the EU submitted last year by the former Yugoslav Republic of Macedonia. We have already raised the case of Mr Vranickovski with the authorities of the former Yugoslav Republic of Macedonia, and we will continue to follow developments closely. My understanding is that the Supreme Court of the country is now seized with the matter.

Yours faithfully,
Javier SOLANA

**Γ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
κ. LUZIUS WILDHABER**

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Strasbourg, 14 September 2005

His Beatitude Christodoulos
Archbishop of Athens and all Greece
The Holy Synod of the Church of Greece
14, Ioannou Gennadiou St.
Athens.

Your Beatitude,

I thank you for your recent letter regarding the situation of His Eminence, Archbishop Ioannis of Ochrid, and I appreciate the depth of your concern for the right to freely exercise one's religion in the Former Yugoslav Republic of Macedonia.

To my regret, I have to inform you that concerning your request that I intervene with the relevant authorities, such action would be inappropriate on the part of the President of the European Court of Human Rights, who should demonstrate the highest objectivity and impartiality and refrain from any action which might interfere with or prejudice the outcome of any pending or future application before the Court. Should he wish to do so, the Archbishop of Ochrid is indeed fully entitled to make a formal application to the Court in accordance with Article 34 of the European Convention on Human Rights, after exhausting the domestic remedies available to him in Macedonia. In this way, the concerns you raise may be duly considered by the Court.

Yours sincerely,
Luzius Wildhaber

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΚΥΡΙΩ
ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑ
ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΔΡΑΜΑΣ ΚΥΡΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
(ΚΥΡΑΤΣΟΝ)
(1923-2005)**

Τοῦ
Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου
Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ,**
Ἀρχιερατῆ τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου

Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεπτὲ καὶ Μεγάτιμε Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,

Πανοσιολογιώτατε Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου,

Τιμιωτάτη καὶ πολυσέβαστος χορεία τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων,
Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν Διακόνων καὶ τῶν Μοναχῶν Σύλλογε,
Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῆς τε Πολιτικῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς Πόλεως καὶ Ἐπαρχίας ταύτης,

Φιλόχριστε καὶ πενθηφόρε Λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀπορφανισθὲν ποιῖμνιον τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Δράμας.

Μετέστη πρὸς Κύριον ὁ Μητροπολίτης Δράμας κυρὸς Διονύσιος. Μετέστη πιστεύων τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων καὶ προστίθεται ἤδη τοῖς οἰκείοις τῆς Πίστεως, ἵνα ἀναπαυθῆ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐν τῷ χορῷ τῶν Μακαρίων Ἱεραρχῶν «ὅπου ἦχος καθαρὸς ἔορταζόντων».

Ἐκεῖνος ὅστις ἐλάμπρυνε τὸν θρόνον τοῦ Μητροπολιτικοῦ τούτου Ναοῦ, φέρων τὸν στολισμὸν τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ἐγκαρδιῶνων Κληρὸν καὶ Λαόν, τώρα γίνεται ὑπόθεσις λυπηρᾶς ἀκροάσεως.

Ἄντὶ νὰ ἐμψυχώνει, μακραίνει καὶ συγκόπτει τὸ θάρρος ἡμῶν καὶ ἡ φωνὴ ἡμῶν ἀποβαίνει «*φωνὴ θρηνοῦντος καὶ φωνὴ ὀδυνωμένου ἀναγγέλουσα τὸν ἔπαινον αὐτοῦ*». Ἀλλὰ μακάριε καὶ ἀείμνηστε Ἱεράρχα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, γλυκύτατε καὶ πράε τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Ἱεράρχα, δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὸ πάθος νὰ καλύψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, ἀλλὰ προσβλέποντες πρὸς τὴν λάμπριν ἥτις περικυκλῶνει τὸν ἔνδοξόν σου νεκρὸν θὰ ἀναφωνήσωμεν.

Ὅχι, Σεβασμιώτατε Πάτερ, δὲν ἀπώλεσες, ἀλλ' ἐμεγάλυνες, ἀλλ' ἐπλάτυνες, ἀλλὰ διαιώνισες τὴν δόξαν σου, διότι, ἂν καὶ δὲν στολίζεις πλέον τὸν θρόνον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, παρίστασαι μετὰ παρησίας εἰς τὸν θρόνον τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Ὑψίστου, ἂν καὶ δὲν ἄρχῃς πνευματικῶς εἰς τὴν ἔδραν ταύτην τῆς Ἐπισκοπῆς Σου, διαπρέπεις μακαριστῶς εἰς τὴν Οὐράνιον Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, ἂν καὶ δὲν σὲ περιστρέφει πλέον τὸ Τίμιον Πρεσβύτεριον τῆς Ἱερᾶς Σου Μητροπόλεως, περιστοιχεῖ τὸ λείψανόν Σου. Αὐτὴ αὕτη ἡ Ὑψίστη Κορυφὴ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ οἱ περὶ Αὐτὸν Ἀγιώτατοι Ἀρχιερεῖς καὶ ὡς στελέχη φοινίκων οἱ Ἱερεῖς ἐκ τῆς ἰδικῆς σου ποιμένης, ἦν ἐδόξασας καὶ ἠγάπησας καὶ ἐν ταύτῳ πλῆθος πιστοῦ Λαοῦ, ἔκγονα τῆς πατρικῆς Σου καρδίας. Τιμᾶσαι λαμπρῶς σήμερον Ἀγιώτατε Ποιμενάρχα ἀπερχόμενος τῆς ζωῆς ταύτης, ἀλλὰ τοῦ θανάτου ἡ σκληρὴ πραγματικότης προβάλλει ἀνελέητος.

Ὁ ἕως χθὲς εὐσταθὴς καὶ ἔδραϊος, ὁ ὡς δρῦς παλαιὰ μεγαλόκλωνος καὶ εὐστέλεχος καὶ ἔτι καρποφοροῦσα, πολὺς Μητροπολίτης Διονύσιος, εἰς θάνατον ἤδη παραδίδοται.

Ἄλλ' ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν βιοτὴν αὐτοῦ, ἐν ἀγαλλίασει τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ αἴνον καὶ δοξολογίαν ἀναμέλλομεν, διότι εἰς τοῦ δικαίου ἀνδρὸς τὸν θάνατον

τι ἕτερον ἐπιτελεῖται εἰ μὴ ὅτι θραύεται ὁ βόμβυξ καὶ προβάλλει ἐλευθέρᾳ ἢ χρυσαλίσ, ὅτι διαδέχεται τὸ προ-αύλιον ὁ Ναός, τὴν αὐλὴν ὁ οἶκος, τὸν χειμῶνα ἢ ἄνοιξις, τὸν ὠκεανὸν ὁ λιμὴν, τὸ ὄναρ ἢ ἐξέγερσις, τὴν ξενιτείαν ἢ πατρις, τὴν σκηνὴν ἢ τοὺς θεμελίους ἔχουσα πόλις.

Ὁ Πανυπερέλειος καὶ καθαρὸς Θεὸς δὲν ἀποδέχεται τὸν συμβιβασμὸν μὲ τὰ ἔργα τῆς φαυλότητος καὶ ἀσφαλῶς δὲν θεωρεῖ γνησίαν τὴν Ἐπισκοπικὴν Διακονίαν, ἥτις μὲ τὴν πρόφασιν τῆς εἰρηνεύσεως ἀνοίγει τὴν δίοδον εἰς τὴν πρακτικὴν τῆς σεσυπιῆς χοϊκότητος, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν ἐπέκεινα προοπτικὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τιμιωτάτου ἀνθρωπίνου προσώπου. Ὁ ἀποιχόμενος ὁμῶς τιμιώτατος καὶ καθαρώτατος Ἐπίσκοπος, ὁ μεγαλοφυῶς ὑπερβᾶς τὰς ἀντινομίας τοῦ χοϊκοῦ ἡμῶν περιβλήματος καὶ τοῦ δερματίνου χιτῶνος, ἀνεδείχθη πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ ἀνένδοτος καὶ ἀσυμβίβαστος τηρητὴς τοῦ ἀρχαίου ἡμῶν κάλλους καὶ τῆς ἀγάπης τῆς πρώτης.

Ὁ θάνατος τοῦ δικαίου, διαβατήριον ἐστὶ ζωῆς τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, διότι δι' αὐτοῦ ἐπιτελεῖται ἡ θεία εἴσοδος ἐν τῷ Ζῶντι Θεῷ.

Ὁ Πασχαλῶς σαββατίζων Ἱεράρχης, ποῦ συνεδύαζε εἰς ἓν ἁρμονικώτατον ὄλον, τὴν βαθεῖαν χριστιανικὴν πίστιν μὲ τὴν πολυμερῆ σοφίαν, τὴν χρηστότητα καὶ τὴν εὐρύτητα τῆς σκέψεως μὲ τὴν Ἁγιότητα τοῦ βίου, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν παράδοσιν μὲ τὴν ὑγιᾶ ἀντίληψιν, τὴν συνείδησιν τῆς ὑπερκοσμίου ἀποστολῆς του μετ' ἀγάπης τρυφεράς, τὴν ἀτρόμητον παρησιάν μετὰ συγκινητικῆς ἐπιεικειᾶς, τὴν ἄφθαστον ταπεινοφροσύνην μετὰ μεγαλειώδους ἀξιοπρεπειᾶς, τὴν σοβαρότητα μετὰ μελιχλιότητος καὶ τὴν ἀπλότητα τῶν τρόπων μετ' ὀργῆς ἐνώπιον τοῦ ψεύδους καθ' οἵανδήποτε μορφήν, ἀπέρχεται ἀπὸ τῶν ἐνθάδε καὶ ἐνθαρρύνει ἡμᾶς, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀνατέλλουσιν νέοι ἐνιαυτοί, ἐνιαυτοὶ χρηστότητος ἐστεμμένοι δι' ἐλπίδων. Πηγνύει ἐπὶ τῆς μακαρίας ταύτης τῶν πατέρων ἡμῶν γῆς τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ ράβδον καὶ ἐξ αὐτῆς ἀναστῶνται νέοι καὶ ψηλόκορμοι βλαστοί, ἐκτίκτονται νέαι τῆς Ἐκκλησίας ἐλπίδες χρυσαῖ, διότι τοιαύτην συγκομιδὴν ἔσπειρεν ἡ γενεὰ αὐτῆς τῶν ἀπερχομένων τῆς Ἐκκλησίας ταγῶν, τοιοῦτον ἀμητὸν προηποίαζεν τὸ ἐπὶ γῆς ἔργον τῶν μακαρίων τούτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Διὸ δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν τὸν ἀπερχόμενον τοῦτον τῆς Ἐκκλησίας ἄξιον ἐραστήν, ὅτι ὅσον καὶ ἂν

ὀρῶνται οἱ ἐχθροὶ τῆς Πίστεως, τὸ ἔργον τῶν ἀπερχομένων Ἱεραρχῶν, ὡς σπόροι πίπτοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς αἱματοποτίστου Ἐκκλησίας ἡμῶν, θ' ἀναπετάσουν βλαστοὺς ἰσχυροὺς καὶ εὐθυτενεῖς. Αὐτοὶ ἄς βλαστήσουν καὶ ἄς ὑλοχαρήσουν. Καὶ ἄς ἀναλάμψουσιν χρυσαῖ αἱ ἐλπίδες τῆς αὔριον, μέχρις ὅταν φθάσωμεν ἅπαντες εἰς τὴν ἀγήρω χαράν, εἰς ἣν πρότερον ἡμῶν, εἰσέρχεται ὁ κοιμηθεὶς Ἱεράρχης, οὗ ἡ ἐπίγειος διαδρομὴ ὑπῆρξε εὐκλεῆς.

Ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Δράμας Διονύσιος, κατὰ κόσμον Παναγιώτης Κυράτσος, ἐγεννήθη ἐκ τῶν εὐσεβῶν Μακεδόνων γονέων του Κωνσταντίνου καὶ Μαρίας, εἰς Ἀρναίαν Χαλκιδικῆς, τὸ ἔτος 1923 καὶ ἀνετράφη εἰς περιβάλλον ὅλως πνευματικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν.

Ἐποίει τὰς διατριβὰς του παιδιόθεν ἐγγὺς τῆς Ἐκκλησίας, μηδέποτε χωρισθεὶς ἀπ' αὐτῆς.

Ἐπαιδεύθη ἐν τοῖς διδασκαλίαις τῆς γενετείρας αὐτοῦ τὰ ἐγκύκλια γράμματα καὶ ἀνεφάνη ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας αὐτοκράτωρ τῶν ἰδίων παθῶν, ἀποβῆ εἰρηνόφορος καὶ καλλίνικος ὁμοιάζων ἐκ παιδῶν πρὸς τὸν εὐαγγελικὸν ἐκείνον κόκκον τοῦ σινάπεως, ὅστις ἐμελλε νὰ γίνῃ δένδρον μέγα καὶ καλλίκαρπον. Εἰς τὴν θεοφροῦρητον πόλιν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὴν αἰφωτον ἐστίαν τῆς ὁποίας ὁ Παύλειος πυρσὸς ἦναψε τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ἐσπούδασε τὴν Ἱερὰν Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας, ἀναδειχθεὶς ἀριστεὺς αὐτῆς. Τὸ ἔτος 1945 προσελήφθη παρὰ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ μετέπειτα Ἐδέσεως ἀοιδίμου Διονυσίου (Παπανικολοπούλου), χειροτονηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ διακόνος καὶ διορισθεὶς ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ. Τὸ ἔτος 1950 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος προχειρισθεὶς ἅμα εἰς Ἀρχιμανδριτὴν καὶ διορίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς γενετείρας αὐτοῦ. Τὸ 1951 ἠκολούθησε τὸν Γέροντα αὐτοῦ Μητροπολίτην Διονύσιον Παπανικολόπουλον μετατεθέντα εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἐδέσεως, παρὰ τῷ ὁποίῳ, μετ' ἀφοσιώσεως ἀνελλιπῶς ἐφ' ὄλην εἰκοσαετία διηκόνησε.

Ἡ δημοσία καὶ ὑπεύθυνος διοικητικὴ ἐκκλησιαστικὴ του διακονία, ἡ μετ' εὐσεβείας, συνέσεως, ἀκριβείας καὶ ζήλου προσφερθεῖσα, ἠμεῖφθη ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ τὸ ἔτος 1965 εἰς Μητροπολίτην τῆς ἰκανῶς τότε δοκιμασθείσης ἀγιολόκου, ἠρωτολόκου καὶ ἀκριτικῆς ταύτης Μητροπόλεως, ἣν θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ἐποίμανεν ἐφ' ὄλην τεσσαρακονταετίαν,

θεραπεύσας τὰ τραύματα καὶ ἰασάμενος τὰς πληγὰς ἐκεχάρακτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πολλὰς καρδίας καὶ ἐνεστάλακτο ἀγάπης καὶ στοργῆς πατρικῆ δρόσον.

Ἡ διοικητικὴ πεζότης δὲν ἀπερρόφησεν, οὐδ' ἀπεξέωσεν τὸν Μητροπολίτην Διονύσιον τῆς πολυπλευροῦ Ἱεραποστολικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ἐποπτείας καὶ ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν ἐσυντόνιζεν εἰς Ἀρναίαν, Ἐδεσσαν καὶ Δράμαν, οὐδὲ τῶν Θεολογικῶν καὶ Παιδαγωγικῶν μελετῶν καὶ συγγραφῶν, ἐν ταῖς ὁποίαις μεγίστη ὑπῆρξε ἢ φιλότιμος, ὑποδειγματικὴ καὶ ἀξιομίμητος ἐπίδοσις αὐτοῦ, ἐπισπάσασα τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν βράβευσιν διὰ τοῦ παρρησιῶν τοῦ Ἁγίου Μάρκου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὰς 5 Μαρτίου 1993 παμψηφεί ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸν ἀνεκήρυξε Διδάκτορα τῆς Θεολογίας, ἐκτιμῶσα τὸ ἐξαίρετον Θεολογικὸν συγγραφικὸν του ἔργον καὶ τὴν ἐμπεριστατωμένην Ἐκκλησιαστικὴν του ἀρθρογραφίαν.

Ὁ ἀποικόμενος Μητροπολίτης Διονύσιος εἰργάσθη πάντοτε μετ' ἐνθέου ζήλου, ὡς μαρτυροῦν τὰ πάμπολλα Ἱερατικά Συνέδρια ποῦ διοργάνωσε καὶ ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ ζήλου ὁ κληρικὸς κατορθοῖ τὰ σεμνὰ καὶ τὰ πολυεὐθυνα καὶ βαρέα καθήκοντα τοῦ μεγάλου τῆς Ἱερουσλήνης Ὑπουργήματος, ὑπερβαίνων εὐθαρσῶς τὰς προσπιπτούσας ἀντιστάσεις. Φεύγει ἐν ταῦτῳ καὶ τὴν δειλίαν καὶ τὸ θράσος. Καὶ τὴν ἀπρακτον νωθρότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλογον θερμοότητα, συναρμόζων τὸ πρᾶον μετὰ τοῦ δραστικοῦ, τὸ καρτερικὸν καὶ γενναῖον μετὰ τῆς χρηστότητος καὶ φιλανθρωπίας, στηρίζει τὴν ἀγαθοεργίαν ἐπὶ τῆς εὐσεβείας καὶ πληροῖ οὕτως τὰ χρέη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον.

Ἐντεῦθεν καὶ ἡ τοσαύτη περὶ τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ συρρέυσασα πληθὺς καὶ τὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑγραίνοντα δάκρυα.

Νῦν ἀποχωριζόμενος τοῦ ποιμνίου του, πρὸς ὃ ὁ φιλόστοργος Πατὴρ δὲν ἀπέκρυπτε τὴν ποιμαντικὴν αὐτοῦ αὐτοῦ ἀγάπην, ἀπευθύνει τὸν Χρυσοστόμιον Λόγον καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν λέγει: *«ὄπου ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἐκεῖ, ὄπου ὑμεῖς ἐκεῖ καὶ γὰρ, ἐν σώμα ἐσμέν. Διειργόμεθα τῷ τόπῳ, ἀλλ' ἠνώμεθα τῇ ἀγάπῃ. Οὐδὲ θάνατος διακόψοι δυνήσεται. Κἂν ἀποθάνῃ μου τὸ σῶμα, ζῆ ἡ ψυχὴ καὶ μέμνηται ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐμοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· πῶς ὑμῶν δύναμαι ἐπιλαθέσθαι ὑμεῖς ἐμοὶ ζωὴ, ἐμοὶ εὐδοκίμησις».*

Ὁ ἀποθανὼν Ἀρχιερεὺς οὗτος, ὑπῆρξεν ὁ Ἐπίσκοπος ἐκεῖνος ὅστις ἐγνώριζε τὸν πατερικὸν Λόγον τοῦ Ἱεροῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὅτι ὡς Ποιμὴν ὑποχρεοῦται *«... ψυχὰς, ἀρπᾶσαι κόσμον καὶ δοῦναι Θεῷ ... καὶ Θεῷ ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον».* Ἡ τεσσαρακονταετής ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρχιερατικὴ του δρᾶσις, ἀναδεικνύει αὐτὸν μέγαν Ἱεράρχην, ἀναπτύξαντα ὡς ἓνα ἅπαντας τοὺς τομεῖς τῆς ποιμαντορικῆς φροντίδος. Ἀγγελοιοὺράνιοι, οἵτινες παρέστησαν ἀοράτως εἰς τὰς ἀναιμάκτους θυσίας, ἃς ἐφ' ὅλην ἐξηκονταετίαν ἐτέλει ὁ Μητροπολίτης Διονύσιος ὡς Πρεσβύτερος καὶ ὡς Ἐπίσκοπος, πραγματοποιῶν τὸν τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου λόγον, καθ' ὃν *«ὅταν συνέρχησθε πυκνῶς εἰς εὐχαριστίαν καθαιροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ»*, καὶ οἵτινες ἀνέφερον εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ὑψίστου τὸ θυμίαμα τῶν ἁγίων αὐτοῦ προσευχῶν, αὐτοὶ μόνον ὡς φιλόανθρωπα πνεύματα, δύνανται νὰ παραστήσουν καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν ζέσιν τῆς καρδίας ἐκεῖνου, τῆς τετρωμένης ὑπὸ τοῦ βέλους τοῦ θείου πόθου, ἐξ αὐτῶν τῶν καθαρωτῶν νοῶν ἐκκινούντες, οἵτινες ἔβλεπον συχνάκις προχεόμενα τὰ τακερὰ τῶν δακρύων αὐτοῦ ρεῖθρα, οἵτινες μαρτυροῦσιν περὶ τῶν μετὰ τῆς Θεῆς Λατρείας ἡμῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ δεσμῶν, καὶ διαδραμοῦντες μέσῳ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων, ἅτινα μαρτυροῦσιν περὶ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ ποιμένος καὶ τοῦ στοργικοῦ Πατρός, δρᾶμωμεν πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Δέσποτα, τὴν Ἀνωτάτην τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχὴν καὶ τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ἧς ὑπῆρξεν τιμιώτατον Μέλος, ἵνα ὁμολογήσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ περὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς, περὶ τοῦ γλυκέος, περὶ τοῦ σοφοῦ, περὶ τοῦ περισπουδάστου, περὶ τοῦ χαριτολόγου, περὶ τοῦ εὐαισθήτου, περὶ τοῦ πραέως καὶ ταπεινοῦ, περὶ τοῦ χαριέντος καὶ εὐγενοῦς Μητροπολίτου Δράμας Διονυσίου. Δέχεται ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ τὸ πολυπαθὲς γένος ἡμῶν κατ' αὐτάς, ἀνιστορήτους κραδασμοὺς. Εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ πόνου Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοκιμάζει ὡς χρυσὸν εἰς τὸ χωνευτήριον τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ὑποταγὴν, τὴν πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας ὑπακοήν, τὸ πρὸς τὴν φιλότιμον ἡμῶν πατρίδα φίλτρον καὶ ἔπειτα σφραγίζει ἡμᾶς μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐσταυρωμένου Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως αἱ Κυβερνήσεις τοῦ κόσμου σφραγίζουσι τὸν ἀμιγῆ χρυσὸν ἵνα μὴ ἀναμιχθῆ μετὰ τοῦ κιβδήλου. Ἄλλ' ἃς ἀναπολήσωμεν τί πράττουσιν οἱ κηπουροὶ εἰς τὰς κέδρους, εἰς τὰ μαστιχοδένδρα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀρωματώδη δένδρα! Χαράσσουν μετὰ τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαιρίου τῶν βαθείας ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτῶν

ἀμυχάς, διὰ νὰ ἐκρεύσῃ οὕτως ἐξ αὐτῶν ὁ λίβανος, ἢ σμύρνα, ἢ ἀλόη, ἢ μαστίχη. Οὕτως καὶ ἡμᾶς Μακαριώτατε Δέσποτα, ὁ Θεὸς δοκιμάζει διὰ τοῦ θανάτου Ἱεραρχῶν τοῦ ὕψους τοῦ προκειμένου Νεκροῦ.

Ἄλλ' ἡμεῖς, τῇ Ὑμετέρα Σεπτῇ εὐλογία, ὡς ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες, ὡς νεοέλληνες ἀντάξιοι ἀνδρῶν με-

γάλων καὶ ἐπιφανῶν τε καὶ ἁγίων, εὐχηθῆτε ὅπως δειχθῶμεν ἀρωματώδη δένδρα, ἐκ τῶν κορμῶν τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς θὰ μεταπλάσῃ τὰ δάκρυα εἰς ἀδάμαντας, οἵτινες μέλλουσιν νὰ κοσμήσωσιν τὸ στέμμα τῶν αἰωνίων ἡμῶν μισθοδοσιῶν, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Διονυσίου, οὗ ἡ μνήμη εἶη αἰωνία. Ἀμήν.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ

Ἡ προσπάθεια τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νὰ ἀναβαθμίσει τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος προκάλεσε ποικίλα σχόλια καὶ τροφοδότησε τὸν δημόσιο διάλογο. Ἐπειδὴ ἀκούσθηκαν καὶ ἐγράφησαν πολλὰ ἀτεκμηρίωτα καὶ ἄδικα σχόλια κρίνουμε σκόπιμο νὰ ἀνακεφαλαιώσουμε τὶς κυριώτερες ἀντιρρήσεις καὶ νὰ ἐξετάσουμε κατὰ πόσον εὐσταθοῦν.

Μὲ τὴ νέα ρύθμιση οἱ ὑπάρχουσες σήμερα Ἐκκλησιαστικὲς Σχολὲς Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Κρήτης καὶ Βελλᾶς Ἰωαννίνων μετατρέπονται ἀπὸ τριετοῦς φοιτήσεως σὲ τετραετοῦς, ὀνομάζονται Ἐκκλησιαστικὲς Ἀκαδημίαι καὶ τὰ πτυχία τους κατοχυρώνονται ὡς ἰσότιμα τῶν Α.Ε.Ι. Οἱ σπουδαστὲς θὰ εἰσάγονται μέσῳ τῶν Πανελληνίων ἐξετάσεων, ἐνῶ μέχρι τώρα ἡ εἰσαγωγή γινόταν μὲ εἰδικὲς ἐξετάσεις πού διενεργοῦσαν οἱ ἴδιες οἱ Ἐκκλησιαστικὲς Σχολὲς. Γιὰ τὴν εἰσαγωγή ὑποψηφίου θὰ συνεχίζει νὰ ἀπαιτεῖται συστατικὴ ἐπιστολὴ Μητροπολίτου, ἐνῶ τὸ Τμῆμα Ἱερατικῶν Σπουδῶν θὰ εἰσάγονται μόνον ἄρρενες, διότι τὸ Τμῆμα αὐτὸ τῶν νέων Ἀκαδημιῶν θὰ ἐκπαιδεύει τοὺς ὑποψηφίους κληρικούς. Προβλέπεται ὅτι στὶς Ἐκκλησιαστικὲς Ἀκαδημίαις ὑπὸ τὴ νέα τους μορφή μποροῦν νὰ λειτουργήσουν καὶ ἄλλα τμήματα ὥστε νὰ ἐκπαιδεύονται στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ σὲ τομεῖς ὅπως ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη, ἡ διοικητικὴ καὶ ὀργανωτικὴ ὑποστήριξη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν κ.ἄ.

Ὁμίλησαν ὀρισμένοι περὶ «Χομεϊνικῶν» δῆθεν ἰδρυμάτων. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλογισθοῦν ὅτι ἔτσι κινδυνεύει νὰ ἐμφανισθεῖ ἀνακόλουθος ὄλος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ζητεῖ –καὶ ὀρθῶς– ἀπὸ τὴν Τουρκία, νὰ ἐπιτρέψει τὴν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Αὐτὸ πού ζητοῦμε ἀπὸ τὴν Τουρκία ὡς μέτρο ἐξευρωπαϊσμοῦ καὶ ἐκδημοκρατισμοῦ, στὴν ἀντίστοιχη ἑλληνικὴ περίπτωση θεωρεῖται «Χομεϊνισμός»; Καὶ ἀπὸ πότε ἡ Ὁρθόδοξία ταυτίζεται μὲ καθεστῶτα τύπου Χομεϊνί; Ἔχουμε σήμερα στὸν Ὁρθόδοξο κόσμο κληρικούς πού ἀσκοῦν πολιτικὴ ἐξουσία; Ἔχει καμμιά σχέση ἡ Ὁρθόδοξία μὲ θεοκρατικὰ συστήματα; Γιατί καταφεύγουν ἄραγε σὲ ἐπιχειρήματα πού τοὺς ἐκθέτουν;

Τὸ ἐνδιαφέρον μάλιστα εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πού ἐπισείουν τὸν κίνδυνο τοῦ Χομεϊνισμοῦ ὑποστηρίζουν ἐντόνως τὴν δημιουργία τοῦ Ἰσλαμικοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῆς Παιανίας, στὸ ὁποῖο ἀντιτίθεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν χρηματοδότηση τοῦ Κέντρου αὐτοῦ ἀπὸ χῶρες καὶ ἰδρύματα πού καλλιεργοῦν τὴν φανατικὴ ἐκδοχὴ τοῦ Ἰσλάμ. Ἄν, λοιπόν, φοβοῦνται πραγματικά, κάθε μορφή θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ἅς ἀπαντήσουν εἰλικρινά: Ὅλα αὐτὰ τὰ δυσάρεστα θὰ συμβοῦν στὴν χώρα μας ἂν προστεθεῖ ἓνα ἀκόμη ἔτος στὶς παραγωγικὲς σχολὲς τῆς Ἐκκλησίας μας; Μήπως διυλίζουν τὸν κώνωπα καὶ καταπίνουν τὴν κάμηλον;

Ἡ μήπως εἶναι Χομεϊνικὴ χώρα οἱ ΗΠΑ, ὅπου λειτουργεῖ ἐπιτυχῶς ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Βοστώνη; Ἡ Σχολὴ αὐτὴ εἶναι Πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου, τὰ πτυχία της καὶ οἱ μεταπτυχιακοὶ τίτλοι της ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὰ κορυφαῖα Πανεπιστήμια τῶν ΗΠΑ, ὅπως τὸ Χάρβαρντ, ὅμως τὴν εὐθύνη γιὰ τοὺς εἰσακτέους φοιτητὲς καὶ γιὰ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἔχει κατὰ κύριο λόγο ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Διαμαρτύρονται ὀρισμένοι διότι πέραν τῶν Πανελληνίων ἑξετάσεων θὰ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου, ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ ὁποίου προέρχεται ὁ ὑποψήφιος. Τοῦτο χρειάζεται γιὰ νὰ βεβαιωθῶνται ὅτι ὁ ὑποψήφιος σέβεται καὶ τηρεῖ τὸ Ὁρθόδοξο δόγμα καὶ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προσώπου αἰρετικοῦ ἢ ἀκαταλλήλου πρὸς ἔνταξιν στὸν Ὁρθόδοξο κληρο. Τί θὰ ἤθελαν οἱ ἐπικριτές; Νὰ γίνονται κληρικοί οἱ ἄθεοι καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῶν παραθρησκειῶν; Καὶ γιὰτι μιλοῦν γιὰ «ἀντισυνταγματικότητα» αὐτῆς τῆς συγκεκριμένης ρυθμίσεως; Μήπως καὶ οἱ παραγωγικὲς Σχολές τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων δὲν ὀρίζουν κάποια ἐπιπλέον κριτήρια εἰσαγωγῆς; Οἱ σχολές αὐτὲς θεωροῦνται ἰσότιμες μὲ τὰ ΑΕΙ, δέχονται σπουδαστὲς μέσῳ τῶν Πανελληνίων ἑξετάσεων, ἀλλὰ παραλλήλως ἀπαιτοῦν ἰατρικὲς ἑξετάσεις καὶ ἀθλητικὴ δοκιμασία τῶν ὑποψηφίων. Οὐδεὶς διαμαρτυρήθηκε γι' αὐτὰ τὰ ἐπιπρόσθετα κριτήρια τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν. Εἶναι ἀντισυνταγματικὸ ἄραγε ὅτι δὲν γίνονται δεκτὰ στὴν Σχολὴ Εὐελπίδων ἄτομα ὑπέρβαρα; Μὲ τὴν ἴδια, λοιπόν, λογικὴ καὶ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Ἱερατικοῦ κλάδου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν εἶναι λογικὸ καὶ δίκαιο νὰ γίνονται δεκτοὶ μὲ τὸ ἐπιπρόσθετο κριτήριον τῆς συμμετοχῆς τους στὴν λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἀπηγεῖ καὶ ἡ πρόσφατη δήλωση τοῦ Πρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Μπαμπινιώτη, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι δὲν τὸν ἐνοχλεῖ ἡ ἀνωτατοποίηση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, ὅπως ἀκριβῶς δὲν τὸν ἐνοχλεῖ καὶ ἡ λειτουργία τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ὡς ΑΕΙ (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 7/10/2005).

Εἶναι σεβαστὴ καὶ κατανοητὴ ἡ ἀγωνία τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν μήπως οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν τοὺς ἀνταγωνίζονται στὴν δύσκολη ἤδη προσπάθεια γιὰ διορισμὸ στὴν Δημόσια Ἐκπαίδευση. Ὅμως τοὺς θυμίζουμε ὅτι στὸ σχετικὸ Νόμο προβλέπεται σαφῶς ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν δὲν θὰ μποροῦν νὰ διορίζονται ὡς καθηγητὲς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Καὶ οἱ σπουδαστὲς τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν διδάσκονται ὑψηλοῦ ἐπιπέδου Μαθηματικὰ καὶ Φυσικὴ, ὅμως δὲν ζήτησαν ποτὲ νὰ διδάξουν στὴ Μέση Παιδεία, οὔτε καὶ θὰ γινόταν δεκτὸ τὸ αἴτημά τους ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο.

Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀντιδροῦν σὲ ὁποιαδήποτε προσπάθεια ἀναβαθμίσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, διότι θὰ ἤθελαν νὰ τὴν δοῦν περιθωριοποιημένη. Σ' αὐτοὺς ἀπαντᾷ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ τὴν πρόσφατη συνέντευξή του στὸ περιοδικὸ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ τῆς 14-17/10/2005: «Ὅσον ἀφορᾷ τίς διαμαρτυρίες ποὺ ἐκφράζονται ἀπὸ διάφορες κατευθύνσεις, μᾶλλον προέρχονται ἀπὸ τὸν διακαῆ πόθο ὀρισμένων ἢ Ἐκκλησία νὰ μὴν ἔχει λόγο, νὰ μὴν ἔχει ἀνθρώπους ἰκανοὺς νὰ τὴν διακονήσουν, νὰ πάψει τελικὰ κάποτε νὰ ἔχει στελέχη κι ἔτσι νὰ σβῆσει ἢ νὰ διαθέτει στελέχη φοβισμένα καὶ περιορισμένα στοὺς τέσσερις τοίχους τῶν Ναῶν. Τοὺς λέω, λοιπόν, μὲ πολλὴ ἀγάπη ὅτι αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ συμβῆ ποτέ».

**Η ΤΑΚΤΙΚΗ
ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ
ΔΥΟ ΝΕΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ**

(5-8 Ὀκτωβρίου 2005)

Οἱ ἐργασίες τῆς πρώτης ἡμέρας (5/10/2005)

Συνήλθε τὴν 5ῃ Ὀκτωβρίου 2005, σὲ πρώτη τακτικὴ Συνεδρία ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Δράμας κυροῦ Διονυσίου.

Περὶ τὴν 9ῃ πρωινῇ, στὴ μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Γόρτυνος κ. Θεοφίλου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντωνίου.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προσεφώνησε τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀναφέρθηκε στὸ σκοπὸ τῆς Συγκλήσεως Αὐτῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ ἐπεσήμανε τὸν σεβασμὸ ὄλων στὸ Συνοδικὸ Θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τὴν ἐμπεριστατωμένη Εἰσήγησή του, ἡ ὁποία περιελάμβανε μὲ ἐνάργεια καὶ λεπτομέρειες τὰ ἀπασχολοῦντα τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας θέματα. Ἀναφέρθηκε ἐκτενῶς στὴν μετὰ προσοχῆς ἐκλογή τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ διακρίνονται γιὰ τὴν βαθειὰ πνευματικότητά τους, τὸ ἐκκλησιαστικὸ τους φρόνημα, τὸ νοῦν Χριστοῦ, τὴν ἀφοσίωσή τους στὴν Ἐκκλησία, τὴν πίστη καὶ τὸν ἱεραποστολικὸ τους ζῆλο, τὴν εὐρεῖα γνώση τῶν συμβαινόντων στὴν κοινωνία. Ἐπίσης ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν μὲ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τὶς ἐξελίξεις τοῦ κόσμου καὶ νὰ σπουδάζουν τὰ νέα ρεύματα ποὺ διασταυρώνονται ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ὥστε νὰ τὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ ἐπιτυχία καὶ ἐπωφελῶς.

Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὸ ἄνοιγμα τῆς ποιμαινούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ λαὸ καὶ εἰδικότερα στὴν Κληρικολαϊκὴ Σύναξη ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Πάτρα μὲ πολλὴ ἐπιτυχία καὶ γιὰ τὴν ὁποία θὰ ὀμιλήσει σὲ ἄλλῃ Συνεδρία τῆς Συνόδου, ὁ Πρόεδρος καὶ ὑπεύθυνος αὐτῆς τῆς Συναντήσεως, Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος. Τόνισε δὲ ὅτι εἶναι ἀνεπίτρεπτος ὁ διαχωρισμὸς κλήρου καὶ λαοῦ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφανίζονται σὰν δύο ἀντιμαχόμενες ὁμάδες, ἡ μία νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ διατήρηση τῶν κυριαρχικῶν κερκτημένων της, ἡ δὲ ἄλλῃ γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἀνυπάρχων δικαιωμάτων. «Οἱ ἐπίσκοποι, ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἦσαν καὶ εἴμεθα ὅλοι παιδιὰ τοῦ φτωχοῦ λαοῦ, ξεκι-

νήσαμε τὴ ζωὴ μας μὲ τὰ ὄνειρα τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς θυσίας, δοκιμασθήκαμε μέσα στὶς ἐθνικὲς ταλαιπωρίες, ζυμωθήκαμε στοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες, πληρώσαμε ἀκριβὸ φόρο αἵματος χάριν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐλευθερίας του, μαζί πάντοτε μὲ τὸν ταλαιπωρούμενο λαό. Καὶ σήμερα εἴμεθα οἱ πρῶτοι στὸν κατάλογο τῶν κοινωνικῶν ἔργων, πέρα τῶν καθαρὰ πνευματικῶν. Τὰ ἰδρύματά μας προστατεύουν χιλιάδες ἀναξιόπαθόντων, στὰ συσσίτιά μας τρώγουν καθημερινὰ δεκάδες χιλιάδες φτωχοὶ ἄνθρωποι, μὲ τίς ὑποτροφίες μας σπουδάζουν ἑκατοντάδες φτωχὰ παιδιὰ, τὰ μοναστήρια μας εἶναι κρυφὲς ἐργατικότητας, οἱ ἐνορίες μας εἶναι θερμοκήπια ἀγάπης».

Ἐπίσης ἀναφέρθηκε καὶ σὲ ἄλλα ζωτικῆς σημασίας θέματα, ὅπως ἡ ἀνάγκη ἐπανευαγγελισμοῦ τοῦ λαοῦ, τὸ ζήτημα τῆς ὑποβοηθουμένης ἀναπαραγωγῆς, οἱ τομῆς στὸ κοινωνικὸ καὶ ποιμαντικὸ ἔργο καὶ ἡ ἐπιμόρφωση τοῦ Κλήρου, τὰ ὁποῖα τόσο ὁ ἴδιος μὲ παρεμβάσεις προσωπικῆς ὅσο καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουν προωθήσει καὶ ἐπιδιώκεται ἡ ἐπωφελῆς λύση τους.

Ἀναφορὰ ἔκανε καὶ στὶς δίκαιες θέσεις τῶν πέντε τελευταίων Συνόδων ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρης τῆς Ἱεραρχίας, ἀφ' ἑνὸς γιὰ τὴν ἀνέγερση Καθεδρικοῦ Ναοῦ στὴν Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, (τῆς μόνης ἀπὸ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Χῶρες, ἡ ὁποία στερεῖται Καθεδρικοῦ Ναοῦ) καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν δημιουργία τοῦ Διοικητικοῦ Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας στὸν Καρεά. Γιὰ τὰ δύο αὐτὰ θέματα τόνισε ὁ Μακαριώτατος ὅτι: «θὰ ἀπευθυνθοῦμε καὶ πάλι καὶ πολλάκις πρὸς ὅλους τοὺς φορεῖς τῆς Πολιτείας μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι τὰ εὐλόγα αὐτὰ καὶ δίκαια αἰτήματά μας θὰ γίνουν σύντομα δεκτὰ καὶ θὰ ὀδηγηθοῦν στὸ δρόμο τῆς ὑλοποιήσεώς τους». Καὶ ἐπιγραμματικὰ ἀνέφερε: «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ λειτουργοὶ της ὅσο ταπεινωμένοι, τόσο περισσότερο ὑψωνόμεθα στὴν συνείδηση τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅσο χάνουμε κοσμικὴ ἐξουσία, τόσο περιβαλλόμεθα ἀπὸ τὴν παραδοχὴ τοῦ πιστοῦ λαοῦ».

Ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου ἔλαβαν τὸν λόγο οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαγκαδᾶ, Περιστερίου, Ζακύνθου, Πειραιῶς, Φιλίππων, Θηβῶν, Καλαβρύτων, Κιλκισίου, Ἡλείας, Τρίκκης καὶ Ναυπάκτου.

Στὴ συνέχεια ἡ Ι.Σ.Ι. προέβη σὲ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῶν δύο κενῶν Μητροπολιτικῶν Ἑδρῶν, μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

α) Γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἐπὶ ψηφισάντων 76 ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 55

ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 19 ψήφους. Εὐρέθησαν ἀκόμη 2 λευκὲς ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας δι' ἐκλογῆς.

β) Γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δράμας ἐπὶ ψηφισάντων 76 ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 52 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 14 ψήφους. Εὐρέθησαν ἀκόμη 10 λευκὲς ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 76 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Κοσμᾶς Παπαχρήστου ψήφους 54,
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος ψήφους 44,
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος ψήφους 11.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Κοσμᾶς Παπαχρήστου, μὲ 47 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 76 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβε καὶ 25 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος. Ἐπίσης εὐρέθησαν 4 λευκὲς ψήφοι.

Στὴ συνέχεια ἄρχισε ἡ διαδικασία πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 75 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ἀποστολίδης ψήφους 56,
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Γαλάνης ψήφους 16,
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ἰωάννου ψήφους 9.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Δράμας ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἀποστολίδης, μὲ 51 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 75 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν καὶ 4 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἰωάννου καὶ 3 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γερμανὸς Γαλάνης. Εὐρέθησαν ἀκόμη 16 λευκὲς ψήφοι καὶ μία ἄκυρη.

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Ψηφοφορίας ἀκολούθησε τὸ Μικρὸ Μήνυμα τῶν δύο νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν.

Ἔπειτα καὶ κατὰ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξη, οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς καὶ Δράμας κ. Παῦλος ἔδωσαν τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πε-

τράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, ἐπὶ παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν νέων ἐψηφισμένων Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ καὶ Δράμας κ. Παύλου ἐτελέσθησαν τὸ Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου 2005 καὶ τὴν Κυριακὴ 9 Ὀκτωβρίου 2005 ἀντιστοίχως, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐργασίες τῆς δευτέρας ἡμέρας (6/10/2005)

Συνήλθε τὴν Πέμπτη 6 Ὀκτωβρίου 2005 στὴν δευτέρη τακτικὴ ἐνιαύσια Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν χθεσινὴ Ἐκδήλωση τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας ποὺ ἔλαβε χώρα στὴν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ ὠμίλησε μὲ θερμοὺς καὶ ἐπαινετικοὺς λόγους γιὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ γιὰ τὸν ἰδρυτὴ του, ἀείμνηστο Μητροπολίτη Κοζάνης κυρὸ Διονύσιο. Ἐπίσης εὐχαρίστησε τὸν Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη γιὰ τὴν θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ τὴν πηγαία προσφώνησή του.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «*Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἱεροψαλτῶν*».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας, συμπερασματικὰ εἰσηγήθη τὴν κατ' ἀρχὴν ψήφισιν τοῦ Κανονισμοῦ.

Στὴ συνέχεια ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ θέματος, τόσο ὁ Μακαριώτατος ὅσο καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, Δημητριάδος, Καισαριανῆς, Ζακύνθου, Κορίνθου, Φιλίππων, Πειραιῶς, Περιστερίου, Σύρου, Ναυπάκτου, Ὑδρας καὶ Νικοπόλεως, ἀναφέρθηκαν στὴν σπουδαία προσφορὰ τῶν Ἱεροψαλτῶν ὡς πολυτίμων συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ διετύπωσαν θετικὲς ἢ ἀρνητικὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ. Τελικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφίσεως τοῦ Κανονισμοῦ

καὶ ἡ ἐνδελεχὴς μελέτη αὐτοῦ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Κληρικῶν καὶ Ἐκπροσώπων τῶν Ἱεροψαλτῶν, ἡ ὁποία θὰ συσταθεῖ μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ.

Στὴ συνέχεια ἡ Ι.Σ.Ι. προέβη σὲ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐγγραφὴ τῶν νέων ὑποψηφίων στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμο, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «*Συμπεράσματα ἀ' φάσεως Διαλόγου Ἐκκλησίας - Κοινωνίας*».

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς ἀναφέρθηκε στὴν πολὺ ἐπιτυχημένη Κληρικολαϊκὴ Σύναξη στὴν πόλη τῶν Πατρῶν καὶ περιέγραψε τὸ πλῆθος καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τῶν συμμετασχόντων, τὶς κατατοπιστικὲς καὶ ἐνημερωτικὲς εἰσηγήσεις, τὶς πέντε πολυπληθεῖς ὁμάδες καὶ τὶς ἰσάριθμες θεματικὲς ἐνότητες ποὺ αὐτὲς ἀνέπτυξαν καὶ τὶς ἀξιοπρόσεκτες προτάσεις Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν.

Ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκη τῆς προώθησης τοῦ διαλόγου σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν ποιμαντικὴ καὶ διοικητικὴ ὀργάνωση τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν ἀξιοποίηση τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, ἀφοῦ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ πνευματικὴ οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν. Ἐξ ὧν ἐλέγχθησαν, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Ἐκκλησία οὔτε ἔχει, οὔτε ἀπαιτεῖ ἐξουσία γιὰ τὴν ἐξασφάλιση γοήτρου καὶ κοσμικῆς προβολῆς, ἀλλὰ ἐπιδιώξει τῆς εἶναι ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ἀνιδιοτελεῆς προσφορὰ τῆς πρὸς τὸν λαό.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πνευματικῆς δυσκοφορίας ποὺ εἶναι τὸ πλῆθος τῶν σημαντικῶν προτάσεων ὅπως ὅποτε θὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενο ἐπεξεργασίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ ἀξιοποιηθεῖ ἀναλόγως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς κατέληξε συμπερασματικὰ ὅτι ὅσα ἐλέγχθησαν ἐκεῖ καὶ ὡς Πορίσματα διατυπώθηκαν, ἀποτελοῦν χρήσιμο ὕλικὸ γιὰ αὐτοκριτικὴ, προβληματισμὸ καὶ λήψη ἀποφάσεων ποὺ θὰ ἀποβλέπουν στὸ ἄνοιγμα διόδων Θεολογίας καὶ Ζωῆς καὶ Θεολογίας καὶ Ποιμαντικῆς.

Ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοποθετήθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς, Περιστερίου, Μεγάρων, Ναυπάκτου, Δημητριάδος, Ἡλείας, Σύρου, Φιλίππων, Πατρῶν, Ἐδέσσης καὶ Θεσσαλονίκης καὶ κατέθεσαν πολὺτιμες σκέψεις ἀπὸ τὴν πλοῦσια ποιμαντικὴ τους ἐμπειρία. Τὴν ὅλη συζήτηση ἔκλεισε ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὸν ἐπαινό του πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστὲς

τῆς ἐπιτυχίας, ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερος στους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θηβῶν κ. Ἰερώνυμο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, καὶ εἰσηγήθηκε στὴν Ἱεραρχία καὶ ἔγινε δεκτὴ ἡ Εἰσήγησή του αὐτῆ, νὰ ἐκφρασθεῖ καὶ γραπτῶς ἡ εὐαρέσκεια σὲ ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς Συνάξεως.

Τέλος ἡ Ι.Σ.Ι. ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου ἀποφάσισε τὰ Πορίσματα καὶ οἱ παρατηρήσεις νὰ παραπεμφθοῦν στὴν Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ ἐκείνη τὰ ἐπεξεργασθεῖ νὰ ἔλθουν στὴν Δ.Ι.Σ. καὶ στὴν Ι.Σ.Ι. γιὰ τὴν λήψη τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων.

Ἡ ἐπομένη Σύνταξι θὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ ἄλλο διαμέρισμα τῆς Χώρας, τὸ ὁποῖο προσεχῶς θὰ ἀποφασισθεῖ καὶ μὲ ἄλλη θεματολογία.

Οἱ ἐργασίες τῆς τρίτης ἡμέρας (7/10/2005)

Συνήλθε τὴν Παρασκευὴ 7 Ὀκτωβρίου 2005 στὴν τρίτη τακτικὴ ἐνιαύσια Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Πρὶν ὁ Μακαριώτατος καλέσει στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἰερόθεο, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Ἐπιβοηθημένη ἀναπαραγωγή - Νέος Νόμος», ἀνέφερε μὲ ἔμφαση μὲ ἀφορμὴ χθεσινὰ δημοσιεύματα ὅτι γιὰ τὴν συμμετοχὴ του σὲ Μυστήρια καὶ λοιπὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ Βοηθῶν Ἐπισκόπων ἢ ἄλλων Ἀρχιερέων ἐπίσης σὲ Μυστήρια καὶ λοιπὰς Ἱεροπραξίας πού τελοῦνται στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, δὲν λαμβάνει οὔτε ἓνα εὐρῶ. Ἀπὸ τὰ φιλοδωρήματα τὰ ὁποῖα προσφέρονται γιὰ τὴν συμμετοχὴ Ἐπισκόπων στὰ Ἱερά Μυστήρια ἢ τὶς Ἱεροπραξίας, τὸ ἥμισυ λαμβάνουν οἱ συμμετέχοντες Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ ἥμισυ κατατίθεται στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Ἰδρυμάτων Αὐτῆς.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου ἀπὸ ἱστορικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ θεολογικῆς ἀπόψεως παρουσίασε μίαν εἰσήγησιν μὲ πληρότητα, πολὺ κατατοπιστικὴ καὶ ἐνημερωτικὴ πού κυριολεκτικὰ ἐντυπωσίασε τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας. Ὑπεγράμμισε ὅτι ἡ

Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ ἐμπλέκεται σὲ θέματα ἰατρικῆς φύσεως, ἀλλὰ νὰ παραμένει στὴ θεολογία Τῆς καὶ νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ πολλὴ στοργὴ καὶ ἀγάπη τὰ ποιμαντικὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ Τῆς Ἀγιογραφικὰ καὶ Ἀγιοπατερικὰ θεμελιώνοντας τὴν κάθε παρέμβασή Τῆς. Ἐπιγραμματικὰ ἀνέφερε ὅτι:

1. «Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀνδρογύνου νὰ ἀποκτήσῃ παιδιὰ, ὅταν ὑπάρχει πρόβλημα στὴν φυσικὴ σύλληψη, εἶναι ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅταν γίνεται μὲ προϋποθέσεις.

2. Ἡ ἰατρικὴ ὑποβοήθησις στὴν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγή, γίνεται μὲ πολλὰς παραλλαγὰς, οἱ ὁποῖες δημιουργοῦν πολλὰ ἠθικὰ, κοινωνικὰ, νομικὰ καὶ θεολογικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάλογα μὲ τὶς παραδόσεις κάθε τόπου.

3. Ἡ Ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἀσκεῖ ποιμαντικὴν στὰ μέλη Τῆς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ μίαν συγκεκριμένην θέσιν. Ἐκεῖνο πού μπορεῖ γενικὰ ἡ Ἐκκλησία νὰ ὑπογραμμίσῃ εἶναι ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἰατρικὴν ὑποβοήθησιν στὴν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγή, ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθεῖ, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ πρόκειται γιὰ τὴν λεγόμενη “ὁμολογὴ σπερματέγχυση” καὶ τὴν “ὁμολογὴ γονιμοποίηση” (γενετικὸ ὕλικὸ ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ ἀνδρογύνον) πού δὲν ἀφήνει τὰ λεγόμενα “πλεονάζοντα ἔμβρυα”. Διάφορες περιπτώσεις πού ἀναφέρονται τὶς ἀντιμετωπίζουν οἱ πνευματικοὶ πατέρες μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ὁρθοδόξου ποιμαντικῆς καὶ τῆς ἐξατομικευμένης ἀγωγῆς.

4. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού δὲν εἶναι μέλη Τῆς, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀρμοδία εἶναι ἡ Πολιτεία νὰ ἐνδιαφεροθεῖ, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλλονται τὰ γενικότερα κοινὰ ἦθη καὶ νὰ καταργοῦνται οἱ ἀνθρωπιστικὲς ἀρχές. Ἐπίσης, ἡ Ἐκκλησία θεραπεύει, μὲ τὴν μετάνοια, τὰ τυχόν ἀτοπήματα τῶν μελῶν Τῆς, πού διαπράττονται μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐλευθερίας τους, τὴν ὁποία σέβεται. Γενικὰ ἡ Ἐκκλησία ὑποδεικνύει τὸ δέον, ἀλλὰ θεραπεύει ποιμαντικὰ καὶ τὶς ἀδυναμίας τῶν μελῶν Τῆς, ὅταν γιὰ διαφόρους λόγους δὲν μποροῦν νὰ τηρήσουν τὴν διδασκαλίαν Τῆς καὶ μετανοοῦν εἰλικρινά».

Συμπερασματικὰ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου ἐπισήμανε ὅτι: «τὸ ἔργο τῶν Ποιμένων καὶ ἰδίως τῶν Ἐπισκόπων εἶναι νὰ κατευθύνουμε τὸ ποίμνιον πού μᾶς ἔδωσε ὁ Χριστός, διὰ τῆς Ἐκκλησίας, “κατὰ τὰς τῶν ἁγίων θεοπνεύστους θεολογίας καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα”, συγχρόνως νὰ μὴν ἐπεμβαίνου-

με σέ ἄλλότρια θέματα καὶ νὰ μὴ χρησιμοποιοῦμε τὴν πνευματικὴ μας διακονία γιὰ νὰ ἐμπλεκόμαστε σέ κοινωνικούς ἢ ἄλλους σκοπούς».

Ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως ἔλαβαν τὸ λόγο οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης, Τριφυλίας, Ζακύνθου, Ἐδέσσης, Καλαβρύτων, Περιστερίου, Πειραιῶς, Δημητριάδος, Νικοπόλεως, Ἀλεξανδρουπόλεως, Μεσογαίας καὶ Φιλίππων.

Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Νεκτάριο, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Ἐπανευαγγελισμὸς τοῦ Λαοῦ - Νέαι προϋποθέσεις».

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς μὲ σαφήνεια, μὲ πληρότητα καὶ ἀποδεκτὰ ἐπιχειρήματα ἀνέπτυξε τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀπὸ ποιμαντικῆς πλευρᾶς θέμα καὶ ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος νὰ συμβάλει στὴν μὴ καλλιέργεια τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ στὴν πατρίδα μας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος νὰ φροντίσει χωρὶς ἀναβολὴ γιὰ τὸν ἐπανευαγγελισμὸ τῶν πιστῶν παιδιῶν Τῆς ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν εὐαγγελισμὸ τῶν μεταναστῶν, διὰ τῆς μαρτυρίας τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ ὄχι βεβαίως μὲ τὸν προσηλυτισμό. Ἀνέφερε τίς δυσκολίες τοῦ ἐγχειρήματος ποὺ ἐπικεντρώνονται στὴν κρίση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, στὸ λίγο χρόνο ποὺ διαθέτει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, στὰ μέσα ἠλεκτρονικὰ

καὶ ἔντυπα ποὺ προβάλλουν ὡς ἰδανικὸ πρότυπο τοῦ πολιτισμοῦ τὴν κατανάλωση, τὴν ἀπόλαυση, τὴν ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν εὐκολία. Δηλαδή τὴν παγκοσμιοποιημένη νοοτροπία.

Στὴ συνέχεια παρουσίασε τρόπους ἐπανευαγγελισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκη ἐπανεύρεσης τοῦ νοήματος τῆς Εὐχαριστίας, τοῦ ἀσκητικοῦ περιεχομένου τῆς Εὐαγγελικῆς ζωῆς μὲ παραίτηση ἀπὸ τὸν ἐγωισμό καὶ μὲ συνεχῆ ἀγῶνα ἐναντίον τῶν παθῶν. Ἐπίσης συνέστησε τὴν ἐπάνοδο στὸ κοινοτικὸ πνεῦμα, στὸ «εἴμαστε στὸ ἐμεῖς» τοῦ Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη, μέσα ἀπὸ τὴν ἐνοριακὴ ζωὴ, ὅπου συναντῶνται τὸ πρόσωπο καὶ ἡ ὀμάδα, τόσο στὴ Θεία Λειτουργία ὅσο καὶ στὴ φιλανθρωπία.

Ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοποθετήθηκαν ἀναλόγως οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Καλαβρύτων, Πειραιῶς, Δρυϊνουπόλεως καὶ ἄλλοι.

Μὲ τὴν Εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Τακτικῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

(Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας)

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ Ι.Σ.Ι.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2005

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εἶναι σὲ ὄλους σας γνωστὰ κατ' ἀρχὴν τὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς παρουσίας συνελύσεως τῆς Ι.Σ.Ι., ὥστε νὰ παρέλκει ἢ ἐκ νέου ἀναφορὰ των. Παρακαλῶ μόνον νὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ σχολιάσω, δι' ὀλίγων, τὰ θέματα αὐτὰ, ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι εἶναι σημαντικὰ ἐξ ἐπόψεως ἐκκλησιολογικῆς καὶ ποιμαντικῆς καὶ ἐνέχουν ἀξία γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ θέματα ἐκάστοτε μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιλέγονται καὶ συζητοῦνται ἀνέτως γινόμενα δεκτὰ ἢ ὄχι, ὡς γνωστὸν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. μὲ γνώμονα τὶς πνευματικῆς ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας ὡς λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ ἀνταποκρίνονται τόσο στὴ διαχρονικὴ ὅσο καὶ στὴ σύγχρονη ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

A1. Ἰδιαιτέρας βεβαίως σημασίας γιὰ τὴν ὅλη ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τυγχάνει ἢ διὰ τῆς ψήφου τῆς Ἱεραρχίας, ὑπὸ τὴν θερμοφυγὸν πνοὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνάδειξη νέων Ἐπισκόπων. Τὸ καθῆκον τοῦτο, καίτοι ἔχει γίνεи συστηματικὴ προσπάθεια ἀπὸ 50ετίας περίπου διὰ νὰ διαβληθῆ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀδοκίμου καὶ ἐν πολλοῖς βλασφημίου παραφιλολογίας, τὴν ὁποῖαν ἀνέπτυξαν κατ' ἀρχὰς οἱ εὐσεβιστικοὶ κύκλοι καὶ ἀκολούθως ἐμιμήθησαν, μὲ διάθεση μώμου κατὰ τῆς ἁγιοπνευματικῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, κοσμικοὶ παράγοντες, ὡς δῆθεν κινούμενον ἐκτὸς τῶν ἱεροκανονικῶν ὑπαγορεύσεων, δὲν ἔπαυσε νὰ ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο κορυφαία ἐκδήλωση τῆς δημοκρατικότητος καὶ ὑπευθυνότητος τοῦ Συνοδικοῦ μας συστήματος, καὶ νὰ χαρακτηρίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας ζωὴ. Διότι ἡ ἀνάδειξη νέων Ἐπισκόπων συνιστᾶ σταθμὸν στὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἐφ' ὅσον οἱ Ἐπίσκοποι ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν βαθεῖα πνευματικότητα, ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, νοῦν Χριστοῦ, ἀφοσίωση εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των, πίστη καὶ ἱεραποστολικὸ ζῆλο. Στὶς ἡμέρες μας ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλέον ὁ Ἐπίσκοπος νὰ διαθέτει εὐρεῖα γνώση τῶν περὶ αὐτὸν συμβαινόντων, νὰ παρακολουθεῖ τὶς ἐξελίξεις τοῦ κόσμου, νὰ μελετᾶ καὶ σπουδάζει τὰ νέα ρεύματα ποὺ διασταυρῶνται ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τοῦ ποιμνίου του ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ ἀντιμετωπίζει. Καὶ ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν παροῦσα σύναξιν τῆς Ἱεραρχίας θὰ προβῶμεν, Θεοῦ εὐδοκούντος, σὲ ἀνάδειξη νέου Ἐπισκόπου μόλις καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω στὴν ἀγάπη σας τὴν ἐπιταγὴ τῶν καιρῶν γιὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ πλέον ἱκανοῦ καὶ καταλλήλου ἐκ τῶν πολλῶν ἀξίων καὶ ἀκαταγνώστων, ὥστε ἡ τιμία ψήφος τῆς Ἱεραρχίας νὰ δικαιώσῃ τὶς προσδοκίαις τῶν πιστῶν χαρίζουσα σ' αὐτοὺς μὲν ἓνα Πατέρα στοργικὸ καὶ γνήσιο, στὴν Ἐκκλησίαν δὲ ἓνα ἱκανὸν στέλεχος. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ ἀναιρέσουμε τὶς γνωστὰς αἰτιάσεις καὶ νὰ πείσουμε ὅτι ἐκεῖνο ποὺ κυριαρχεῖ ἐντὸς τῶν κόλπων μας εἶναι ἡ ἐξασφάλιση ἀξίων ποιμένων πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον Ἐκκλησίας.

Εἶχε ἤδη συμπληρωθεῖ ἡ διατύπωση τῆς παραγράφου αὐτῆς ὅτε ἀνηγγέλθη ἢ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ πολιοῦ καὶ σεβαστοῦ Γέροντος Ἱεράρχου τοῦ Μητροπολίτου Δράμας κυροῦ Διονυσίου, ἀνδρὸς θεοφιλοῦς καὶ καταξιωμένου, ἐπὶ ὅλην 40ετίαν διαποιμάναντος τὸν ἱερὸ κληρὸ καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς ἀκριτικῆς καὶ ἱστορικῆς ταύτης Μητροπόλεως, ἀγαπήσαντος καὶ ἀγαπηθέντος ὑπ' αὐτῆς. Ἐδεήθημεν ἤδη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακάριος αὐτοῦ ψυχῆς μετὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δικαίων. Χηρευσάσης δ' οὕτω πως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δράμας, ἐκ τῶν Ἱ.

Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν, ἀπεστάλη πρὸς τὸ Οἰκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογίμων, καὶ
ἐλήφθη ἤδη καὶ ἡ σχετικὴ ἀπάντηση, ὅποτε δυνάμεθα σή-
μερον σὺν τῇ ἐκλογῇ Ποιμενάρχου διὰ τὴν Ἱ. Μητρόπο-
λη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας νὰ προχωρήσουμε εἰς τὴν
πλήρωση καὶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δράμας, μηδενὸς συν-
τρέχοντος οὐσιαστικοῦ λόγου διατηρήσεως τῆς ἐκκρε-
μότητος ἅπαξ καὶ συμπίπτει ἡ σύγκληση τῆς παρουσίας
τακτικῆς Ι.Σ.Ι.

A2. Στὰ πλαίσια τῶν ληφθέντων κατὰ Φεβρουάριον
2005 μέτρων γιὰ τὴν αὐτοκάθαρση ἐντάσσεται καὶ ὁ
οὕτως ἀποκληθεὶς διάλογος τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν κοι-
νωνία. Τὸ μέτρο ἐτέθη εὐθύς σὲ ἐνέργεια διὰ τῆς συγ-
κροτήσεως Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τελούσης τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Θιβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἰερωνύμου,
πρῶτος καρπὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ διεξαχθεὶς εἰς Πά-
τρας διάλογος τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε., τὰ πορίσματα
τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἀναλύσει ἐνώπιον τῆς παρουσίας
Ι.Σ.Ι. ὁ Σεβ. Ἀδελφός. Ἐκ τοῦ διαλόγου τούτου ἀναμέ-
νεται νὰ προσδιορισθοῦν λεπτομερῶς, κατὰ τὸ δυνατόν,
οἱ ἀπόψεις τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, κλήρου καὶ
λαοῦ, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ σὲ ὀρισμένα ληπτέα μέτρα γιὰ τὴν
ἐντελέστερη διεξαγωγὴ τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μέσα
στὸν σύγχρονο κόσμον. Μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίζουμε
τί ὁ λαὸς κυρίως, ἀλλὰ καὶ ὁ κληρὸς προσδοκοῦν ἀπὸ
τοὺς Ποιμένες των καὶ τί δέον γενέσθαι προκειμένου νὰ
ἀνταποκριθοῦμε στὶς ἀνάγκες τῆς σημερινῆς κοινωνίας.
Τοῦτο συνιστᾷ ἐκκλησιολογικὴ καὶ ποιμαντικὴ ἀναγ-
καιότητα, ἐφ' ὅσον τὴν Ἐκκλησίαν συνιστᾷ ὁ λαὸς τοῦ
Θεοῦ, κληρὸς δηλ. καὶ λαϊκοί. Τὰ πορίσματα θὰ εἶναι
ἀσφαλῶς ἐνδεικτικὰ τῶν τάσεων ποὺ ἐπικρατοῦν στοὺς
κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ τὶς τελικὰς ἀποφάσεις θὰ
κληθεῖ νὰ λάβει μόνη ἡ Ἱερά Σύνοδος μὲ θεολογικὰ καὶ
ἐκκλησιολογικὰ κριτήρια, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ὀρθό-
δοξὴ ἐκκλησιολογία τὰ τυχόν δικαιώματα τῶν λαϊκῶν
ἀδελφῶν μας στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δοτὰ
ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία.

Σήμερα οἱ ἄνθρωποι διεκδικοῦν δικαιώματα καὶ
τοῦτο δὲν θὰ βραδύνουν νὰ πράξουν καὶ οἱ πιστοὶ μας
σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὰ δικαιώματά των στὴ διοίκηση καὶ στὴν
ὄλη ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἦδη δειλὰ ἀκούεται ἕνας ἀσθε-
νὴς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντίλογος στὸν ἀποκλεισμό τῶν
γυναικῶν ἀπὸ τὴν Ἱεροσύνη. Βέβαια, τὸ θέμα τὸ χειρίζε-
ται ἡ ὑπεύθυνη Ἱεραρχία καὶ δὲν γεννᾶται ζήτημα δια-

φορετικῆς τοποθέτησης. Ἐὰν τὸ ἀναφέρω εἶναι διότι πρέ-
πει νὰ ἀναμένουμε ὅτι τοῦ χρόνου παρερχομένου οἱ λαϊ-
κοὶ πιστοὶ μας θὰ διεκδικοῦν κάποια δικαιώματα. Πρὶν,
λοιπόν, ἐκδηλωθοῦν μὲ σφοδρότητα οἱ σχετικὲς ἀξιῶ-
σεις, ἡ Ἐκκλησία σπεύδει νὰ προκαλέσει ἡ ἴδια τὸν διά-
λογο αὐτὸ προκειμένου νὰ δώσει ἐπισήμως τὸ δικαίωμα
σὲ κληρὸ καὶ λαὸ νὰ προβάλλουν τὶς ἀπόψεις των, ἀλλὰ
καὶ νὰ ἐνημερώσει αὐθεντικὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ
τῆς θέσεως τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν τιθεμέ-
νων ζητημάτων.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω μίαν διασαφήνιση.
Λέγεται συνήθως καὶ γράφεται περὶ τῶν δικαιωμάτων
τῶν κληρικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν λαϊκῶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς
ἐὰν νὰ πρόκειται γιὰ δύο ἀνταγωνιστικὰς ἀντίπαλας ὁμά-
δες, ποὺ ἀγωνίζεται ἢ μὲν μία νὰ διατηρήσει τὰ κεκτημέ-
να κυριαρχικά της, ἢ δὲ ἄλλη νὰ ἀποκτήσει ἀνύπαρκτα
δικαιώματα. Τὸ σχῆμα αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν
ὀρθόδοξὴ παράδοση. Ἐν τῇ ἐτεροδοξίᾳ οἱ Ἐκκλησίες
διεμόρφωσαν τὴν εἰδικὴν τάξιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κλή-
ρου, ποὺ ἀντιπαρεβάλλετο πρὸς τὸν ἐξουσιαζόμενον λαὸν,
ἐδῶ στὴν Ἀνατολὴ οὐδέποτε ὑπῆρξε τέτοιο σχῆμα. Ἐδῶ
ἐπίσκοποι, ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ εἴμεθα ὅλοι παιδιὰ τοῦ
φτωχοῦ λαοῦ, ξεκινήσαμε τὴν ζωὴν μας μὲ τὰ ὄνειρα τῆς
προσφορᾶς καὶ τῆς θυσίας, δοκιμασθήκαμε μέσα στὶς
ἐθνικὰς ταλαιπωρίας, ζυμωθήκαμε στοὺς κοινωνικοὺς
ἀγῶνες, πληρώσαμε ἀκριβὸν φόρον αἵματος χάριν τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς ἐλευθερίας του, μαζί πάντοτε μὲ τὸν τα-
λαιπωρούμενον λαόν. Καὶ σήμερα εἴμεθα οἱ πρῶτοι στὸν
κατάλογο τῶν κοινωνικῶν ἔργων, πέρα τῶν καθαρὰ
πνευματικῶν. Τὰ ἰδρύματά μας προστατεύουν χιλιάδες
ἀναξιοπαθόντων, στὰ συσσίτιά μας τρώγουν καθημε-
ρινὰ δεκάδες χιλιάδες φτωχοὶ ἄνθρωποι, μὲ τὶς ὑποτρο-
φίαις μας σπουδάζουν ἑκατοντάδες φτωχὰ παιδιά, τὰ μο-
ναστήρια μας εἶναι κυψέλες ἐργατικότητας, οἱ ἐνορίες
μας εἶναι θερμοκήπια ἀγάπης. Δὲν θὰ πρέπει λοιπόν νὰ
ἀφήσουμε νὰ καθιερωθεῖ, ἔστω καὶ φραστικὰ ἢ διάκριση
καὶ διαφορὰ μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ. Ἱεροκρατικὰ συ-
στήματα ἐδῶ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ καὶ κληρὸς καὶ λαός, πια-
σμένοι χέρι χέρι, ἀντιμετώπισαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ βάσανα
καὶ τὶς περιπέτειες τῆς ζωῆς. Εἶναι ἐπομένως καὶ ἄδικο
καὶ ἀνακριβές, ἐνῶ προερχόμεθα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ
ἴδιου λαοῦ καὶ ἐνῶ μοιραζόμεθα μαζί του τὶς τύχες του,
κάποιοι νὰ προσπαθοῦν ἐντέχνως νὰ δώσουν τὴν ἐντύ-
πωση ὅτι ἀνήκουμε σὲ δύο διαφορετικὰ στρατόπεδα ἀντι-
μαχόμενα ἢ ἀγωνιζόμενα νὰ διατηρήσουν τὶς διαχωρι-

στικές γραμμές πού δῆθεν τὰ χωρίζουν, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ λαὸς ἔχει διδαχθεῖ νὰ σέβεται τὸν ἱερό κληρο γιὰ τὴν θεοφιλή ἀποστολή του ὅπως αὐτὴ τοῦ ἔχει δοθεῖ ἄνωθεν διὰ τῆς θείας Χάριτος. Οἱ ἐπώνυμοι τῆς κοινωνίας συχνὰ μπορεῖ νὰ ἀνήκουν σὲ Λέσχες, σὲ Ὅμαδες, σὲ χώρους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀποκλείονται οἱ ἀμύητοι. Ἐμεῖς στὴν Ἐκκλησία ἔχουμε ἀνοικτὰ τὰ πάντα, ἀπὸ τίς καρδιές μας μέχρι τὰ βαλάντια μας. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται καὶ νὰ μὴ γίνεται προσπάθεια ἀντιπαράθεσης μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο γιὰ δύο ἀνταγωνιστικὰ στρατόπεδα. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ προκείμενο ζήτημα μαζί μὲ τὸ λαὸ μας διαλεγόμαστε καὶ ἀφουγκραζόμεθα τὸν παλμὸ του.

Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη, ἰδίως σήμερα, νὰ ἀναλάβουμε ὅλοι μαζί τὸν ἀγῶνα νὰ πλησιάσουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μὲ πνεῦμα παροξυσμοῦ ἀγάπης πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν μας προβλημάτων. Ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, σήμερα ἔχει ἀρχίσει στὴν Εὐρώπη ἡ μεγάλη σύγκρουση μεταξὺ τῶν τεχνοκρατικῶν elites καὶ τῶν δυνάμεων πού θέλουν μίαν εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίηση στὰ ὄρια τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς ἐκβιασμούς καὶ μονοδρόμους, μὲ ἀπόρριψη τοῦ σκληροῦ προτεσταντικῶν προτύπου πού ἐπιδιώκει μόνο τὸ χρῆμα καὶ τὸ κέρδος. Τώρα θὰ διαμορφωθοῦν νέοι συσχετισμοὶ στὴν Εὐρώπη καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἢ μπορεῖ νὰ παίξει ἕνα ἀκόμη ἰσχυρότερο εὐαγγελικὸ ρόλο, νὰ σταθεῖ ὡς λαϊκὴ Ἐκκλησία κοντὰ στὰ γνήσια λαϊκὰ κοινωνικὰ αἰτήματα, πέρα ἀπὸ τὰ πολιτικὰ σχήματα, νὰ ὁμιλήσει γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ διαλεχθεῖ ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς σκληροπυρηνικοὺς τοῦ Διαφωτισμοῦ, ὡς ἔπραξαν πρὸ αἰῶνων πολλοὶ λόγιοι Ἕλληνες καὶ Ἐκκλησιαστικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Κορυδαλλεύς, ὁ Μελέτιος Πηγᾶς κ.ἄ. Ἡ Ἐκκλησία δύναται σήμερα νὰ ἐπιδιώξει τὴ συνάντησή της μὲ τίς κοινωνικὲς ἐκείνες δυνάμεις πού τὴν θεωροῦν ἀντίπαλο, ἐπειδὴ ἔχουν ἀποκοπῆ ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἔχουν στρεβλὴ εἰκόνα της στὸ μυαλό τους. Μὲ αὐτὲς ὡστόσο τίς ἐκτὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐκκλησίας ὁμάδες ὀφείλομεν ἐπίσης νὰ διαλεχθοῦμε. Θὰ πρόκειται γιὰ τὸν διάλογο μὲ τὸ Αὔριον πέρα καὶ μακρὰν ἀπὸ τὸν στενοκέφαλο συντηρητισμὸ καὶ τὸν ἀδιέξοδο ψευδοπροοδευτισμὸ. Καὶ τοῦτο διότι ἐντὸς τοῦ ὀρθοδόξου ἤθους συνυπάρχουν τὸ παραδοσιακὸ καὶ τὸ ἐπαναστατικὸ. Τὸ ἥθος αὐτὸ τὸ ἐξέφρασαν στὴ δική μας ἐποχὴ οἱ ἅγιοί μας, ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος καὶ ἄλλοι ὡς ὁ Μακρυγιάννης, ὁ Παπαδιαμάντης, ὁ Θεοτοκᾶς, ὁ π. Παῖσιος, ὁ π. Πορφύριος, ὁ Κόν-

τογλου. Σήμερα ὁ κόσμος αὐτὸς ἀναμένει ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία νὰ ἀνοίξει τὸν δρόμο μὲ κριτήρια ἐκκλησιολογικὰ καὶ ἀγιοπατερικά, ὥστε συστηματικὰ ἢ ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας νὰ συσπειρώσει καὶ νὰ ἐκφράσει καὶ τὴν διάνοησιν πού ἀποζητεῖ τὴν ξεχασμένη ἐνότητά μας. Ἡ Ε.Ε. ἔχει σήμερα ἀναγορεύσει τίς Ἐκκλησίες τῶν χωρῶν μελῶν της σὲ ἐπίσημο διαλεκτικὸ συνομιλητὴ της σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ ἐπιλύσει, σὲ συνεργασία μὲ αὐτὲς, τὰ μεγάλα κοινωνικὰ προβλήματα τοῦ καιροῦ μας. Καὶ αὐτῆς τῆς εὐχερείας πρέπει, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, νὰ κάνουμε χρῆσιν καὶ ἐμεῖς.

A3. Ἡ ἀνάγκη ἐπαναπροσδιορισμοῦ τοῦ ὅλου ποιμαντικῶν ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίως ἐκείνου πού ἀναφέρεται στὸν ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κυρίαρχο καὶ διαρκὲς μέλημα τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον, διὰ τοῦ ἔργου τούτου, βεβαιώνεται ἡ σωτηρία καὶ ἐπιτυχάνεται ἡ λύτρωση τῆς ψυχῆς. Οἱ καιροὶ μας εἶναι κοσμογονικοί, ἀποκαλυπτικοί, ἐκονοκλαστικοί, ἀντιπαραδοσιακοί, μεθοδικοὶ στὴν προβολὴ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τῆς ἀνηθικότητος, τοῦ κακοῦ ὑπὸ οἰανδήποτε ἐκδοχῆ. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀνικανοποίητες ἀμφιβολίες, οἱ πιστοὶ μας στεροῦνται ἐπαρκοῦς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν γνωρίζουν περὶ τῆς πίστεως ὅσα ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ τὸ Κατηχητικὸ κάποτε πρὸ ἐτῶν ἔμαθαν, ὅσοι τὰ ἔμαθαν. Ἀλλὰ ἤδη τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἀκούεται ὅτι πρόκειται νὰ μετατραπῆ σὲ μάθημα πολιτισμοῦ ἢ θρησκευσιολογίας, ἐνῶ τὸ Κατηχητικὸ σχολεῖο γνωρίζει βαθεῖα κρίση. Τοῦτο σημαίνει ὅτι στὸ ἐγγὺς μέλλον οἱ πολλοὶ Ἕλληνες δὲν θὰ διαθέτουν οὐδὲ στοιχειώδεις γνώσεις περὶ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναλάβει ἀπὸ τώρα ἐργώδη προσπάθεια ἐπανευαγγελισμοῦ των, μὲ μεθοδικότητα καὶ νέα συστήματα. Τὸ κήρυγμα, τὰ βιβλία, τὰ φυλλάδια, τὸ ραδιόφωνο, τὸ ἴντερνετ, ὅλα τὰ στὴ διάθεσή μας μέσα, πρέπει νὰ προσανατολισθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, μὲ στόχο τὴν ἐπανανακάλυψιν τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας τόσο σὲ ἐπίπεδο γνώσεως ὅσο καὶ ἐμπειρίας. Πρέπει δηλ. νὰ προσφερθεῖ στους χριστιανούς ἢ αἴσθησιν πῶς ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς λέγει ὁ ἅγ. Μάξιμος, ἀποτελοῦν τὴ μύσησιν τοῦ κόσμου στὸ χῶρο τῆς αἰωνιότητος. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ καὶ μάλιστα ἐπειγόντως πῶς θὰ καταστήσῃ τὰ δόγματα τῆς πίστεως, τὴν κατήχησιν, τὴν λειτουργικὴν ζωὴν, τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν, κτῆμα τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ ὑπερνικηθεῖ ἢ

ἄγνοια καὶ οἱ προλήψεις ποὺ συνοδεύουν συνήθως τὴν παραδοσιακὴ λαϊκὴ εὐσέβεια.

Γιὰ νὰ γίνουν, ὅμως, ὅλα αὐτὰ χρειάζονται ἐργάτες τοῦ θερισμοῦ, δηλ. κληρικοί καὶ λαϊκοὶ ἐνταγμένοι στὸ κοινωνικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, φλογιζόμενοι ἀπὸ ἱεραποστολικὸ ζῆλο, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, αὐταπαρνητὲς καὶ ἱεραπόστολοι. Τὰ ὅποια ὠραῖα σχέδια δράσεως δὲν πρόκειται νὰ ὑλοποιηθοῦν, ἂν δὲν ἐξασφαλιστοῦν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἀναλάβουν νὰ τὰ ἐφαρμοσοῦν. Τὰ μεγαλόπνοα σχέδια δὲν γίνονται μὲ ἐπιστροφὴ ἀπρόθυμων, ἄκαπνων καὶ ἀγύμναστων πνευματικῶν μαχητῶν. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι δὲν διαθέτουμε σὲ ἐπαρκῆ ἀριθμὸ τέτοιους ἱκανοὺς ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνος. Τὸ σύνθημα τοῦ βολέματος προσελκύει τοὺς περισσότερους νέους προσοντούχους κληρικούς μας. Μακάρι στίς μεγάλες ἀστικές ἐνορίες, ὅπου τοποθετοῦνται νὰ δραστηριοποιῶνται χάριν τοῦ λαοῦ, τῶν νέων, τῶν ἡλικιωμένων, τῶν πτωχῶν. Αὐτὸ εἶναι πρωταρχικὸ θέμα ἂν θέλουμε τὰ σχέδιά μας νὰ ἐφαρμοστοῦν καὶ νὰ ἀποδώσουν.

Κατόπιν καὶ ἀφοῦ ἐξασφαλισθοῦν οἱ ἱεραπόστολοι ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιμορφωθοῦν οἱ ὑπάρχοντες κήρυκες τοῦ Θεοῦ Λόγου, νὰ ἐπιστρατευθοῦν οἱ θρησκευτικὲς ὀργανώσεις, νὰ ἐτοιμασθοῦν οἱ ἐφημέριοι, οἱ μοναχοί, οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι, οἱ πάντες σὲ πανστρατιά πρὸς διάδοση τῆς πίστεως. Καὶ ἐδῶ προβάλλει ἡ ἡμεσος ἀνάγκη λειτουργίας Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως Στελεχῶν Ἐκκλησίας πρὸς προετοιμασίαν τῶν στελεχῶν μας προκειμένου νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀνταποκριθοῦν στίς ἀνάγκες τῶν καιρῶν. Ὁ τρόπος τῆς ἐπιτυχοῦς ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς πιστοὺς τῆς καὶ μάλιστα μὲ τὴ νεολαία εἶναι θέμα κορυφαίας σημασίας. Οἱ νέοι μας, ζώντας τὴν παγκοσμιοποιημένη ζωὴ, τελοῦν κάτω ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἀπροσδιορίστων ἐκ πρώτης ὄψεως δυνάμεων, ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴ μόδα, τὴν ψυχαγωγία, τὰ παιχνίδια, τὸ ἴντερνετ, τὴν τηλεόραση, γιὰ νὰ προβάλουν νέους τρόπους ζωῆς, γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τίς θρησκευτικὲς δοξασίες, γιὰ νὰ διδάξουν τεχνηέντως στὰ παιδιά τὸν Σατανισμό, τὸν Νεοπαγανισμό, τὴν εἰδωλολατρία, τὴν χωρὶς φραγμοὺς ζωὴ, τὴν κατάργηση τῆς οἰκογένειας, τίς ὁμοφυλοφιλικὲς σχέσεις, τὸ νέο τρόπο ζωῆς ποὺ εἰσηγείται ἡ παγκοσμιοποίηση. Αὐτοὶ πολεμοῦν μὲ σχέδιο, μὲ μέσα, μὲ πρόγραμμα. Ἐμεῖς μένουμε στὰ παλαιὰ μοτίβα. Πολλάκις ὁμιλοῦμεν εἰς ὅσα μὴ

ἀκούοντων. Ἄν δὲν μάθουμε κατ' ἀρχὴν νὰ ὁμιλοῦμε στὴ συχνότητα τοῦ σημερινοῦ κόσμου, ἂν δὲν διδαχθοῦμε νὰ χρησιμοποιοῦμε, ὅπου καὶ ὅπως πρέπει, τὸν κώδικα ἐπικοινωνίας τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, ἂν δὲν υἱοθετήσουμε μιὰ γλῶσσα ἀγάπης, ἀλήθειας, εὐθύνης καὶ κυρίως συνέπειας τότε τὸ ἔργο μας θὰ μείνει χωρὶς καρποφορία. Ἐνῶ τὸ περιεχόμενο τῆς Κατηχήσεως πρέπει νὰ παραμείνει ἀνέπαφο καὶ ἀκαινοτόμητο, ἡ μέθοδος προσεγγίσεως τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ προσαρμοσθεῖ πρὸς τίς νέες συνθήκες ποὺ κυριαρχοῦν στὴ ζωὴ μας. Σχήματα πεπαλαιωμένα καὶ ἐξηντλημένα πρέπει νὰ παραχωρήσουν τὴ θέση τους σὲ νέα, τὰ ὅποια, χωρὶς νὰ ἀφίστανται τῆς Παραδόσεως, χωρὶς νὰ διολισθαίνουν πρὸς τὴν ἐκκοσμίκευση, θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ θρέψουν πνευματικῶς τὸν ἄνθρωπο τοῦ καιροῦ μας καὶ νὰ τὸν καθοδηγήσουν σωστά. Μέσα στὰ πλαίσια αὐτὰ πρέπει νὰ μελετηθεῖ ὁ ρόλος τῆς οἰκογενείας στὴ διάδοση τῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως καὶ ἡ ἐνίσχυσή του, ὁ ρόλος τοῦ σχολείου καὶ ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ἐκκοσμικεύσεως, τὸ δέλεαρ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, ποὺ παρασύρει πολλοὺς νέους στὴν ἀπώλεια, ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας στὴν παραγωγή πολιτισμοῦ καὶ στὴ διατήρησή του κ.ἄ. Ἡ εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Νεκταρίου ἀσφαλῶς θὰ ἀντιμετωπίσει μὲ ρεαλισμὸ, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀποτελεσματικότητα τὸ ἔλλειμμα κατηχήσεως ποὺ διαπιστώνεται καθημερινῶς ἰδίᾳ στὰ περιβάλλοντα τῆς νεολαίας. Καὶ θὰ ὑποδείξει τὰ δέοντα πρὸς καλύτερη ἀπόδοση τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν ἀπὸ μέρους τῆς διδάσκουσας καὶ ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας.

A4. Τέλος, τὰ θέματα τῆς βιοηθικῆς ἐξακολουθοῦν νὰ προβάλλουν ὡς δυνητικὴ, ἀλλὰ καὶ δυναμικὴ παρέμβαση στὰ ἄδυστα τῆς ζωῆς ἐκ μέρους τῆς ἐπιστήμης, ποὺ βεβαίως δὲν θὰ πρέπει νὰ παραμείνει ἔξω ἀπὸ τίς ἐπιταγὲς τῆς ἠθικῆς πρὸς προστασίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ πρόβλημα τῆς ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου συζητεῖται εὐρέως στὴν ἐποχὴν μας, καθὼς νέες μέθοδοι ἀναπαραγωγικῆς διαδικασίας τίθενται σὲ λειτουργία πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς δυσκολίας φυσιολογικῆς ἀναπαραγωγῆς ποὺ ἀντιμετωπίζουν πολλὰ ζευγὴ ἐπιζητοῦντα, μετ' ἐπιμονῆς, τὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἐπιστήμης ὑποκατάσταση τῆς φυσικῆς τῶν ἀδυναμίας νὰ γίνουν γονεῖς. Ἡ εὐχέρεια, ἐν τούτοις, ποὺ ἡ Βιολογία καὶ ἡ Βιοτεχνολογία ἔχουν εἰσαγάγει καὶ μελετοῦν νὰ εἰσαγάγουν στὸ ἐγγὺς μέλλον στὴ διαδικασία τῆς ἀναπαραγωγῆς,

ἐγκυμονεῖ καὶ πλείστους ἠθικοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους οἱ Ἐκκλησίες καλοῦνται νὰ ἀντιμετωπίσουν, προκειμένου νὰ διασφαλίσουν τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὸ προκειμένο θέμα ἔχει ἀσχοληθεῖ ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, τὰ πορίσματα τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν τὴν βάση τῆς σημερινῆς εἰσηγήσεως, τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσει ἐνώπιόν μας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος διαθέτει τὴν ἀπαραίτητη εἰδικὴ γνώση τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἔχει καὶ ἄλλοτε εἰσηγηθεῖ τὰ σχετικὰ ἐνώπιον τῆς Ι.Σ.Ι. ὥστε ἡ Ι.Σ.Ι. νὰ τοποθετηθεῖ ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ὑποβοηθουμένης ἀναπαραγωγῆς, ὑποβοηθοῦσα, ταυτοχρόνως, τοὺς εἰδικούς ἐπιστήμονες ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἰδοῦν τὸ πρόβλημα καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Ἄλλωστε, σήμερον ἡ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν σχετικῶν προβλημάτων ἐπιζητεῖται ἀπὸ τοὺς ἐνασχολούμενους μὲ αὐτὰ εἰδικούς ἐπιστήμονες καὶ ἀπὸ τὶς Πολιτείες ποὺ καλοῦνται νὰ νομοθετήσουν σχετικῶς.

Β. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ θέματα τῆς παρουσίας Ι.Σ.Ι. Ὅμως, ὑπάρχει καὶ πλῆθος μέγα ἄλλων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐπείγουσας φύσεως. Θὰ ἐπιχειρήσω τὴν καταγραφή τῶν σοβαροτέρων προβλημάτων ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσουμε στὸ ἐγγὺς μέλλον στὴν πατρίδα μας.

Β1. Ἐχει ἤδη τεθεῖ καὶ συζητεῖται εὐκαιρῶς ἀκαίρως ἀπὸ ἐπιστημονικούς ἐπὶ τοῦ παρόντος παράγοντες, τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ νέων πραγματικοτήτων, ποὺ ἐστιάζονται στὴν περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἀντίληψη ἐνίων πολιτικῶν. Ἐτσι ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, ἀρχικὰ μόνο γιὰ τοὺς μὴ ὀρθοδόξους πολίτες, τῆς πολιτικῆς κηδεῖας κ.λπ. Ὅμως, νομίζομεν ὅτι γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ δὲν χρειάζεται κἄν νομοθετικὴ πρόβλεψη. Ὡστόσο, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν καύση τῶν νεκρῶν, ἡ Ι.Σ.Ι. ἔχει ἤδη λάβει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1999 θέση, τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀλλάξει τώρα. Ἡ Ἐκκλησία τοποθετεῖται ὑπὲρ τῆς ταφῆς ὡς παραδοσιακοῦ τρόπου ἀποσυνθέσεως τοῦ νεκροῦ σώματος καὶ συνιστᾷ στοὺς πιστοὺς τῆς τοῦτο νὰ πράττουν. Γιὰ τοὺς ἐκ τῶν πιστῶν τῆς μέλλοντας νὰ παραβοῦν τὴν σύσταση αὐτή, ἡ Ι.Σ.Ι. ἔχει ἐπιφυλαχθεῖ νὰ ἀποφασίσει περὶ τοῦ πρακτεῦ. Ἡ δὲ πολιτικὴ κηδεῖα δὲν ἀφορᾷ βε-

βαίως στοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι γιὰ τοὺς ἄθεους καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει νομιζόμενον λόγον νὰ εἰπεῖ τι.

Β2. Σοβαρότερο εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς συστηματικῆς προσπάθειας γιὰ τὴν σταδιακὴ ἀποξένωση τῆς Πολιτείας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μὲ κύριο ἐργαλεῖο τὸν παράλληλο ἔντεχνο ἐπηρεασμὸ τοῦ Λαοῦ στὸ νὰ δεχθεῖ προοδευτικὰ καὶ παθητικὰ τὴν ἐκρίζωση τῆς χριστιανικῆς του παραδόσεως τῆς χώρας διὰ τῆς καταργήσεως κάθε ἐπίσημης σχέσης τῆς Πολιτείας μὲ τὴν Ἐκκλησία κατὰ τὸ γαλλικὸ πρότυπο. Βέβαια, ἡ κατάργηση αὐτῆ θὰ ἐπηρεάσει τὸ λαὸ σὲ βάρος ἐκείνων ποὺ θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὴν ἐπιβάλλουν καὶ θὰ καταστήσει τὴν παραδοσιακὰ θρησκευομένη Ἑλλάδα σὲ χώρα σχιζοφρενικῆς πρακτικῆς, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν κόσμος θὰ ἐξακολουθήσει νὰ συρρέει στὶς ἐκκλησίες, νὰ κτίζει ναοὺς, νὰ ἐπισκέπτεται μονές, νὰ σέβεται τὸν ἱερὸ κλῆρο, τὸ δὲ ἐπίσημο κράτος θὰ ὑποδύεται τὸν ἀδιάφορο ἔναντι τῆς θρησκείας. Καὶ ἔτσι θὰ ἀνταποδώσει ὅσα ὀφείλει στὴν Ἐκκλησία του. Αὐτὸ εἶναι τὸ νέο σύνθημα ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ἕνα κράτος χωρὶς Θεό, ἀποκλεισμὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴ δημόσια συνείδηση, ἐγκαθίδρυση μιᾶς νέας ἠθικῆς ποὺ βασίζεται στὸν τεχνοκρατικὸ, τὸν νομικισμὸ καὶ τὸν ὕλισμό, τὶς νέες ἐκφάνσεις τοῦ Διαφωτισμοῦ, μὲ ἀξιώσεις δογματικῆς ἀκαμψίας καὶ συγκεκριμένης ἰδεολογίας. Εἶναι προφανές ὅτι μὲ τὴ νέα αὐτὴ τάξη πραγμάτων ἐπιδιώκεται ἡ δυνατότητα υἱοθέτησης ἐχθρικῶν πρὸς τὸν Χριστιανισμὸ μέτρων στὴν κοινωνία ἢ ἀθεϊστικῶν κοσμοθεωριῶν ἢ ἰδεολογιῶν χωρὶς καμία ἀντίδραση τοῦ Λαοῦ. Ἐπιδιώκεται δηλ. νὰ καθιερωθεῖ ὅτι εὐρωπαϊὸς πολίτης καὶ εὐρωπαϊκὸ κράτος δικαιούται ἐφεξῆς νὰ λέγεται ὅποιο κράτος καὶ ὁποῖος πολίτης ἀποδέχεται τὶς ἀρχές καὶ ἀξίες τοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ ὄχι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ λυσσαλέα πολεμικὴ ποὺ ἀσκήθηκε στὸ αἴτημα τῆς ἱστορικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς ρίζας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Δράττομαι ὡστόσο τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐπαναλάβω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς καταλάβει ἀγωνία γιὰ τὰ συμβησόμενα. Ἡ Ἐκκλησία διήλθε διὰ πολλῶν δοκιμασιῶν καὶ ἐπέζησε καθεστώτων καὶ αυτοκρατοριῶν. Ἡ πίστη μας εἶναι ἡ μεγάλη δύναμή μας. Ὁ διασυρμὸς μας καὶ ἡ ἀδίκη χλευὴ εἶναι τὸ πολὺτιμο κεφάλαιο τῆς ταπεινώσεώς μας. Καθῆκον μας εἶναι νὰ φέρουμε μέσα στὸν κόσμον τὸ μήνυμα τῆς ἐλπίδας, τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινώσεως, τῆς μετάνοιας, τῆς νίκης πάνω στὸ

πόνο και στο θάνατο, να ακυρώσουμε τη δύναμη της αμαρτίας που ἐγκλωβίζει τὰ παιδιά της στον κόσμο της πτώσης και της φθοράς. Χρειάζεται γι' αυτό ὑπομονή, ἐπιμονή και ἔμπονη ἀγάπη. Προσευχή για να μᾶς φωτίσει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Τῆς Ἐκκλησίας ὁ δρόμος εἶναι ἡ στενή και ἡ τεθλιμμένη ὁδός. Τότε διευκολύνεται στο ἔργο της και ἡ διευκόλυνση δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπὸ τὸ σφιχταγκάλιασμα τοῦ κράτους, οὔτε ἀπὸ τὴν περιθωριοποίησή της. Ἡ διευκόλυνση ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἀπονομή τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ και μὲ τὴν αὐτοκριτική ἐν ἀγάπῃ και εἰλικρινείᾳ. Ἀσφαλῶς μετὰ και ἀπὸ μὴν τέτοια δοκιμασία θὰ ἐξέλθουμε ἐνισχυμένοι κατὰ τὴν πίστη και ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὰ βάρη ὑποχρεώσεων, οἱ ὁποῖες μᾶς διατηροῦν, ἐν πολλοῖς, δεσμίους τῶν καταστάσεων και ἐνδεχομένως και ἐπιλόγκους τῶν ἱερατικῶν και πνευματικῶν μας καθηκόντων. Ἐκκλησία πτωχή, περιφρονημένη, καθημαγμένη, περιθωριοποιημένη, ἄδοξος και ὑλικά ἀσθενική εἶναι κατ' οὐσίαν πανίσχυρη, ζωντανή, χυμώδης, ὁμολογιακή, μαρτυρική, στεφανωμένη μὲ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ὅσο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος και οἱ λειτουργοὶ της ταπειωνόμεθα τόσο περισσότερο ὑψωνόμεθα στὴ συνείδηση τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὅσο χάνουμε κοσμικὴ δόξα, τόσο περιβαλλόμεθα ἀπὸ τὴν παραδοχὴ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ.

B3. Βαθειῆς τομῆς στο κοινωνικό και ποιμαντικό μας ἔργο εἶναι πλέον ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Ἐκτιμῶ ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαινιάσουμε ἕνα εἶδος εἰδικῆς ἐσωτερικῆς ποιμαντικῆς πὺ θὰ ἀγκαλιάζει κυρίως τὶς πτωχότερες τάξεις τοῦ λαοῦ μας, ὅπου αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Ὑπάρχει μεγάλη ἀνέχεια σὲ προβληματικὲς περιοχὲς ὡς εἶναι οἱ περιστασιακὲς φτωχογειτονιές, οἱ ἀθίγγανοι, οἱ πρόσφυγες, οἱ ἄστεγοι. Πρέπει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος και ὄλοι οἱ Ἱεράρχες νὰ δώσουμε προσοχὴ στους πληθυσμούς αὐτούς, ὅπου ὑπάρχουν, τόσο για πνευματικὴ καλλιέργεια, ὅσο και δι' ἔργων ἀγάπης. Νὰ ἐμπνεύσουμε στους κληρικούς μας τὰ ἱεραποστολικά ἰδεώδη και νὰ τοὺς κατευθύνουμε νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὶς κατηγορίες αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀνάγκης. Συνήθως τοὺς πληθυσμούς αὐτούς προσεγγίζουν αἰρετικοὶ και σέκτες, πὺ κάνουν θραύση. Καὶ οἱ ἡμέτεροι περιορίζονται ἐν πολλοῖς εἰς λόγους ἀγαθούς. Ὁ λόγος μου αὐτὸς δὲν ἀποβλέπει σὲ παραθεώρηση ἢ ὑποτίμηση τυχόν καλῶν ἔργων πὺ συντελοῦνται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία στις περιοχὲς αὐτές. Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψουμε στὴν ἀπλότητα τῆς ζωῆς και στον ἱε-

ραποστολικὸ ζῆλο τῶν πρώτων αἰώνων και νὰ γίνουμε νέοι καλοὶ Σαμαρεῖτες για τοὺς κοπιῶντες και πεφορτισμένους, τοὺς πάσχοντες. Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ μᾶς καταξιώσει στις συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Στὴν ἰδίαν ἐνότητα ὑπάγονται και τὰ νέα κοινωνικά ἀνοίγματα μας πρὸς τὶς ἀγρίως δοκιμαζόμενες κοινωνικὲς ομάδες, ὅπως εἶναι π.χ. οἱ κακοποιημένες γυναῖκες και τὰ παιδιά, οἱ ἐξαναγκαζόμενες σὲ πορνικὸ βίῳ ἀλλοδαπὲς κυρίως γυναῖκες, οἱ ἀνεργοὶ, οἱ πάσχοντες ἀπὸ AIDS, οἱ πρόσφυγες, καθὼς και πρὸς ἄλλες ομάδες πὺ δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ δικαιώματά τους. Θὰ μπορούσαμε λ.χ. μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ καθιερώσουμε τὴν Κυριακὴ τῶν ἀνέργων, τῶν ἡλικιωμένων, τῶν ἀδικουμένων, τῶν πτωχῶν, τῶν νέων, τῶν γυναικῶν, τῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν πὺ ἐργάζονται κλπ.

B4. Ἡ ἐξασφάλιση μελλοντικῶν ἡγετικῶν στελεχῶν, προβάλλει ἐπιτακτικά ὡς ἀπαραίτητο μέτρο προνοίας για τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου μας. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ κομβικὸ σημεῖο για τὸ κατ' ἀνθρώπον μέλλον τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ καιροὶ εἶναι ἀπαιτητικοὶ για τοῦτο και ὁ ἀνώτερος κληρὸς πὺ ἀποτελεῖ τὸν προθάλαμο πρὸς τὴν Ἱερασία τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ὑπερβῆ τὸν ἑαυτό του. Ἐννοῶ τοὺς ἀρχιμανδρίτες τινὲς τῶν ὁποίων, παρεκτὸς τῶν ἐπαινετῶν ἐξαιρέσεων, ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς διαποτίζονται ἀπὸ μίαν ἐξουσιαστικὴ νοοτροπία πὺ τοὺς προσδίδει μίαν ἔπαρση, πὺ δὲν συνάδει μὲ τὸ μοναχικὸ τους σχῆμα, ἀλλὰ και τὶς περισσότερες φορὲς δὲν ἔχει κἄν ἀντίκρισμα σὲ γνώσεις και ἀνάλογο πνευματικὸ και μορφωτικὸ καταρτισμό. Καὶ μόλις εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶπω ὅτι τὸ φαινόμενο αὐτὸ διεγείρει τὴν ἀγανάκτηση και τοῦ ἀντιεξουσιαστικοῦ λαοῦ και τοῦ ἀπλοῦ πολίτου, τὸν ὁποῖον μάλιστα και σκανδαλίζει, ἀλλὰ και τοῦ ἐγγάμου κληρῶν. Τὴν ἡγετικὴ ἀγωγή πρέπει νὰ ὑποστοῦν και οἱ ἐκ τῶν ἐγγάμων κληρικῶν μας ἱκανοὶ και ἄξιοι νὰ ἐξελεχθοῦν στον ἱεραποστολικὸ και διοικητικὸ τομέα τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ἔχομε πιά τὴν πολυτέλεια νὰ ἀπωθοῦμε στο περιθώριο τὶς ἀξίες πὺ ὑπάρχουν στὴν αὐτὴ μας. Ἀντιθέτως, ὀφείλουμε και νὰ τὶς ἀναζητήσουμε και νὰ τὶς ἀξιοποιήσουμε κατάλληλα.

Εἶναι, ἐπομένως, ἄμεσος ἀνάγκη λειτουργίας, ὡς ἦδη ἐτόνισα, κατ' ἀρχὴν μιᾶς Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἢ ὁποῖα νὰ λειτουργεῖ μὲ αὐστηροὺς κανόνες πὺ νὰ προσδιορίζουν σαφῶς τὰ κριτήρια τῆς περαιτέρω ἀνεξίξεως τῶν ἐπιδόξων αὐριανῶν Ἀρχιε-

ρέων, ἀλλὰ καὶ τῶν στελεχῶν ἄλλων βαθμίδων τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας. Ἡ ἐπιμόρφωση περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλῶ ἀναφέρεται σὲ μετεκπαίδευση σὲ θέματα χρήσιμα γιὰ τὴν ἀποστολή τους, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας, πρὸς γνωριμία καὶ ἄλλων λαῶν, σὲ παρακολούθηση εἰδικῶν μαθημάτων χρησίων στὴν ἄσκηση τοῦ ἐν γένει ἱεραποστολικοῦ, διοικητικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῶν ἔργου.

B5. Γνωρίζοντας τὶς δίκαιες θέσεις τῶν πέντε τελευταίων Συνόδων ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρης τῆς Ἱεραρχίας Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ ἐπιμείνουμε γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν δύο ἀπὸ μακροῦ γνωστῶν, ἀνὰ τὸ πανελλήνιο, αἰτημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ ἐνός, πού ἀφορᾷ στὴν ἀνέγερση Καθεδρικοῦ Ναοῦ στὴν Πρωτεύουσα τῆς Ὁρθόδοξης αὐτῆς Χώρας (τῆς μόνης ἀπὸ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Χῶρες πού στερεῖται Καθεδρικοῦ Ναοῦ) καὶ τοῦ ἄλλου, τῆς δημιουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Καρέα.

Θὰ ἀπευθυνθοῦμε καὶ πάλι καὶ πολλάκις πρὸς ὅλους τοὺς φορεῖς τῆς Πολιτείας μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι τὰ εὐλογα δίκαια καὶ νόμιμα αἰτήματά μας θὰ γίνουν σύντομα δεκτὰ καὶ θὰ ὀδηγηθοῦν στὸ δρόμο τῆς ὑλοποιήσεως.

B6. Πολλοὶ ὁμιλοῦν κάθε τόσο γιὰ τὴν πορεία τῆς κάθαρσης στὴν Ἐκκλησία. Καὶ ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν ἂν ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη θὰ τιμωρήσει ὅσους μὲ στοιχεῖα ἀποδεικνύεται ὅτι ἐνέχονται εἴτε σὲ σκάνδαλα, εἴτε σὲ ἄνομες συμπεριφορές. Καὶ ἔχουν δίκιο. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἐπαγγέλθηκαν τὴν κάθαρση μὲ κάθε νόμιμο μέσο καὶ ἤδη ὑπάρχουν τὰ πρῶτα δείγματά της.

A. Μετὰ ἀπὸ ἀντικειμενικὴς, συστηματικὴς καὶ διαφανεῖς ἀνακρίσεις πού ἔγιναν σὲ βάρος 3 Μητροπολιτῶν, τὸ ὑλικὸ πού κατετέθη δὲν μπόρεσε νὰ στηρίξει τὶς κατηγορίες. Καὶ οἱ 3 Μητροπολίτες ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι. Καὶ βέβαια κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φρονεῖ ὅτι κάθαρη σημαίνει τὸ δίχως ἄλλο τιμωρία καὶ ἀθῶων. Σὲ μία ἄλλη περίπτωση ὁ Ἱεράρχης πού ἀτυχῶς μὲ πράξεις του ἐσκανδάλισε τὸ πανελλήνιο βρέθηκε μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκτὸς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ἐνῶ συνεχίζεται ἡ σὲ βάρος του ἀνάκριση γιὰ διάφορα ἄλλα παραπτώματα. Ἐνας ὑπέρργηρος Ἱεράρχης πού κατηγορήθηκε ἀπὸ ἐφημερίδα γιὰ ἀνηθικότητες ὑπέβαλε μήνυση στὴν ἐφημερίδα καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀναμείνει τὴν ἐξέ-

λιξη τῆς ποινικῆς δίκης. Καὶ τοῦτο ἔπραξε ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ γιὰ ἄλλες ὑποθέσεις πού εὐρίσκονται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Σὲ ἄλλη περίπτωση ἓνας Μητροπολίτης κατηγορήθηκε ἀνάιτια διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἡ ἐναντίον του κατηγορία ἀπεδείχθη ψευδὴς καὶ ἀνυπόστατη. Κατὰ τοῦ Ἀρχιμ. Ἰακ. Γιουσάκη διετάχθη ἀνάκριση πού σὲ βάρος συνεχίζεται. Ἐναντίον ἄλλου ἀρχιμανδρίτου ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ Συνοδικὸ δικαστήριον τελεσιδικῶς ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως. Καθαίρεσεις πρεσβυτέρων ἐπέβαλε τὸ ἴδιο δικαστήριον καὶ σὲ 12 ἄλλες περιπτώσεις πού ἐκκρεμοῦσαν. Οὐδεμία καταγγελία ἐκκρεμεῖ σήμερα στὴν Ἱ. Σύνοδο ἐναντίον οἰουδήποτε Ἱεράρχου. Παρὰ ταῦτα, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἡ 3μελὴς ἐκ Συνοδικῶν Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ πού εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ δέχεται καταγγελίες καὶ μηνύσεις ἐναντίον Ἱεραρχῶν.

B. Παράλληλα διετάχθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία οἰκονομικὸς ἔλεγχος σὲ ὅλες τὶς Μητροπόλεις. Ἦδη ὑπεβλήθησαν στὴν Ἱ. Σύνοδο οἱ πρῶτες ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν πού διεξήγαγαν τὸν ἔλεγχο γιὰ 3 περιπτώσεις. Πρόκειται γιὰ τὶς Ἱ. Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης (Ἱ. Ναὸς Παναγίας Δεξιᾶς, Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Δημητρίου), Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ Ἐλασσῶνος. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ὁ ἔλεγχος ἀπέδειξε ὅτι ὑπάρχει τάξη στὶς διαχειρίσεις, νομιμότητα, καὶ οὐδεμία ἀπασθαλία. Ἄς σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησία προκειμένου νὰ ἐνεργήσει τοὺς ἐλέγχους αὐτοὺς προσέλαβε 13 μόλις συνταξιοδοτηθέντες οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητῆς τοῦ κράτους, στοὺς ὁποίους ἀνέθεσε τὸ ἔργο αὐτό. Ἐπίσης καὶ τὸ κράτος διέταξε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλέγχου σὲ ὀρισμένες Μητροπόλεις, χωρὶς νὰ ἔχει ὁλοκληρωθεῖ μέχρι στιγμῆς κανένα πόρισμα.

Γ. Ἀλλὰ ἡ κάθαρση δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρεται μόνο στὶς διαχειρίσεις, οὔτε μόνο στὶς ἀποκλίνουσες συμπεριφορὲς ἐνίων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ κάθαρση καὶ ἡ εὐταξία πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὶς δομὲς τῆς χρηστῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Μετεκπαιδεύσεως τῶν κληρικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποψηφίων, τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν θεσμῶν σύμφωνα μὲ τὶς σύγχρονες ἀνάγκες. Ἔχω στὸ παρελθὸν δηλώσει ὅτι: «*Ἡ κάθαρση στὴν Ἐκκλησία ἐξαρτᾶται ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ ὑψηλὸ καὶ καθαρὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος τῶν στελεχῶν της, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴ διαμόρφωση νέων δομῶν ἐσωτερικοῦ διοικητικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἀνά πᾶσα στιγμὴν ἡ διαφάνεια, ἡ ἐντιμότητα καὶ ἡ ὑπευθυνότητα στὴν ἄσκηση τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς των*».

Δ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθεῖ ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Προέδρου της ἔχει ζητήσει ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση:

α) Τὴν ἀναβάθμιση τῆς ἐκπαίδευσης τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν, ὥστε νὰ ἀποκτήσει ἡ Ἐκκλησία στελέχη μὲ ὑψηλὴ στάθμη γνώσεων καὶ ἥθους.

β) Τὴν θεσμικὴ ἐνίσχυση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας Ναοδομίας ὥστε νὰ ἀποφεύγονται αὐθαιρεσίες στὶς κατασκευές, νὰ ἐλέγχονται οἱ παραβάτες καὶ νὰ ἐπιβάλλονται κυρώσεις παράλληλες πρὸς ἐκεῖνες τῆς πολεοδομίας τοῦ κράτους.

γ) Τὴν ἀναγνώριση τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Διαχειρίσεων παράλληλως πρὸς τὸν κρατικὸ οἰκονομικὸ ἔλεγχο.

δ) Τὴν διχοτόμηση μεγάλων καὶ δυσποικιάντων Ἱ. Μητροπόλεων πρὸς διευκόλυνση τοῦ πνευματικοῦ ἔργου.

ε) Τὴν μετατροπὴ ἄνευ δαπάνης τοῦ δημοσίου τῶν θεοσιμῶν ἤδη 6 θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων σὲ 6 θέσεις τιτουλαρίων Ἐπισκόπων, προκειμένου νὰ ὑπάρχει εὐχέρεια τοποθετήσεως τῶν πλησίον γηραιῶν Μητροπολιτῶν πρὸς ὑποβοήθησίν των στὴ διοίκηση τῶν Μητροπόλεων των.

στ) Τὴν σύσταση Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας πού θὰ προσφέρει διὰ βίου ἐπιμόρφωση στὰ κληρικὰ καὶ λαϊκὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας.

ζ) Τὴν σύνταξη νέου σχεδίου νόμου περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων περιλαμβάνοντος ἐκσυγχρονιστικὰς διατάξεις τῆς δικονομίας καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

Δύο ἐκ τῶν προτάσεων αὐτῶν προχωροῦν πρὸς ψήφισιν, ἐνῶ οἱ ἄλλες ἐκκρεμοῦν:

Ε. Οἱ ἀνωτέρω προτάσεις προκειμένου νὰ ὑλοποιηθοῦν χρήζουν νομοθετικῆς καλύψεως. Ἄλλες ὅμως προτάσεις πού δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ νομοθετικὴ πρόβλεψη ἔχουν ἤδη ὑλοποιηθεῖ μὲ ἀποφάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς λ.χ.

α) Ἡ σύσταση Ἀνωτάτης Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐλέγχει τὶς συμβάσεις μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ τρίτων γιὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα πού ὁ προϋπολογισμὸς των ὑπερβαίνει τὶς 300.000 Εὐρώ.

β) Ἡ σύσταση Τεχνικοῦ Συμβουλίου στὴν κεντρικὴ διοίκηση (ΕΚΥΟ) γιὰ τὴν κατὰ νόμον ὑποβοήθησιν τῶν ἔργων τῆς Ἐκκλησίας.

γ) Ἡ σύσταση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ Ἱ. Μητρο-

πόλεις πρὸς ἄσκηση ἔργου τεχνικοῦ συμβούλου των γιὰ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα, ὅπου αὐτὸ εἶναι ἐφικτὸ...

δ) Ἡ σύσταση Α.Ε. μὲ μοναδικὸ μέτοχο τὴν Ἐκκλησία πρὸς διαχείριση κονδυλίων γιὰ ἔργα τῶν εὐρωπαϊκῶν Γ' καὶ Δ' Κοινοτικῶν Πλαισίων Στήριξης.

ε) Ἡ σύγκληση σὲ σύντομα χρονικὰ διαστήματα Ἡμεριδῶν, Συνεδρίων καὶ εἰδικῶν Συνάξεων, ὅπου ἀναπτύσσονται ἐπικαιρὰ θέματα μὲ σκοπὸ τὴν ἐπίσημη ἐνημέρωση τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπικαιρῶν καὶ σοβαρῶν ζητημάτων πού ἀπασχολοῦν τὴν κοινωνίαν μας.

στ) Ἡ ἀποστολὴ στὸ ἐξωτερικὸ μὲ ὑποτροφία νέων στὴν ἡλικία λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἐπιστημόνων πρὸς μετεκπαίδευση σὲ γνωστικὰ ἀντικείμενα χρήσιμα στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία.

ζ) Ἡ ἐναρξη εὐρέως διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὶς κοινωνικὰς ομάδες γιὰ τὶς δέουσες βελτιώσεις στὸ διοικητικὸ σύστημά της.

Μὲ ὅλα αὐτὰ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δραστηριοποιεῖται πρὸς δύο κατευθύνσεις: Ἡ πρώτη, νὰ ἀνταποκριθεῖ μὲ αὐστηρὸ ἀλλὰ καὶ συνετὸ τρόπο στὸ αἶτημα τῆς αὐτοκάθαρσης. Καὶ ἡ δεύτερη, νὰ ἐκσυγχρονίσει τὶς δομὲς της ὥστε νὰ εἶναι ἰκανὴ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς σημερινὰς ὑποχρεώσεις της ὡς Θεοανθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ μεγάλη προσοχή, ὕστερα ἀπὸ μελέτη καὶ ἀξιολόγησιν τῶν νέων συνθηκῶν, ὑπὸ τὶς ὁποῖες θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ζήσει καὶ νὰ διακονήσει τὸ λαὸν μας κατὰ τὶς ἐπόμενες δεκαετίες.

Ἰδοῦ, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, τὰ κυριότερα, ἄμεσα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄλλα, περὶ τῶν ὁποίων ἐνημέρωσα λεπτομερῶς τὴν ὑπὸ νέα σύνθεσιν Δ.Ι.Σ. κατὰ τὶς συνεδρίες τοῦ Σεπτεμβρίου 2005, ἀλλὰ καὶ Ὑμᾶς σὲ προγενέστερες Συνόδους τῆς Ἱεραρχίας. Τὰ καταγραφέντα ἐδῶ εἶναι τὰ πιὸ ἐπείγοντα καὶ πιὸ σοβαρά. Εἶμαι βέβαιος ὅτι συμμερίζεσθε τὶς ἐκτιμήσεις μου καὶ ὅτι θὰ συμβάλετε ἅπαντες στὴν ὀρθὴ ἀντιμετώπισίν των, πρῶτα μὲ τὴν προσευχὴν καὶ ὕστερα μὲ τὶς ὥριμες καὶ σοφὲς σκέψεις σας, ὥστε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ δυνηθεῖ νὰ ὑπερβῆ τὶς δυσκολίας πού ὑψώνονται καὶ ἐμποδίζουν τὸ ἔργο της καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσει τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποία τὴν περιβάλλει ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ πιστοῦ λαοῦ μας. Καὶ μὲ τὶς σκέψεις αὐτές, εὐχομαι ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες μας, ὑπὸ τὴν καθοδηγητικὴν πνοὴν τοῦ Παρακλητοῦ Πνεύματος, πρὸς δόξαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,

**«ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»**
(Αποσπάσματα εισηγήσεως
ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ
τὴν Ἡμερίδα τῶν Πατρῶν)

Μὲ εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Χριστοδούλου καὶ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. τὸν περασμένο Μάρτιο συνεστήθη Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διαλόγου μετὰ τῆς Κοινωνίας. Σκοπὸς αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν καὶ εἶναι: «*Νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως καὶ προωθήσεως τοῦ διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν φορέων, ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ποιμαντικὴν καὶ διοικητικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ εἰς τρόπους ἀξιοποιήσεως τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου ὑπ' αὐτῆς*», ἀφοῦ «ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπίκεντρον κάθε ἐκκλησιαστικῆς διακονίας εἶναι ὁ πιστὸς λαός», ὅπως ὑπεγράμμισε ὁ Μακαριώτατος στὸ ἀναγνωσθὲν κατὰ τὴν Ἡμερίδα τῶν Πατρῶν μῆνυμά του περιχαρακώνοντας ἔτσι τὴν προσπάθεια αὐτὴ καὶ καθορίζοντας τὰ ὅρια καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ μέλη ποὺ συγκροτοῦν τὴν Ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἶναι: οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος καὶ ἡ ταπεινότης μου. Ἄλλοι κληρικοὶ ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. κ. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀ. Ἀθηνῶν, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθηναγόρας Δικαίακος, Ἱεροκήρυκας τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. κ. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. κ. Γεώργιος Καλατζῆς, Κληρικὸς τῆς Ἱ. Ἀ. Ἀθηνῶν, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. κ. Ματθαῖος Χάλαρης, Κληρικὸς τῆς Ἱ. Ἀ. Ἀθηνῶν, οἱ ἐλλογιμώτατοι καθηγητὲς κ.κ. Γεώργιος Γαλίτης, Βασίλειος Γιούλτσης, Κων/νος Ζουράρης καὶ Γεώργιος Φίλιας καὶ ὁ ἐλλογιμώτατος Δρ. κ. Κων/νος Ζορμπᾶς.

Κάνοντας μία πρώτη προσπάθεια ὁμαδοποίησης τῶν αἰτημάτων ποὺ ζήτησαν οἱ πιστοὶ νὰ μεταφερθοῦν στὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ὀδηγοῦμαστε στὰ παρακάτω:

- Ἀπόλυτη διαφάνεια στὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ «*ἱεροῦ χρήματος*»
- Μεγαλύτερη συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας
- Ἀναδιοργάνωση τοῦ ἐν γένει φιλανθρωπικοῦ ἔργου
- Ἀγιότητα βίου τῶν κληρικῶν, ἐπιμόρφωση τοῦ κλήρου καὶ ἀλλαγὴ στὸ ὑπάρχον σύστημα ἐκλογῆς Ἐπισκόπων
- Ἀπλότητα στὴν λειτουργικὴ καὶ καθημερινὴ παρουσία τῶν κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων
- Ἐλλειψη σωστῆς προβολῆς τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας στοὺς διάφορους τομεῖς
- Ἀνάγκη δημιουργίας τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
- Αἴτημα συνέχισης τοῦ Διαλόγου μὲ τὴν Κοινωνία καὶ σὲ ἐπίπεδο Μητροπόλεων
- Σύσταση ἐπιτροπῶν ἀξιολόγησης τοῦ κλήρου καὶ τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
κ. Ἱερωνύμου

- Ἀνάγκη ἐπανευαγγελισμοῦ τῶν πιστῶν
- Ἀντιμετώπιση νέων αἱρέσεων
- Μεγαλύτερη συμμετοχή τῶν νέων στὰ ἐκκλησιαστικά δρώμενα
 - Δημιουργία περισσότερων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων
 - Λειτουργικὴ ἀνανέωση καὶ βελτίωση τῶν πολύωρων ἀκολουθιῶν στὴν Ἐκκλησία

Αὐτὸ τὸ ὅποιο χρήζει ἰδιαίτερης προσοχῆς, εἶναι ὅτι πολλοὶ περιμένουν τὴν ἄμεση ἀνταπόκριση τῆς Ἱεραρχίας

στὰ αἰτήματά τους καὶ θὰ καταστεῖ ἀπογοητευτικὸ γι' αὐτοὺς νὰ δοῦν τὴν Ἐκκλησία νὰ προφασίζεται τὴν ἀνάγκη πίστωσης χρόνου γιὰ διεξοδικότερη ἔρευνα καὶ μελέτη. Οἱ λύσεις στὰ προβλήματά τους εἶναι τὸ πρῶτο ζητούμενο, ὅταν μάλιστα πρόκειται γιὰ φλέγοντα θέματα, ὅπως ἡ καταπολέμηση τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς φτώχειας, ἡ λύση τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος, ἡ δημιουργία προϋποθέσεων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ λευκοῦ θανάτου καὶ ἄλλων πολλῶν καυτῶν ζητημάτων.

Μακαριώτατε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,

Εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν ἀνάθεση σὲ μένα νὰ εἰσηγηθῶ τὸ θέμα «*Ἡ ἱατρικὴ ὑποβοήθηση στὴν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγὴ*» σὲ σχέση μετὰ τὸν ἰσχύοντα νόμο, ἂν καὶ θὰ μπορούσε αὐτὸ τὸ θέμα νὰ τὸ ἀναπτύξῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.

**ΥΠΟΒΟΗΘΟΥΜΕΝΗ
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ -
ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ**

**(Ἀποσπάσματα εἰσηγήσεως
ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)**

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας, ὡς Ἀρχιμανδρίτης, μαζί μετὰ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀντιμετώπισε τὸ θέμα στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ γιὰ νὰ ψηφισθῇ ὡς Νόμος, καθὼς ἐπίσης συνέταξε καὶ εἰδικὸ κείμενο γιὰ τὸ θέμα αὐτό. Τελικὰ, ὅμως, ἔτσι ἔκρινε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀποδεχθῶ.

Κατ' ἀρχὰς σκέφθηκα νὰ παρακαλέσω τὴν Ἱερὰ Σύνοδο νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν εὐθύνη νὰ ἀναπτύξω καὶ νὰ εἰσηγηθῶ αὐτὸ τὸ θέμα, γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ τελικὰ ἀποδέχθηκα αὐτὴν τὴν ἀπόφαση. Καὶ τὴν ἀποδέχθηκα, γιὰτὶ ἀσχολοῦμαι ἀπὸ χρόνια μετὰ τέτοια βιοηθικὰ ζητήματα, δίδαξα τὸ μάθημα τῆς Βιοηθικῆς στὴν Μπελεμέντειο Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Λιβάνου, καὶ πρὶν λάβω τὸ ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ εἰσηγηθῶ τὸ θέμα αὐτὸ στὴν Ἱεραρχία βρισκόταν στὸ τυπογραφεῖο σχετικὸ πολυσέλιδο βιβλίό μου, ποῦ θὰ κυκλοφορήσῃ τὶς ἐπόμενες ἡμέρες καὶ θὰ ἀναφέρεται σὲ θέματα γενετικῆς μηχανικῆς, μοριακῆς βιολογίας, βιοτεχνολογίας, βιοϊατρικῶν ἐρευνῶν καὶ βιοηθικῆς σὲ σχέση μετὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία. Ἐπίσης, τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ποῦ γινόταν συζήτηση γιὰ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἀνέπτυξα τὸ θέμα τῆς ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς σὲ Συνέδριο Ἱατρῶν καὶ Νομικῶν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μου καὶ παρακολούθησα ὅλη τὴν συζήτηση καὶ ὅλη τὴν ἐξέλιξή του, καθὼς ἐπίσης ἤμουν ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἱατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοιας.

Τὸ θέμα «*Ἱατρικὴ ὑποβοήθηση στὴν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγὴ*» εἶναι σημαντικό, γιὰτὶ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀφ' ἐνὸς ἡ πρόοδος τῶν βιοϊατρικῶν καὶ ἱατρικῶν ἐρευνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ σύγχρονες ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων, ποῦ δὲν ἔχουν παιδιὰ καὶ θέλουν νὰ ἀποκτήσουν μετὰ τοὺς τρόπους ποῦ εἰσαγάγει ἡ βιοϊατρικὴ ἔρευνα, φέρουν τὸ θέμα αὐτὸ στὴν ἐπικαιρότητα. Ἐπίσης, οἱ βιοηθικὲς ἐπιτροπὲς προσπαθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα αὐτό, ἀλλὰ ταυτόχρονα χρειάζεται νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἡ θεολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας γιὰ ποιμαντικὸς λόγους.

.....
Νομίζω ὅτι ὡς πρὸς τὸ θέμα ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ θὰ πρέπει νὰ γίνουν δύο κείμενα. Τὸ ἓνα νὰ εἶναι συνοπτικὸ καὶ θὰ περιλαμβάνῃ τὰ βασικὰ κομβικὰ σημεῖα τῆς Ἐκκλησίας πάνω στὸ θέμα αὐτό, ὥστε οἱ Κληρικοὶ νὰ μποροῦν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν γιὰ τὴν καθοδήγηση τῶν Χριστιανῶν. Τὸ ἄλλο νὰ εἶναι εὐρύτερο κείμενο ποῦ θὰ ἀναπτύσῃ πληρέστερα καὶ ἐκτενέστερα τὶς βασικὲς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὴ εἶναι μιὰ πρακτικὴ ποῦ τηρεῖται σὲ ὅλες τὶς ἀνάλογες περι-

Τοῦ
Μητροπολίτου Ναυπάκτου
καὶ Ἀγίου Βλασίου
κ. Ἱεροθέου

πτώσεις, ἀκόμη καὶ στὰ Συνέδρια, στὰ ὁποῖα ἀνακοινώνονται συνοπτικά πορίσματα, ἀλλὰ καὶ στὶς εἰσηγήσεις πού στὸ τέλος καταγράφεται μιὰ περίληψη.

Τὸ συνοπτικὸ κείμενο μπορεῖ νὰ ἔχη τὰ ἑξῆς κύρια σημεῖα, ἦτοι:

– νὰ κάνη λόγο γιὰ τὸν σκοπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν σκοπὸ τοῦ εὐλογημένου ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία γάμου,

– νὰ θέσῃ βασικὲς θεολογικὲς ἀρχές γιὰ τὴν σύλληψη καὶ τὴν γέννηση τοῦ παιδιοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν φυσικὴ ἀτεκνία πού δὲν συνιστᾶ στὸ ἀνδρογύνο ἀναπηρία,

– νὰ καταγράψῃ τὴν σύγχρονη ἰατρικὴ πρακτικὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγχρονη νομοθεσία ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἔξω-σωματικῆς γονιμοποίησης,

– νὰ χαράξῃ μιὰ γενικὴ ποιμαντικὴ κατεύθυνση στοὺς Χριστιανοὺς γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεχθῆ πολλά ἀπὸ τὰ προβλεπόμενα στὶς ἰατρικὲς πρακτικὲς καὶ τοὺς ἐν χρήσει νόμους, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ μπορεῖ γιὰ ποιμαντικὸς λόγους, ὅπου εἶναι ἀνάγκη καὶ κατ' οἰκονομίαν, νὰ ἀποδεχθῆ τὴν μέθοδο τῆς «ὁμόλογης σπερματέγχυσης» καὶ τῆς «ὁμόλογης γονιμοποίησης», ἡ ὁποία ὁμως δὲν θὰ ἀφήνῃ «πλεονάζοντα ἔμβρυα»,

– νὰ τονίσῃ ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἐλευθερία, ἡ ὁποία ὁμως μπορεῖ νὰ ἔχη ὀδυνηρὲς συνέπειες, ἀλλὰ πάντοτε, βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία δρᾷ θεραπευτικὰ στὸν μετανοοῦντα ἄνθρωπο,

– νὰ δώσῃ μιὰ κατεύθυνση στοὺς ἄτεκνους γονεῖς στὸ νὰ υἱοθετήσουν ὄρφανὰ παιδιά πού πεινοῦν καὶ ὑποφέρουν.

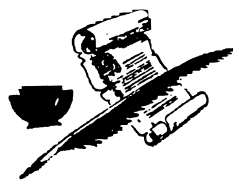
Μὲ βάση τὶς ἀρχές αὐτὲς ἔχω συντάξῃ ἕνα σχέδιο συνοπτικοῦ Συνοδικοῦ κειμένου, τὸ ὁποῖο θὰ δοθῇ γιὰ μελέτη καὶ ἀπόφαση.

Τὸ εὐρύτερο κείμενο πού θὰ ἀναλύῃ ἐκτενέστερα τὰ πιὸ πάνω συνοπτικὰ σημεῖα, κατὰ βάση θὰ εἶναι τὸ κείμενο πού κατήρτισε ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφοῦ γίνονται ἀλλαγές, διορθώσεις καὶ γίνῃ ἀναδιάρθρωση τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐπὶ μέρους σημείων.

Ὁφείλω νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος σὲ ὁμιλία του στὴν εἰδικὴ Σύνοδο τῆς Ἑλληνικῆς Μαριτυκῆς καὶ Γυναικολογικῆς Ἐταιρείας (18-12-2004) μὲ τίτλο «*ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ἀπὸ ὀρθόδοξη ἄποψη*», ἀνέπτυξε τὸ θέμα γιὰ τὴν «*ἀρχὴ τῆς ζωῆς*», ὑποστηρίζοντας τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι «*ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει τὴ ζωὴ του μὲ τὴ σύλληψή του στὴ μήτρα τῆς μητέρας του*».

Ἀναφερόμενος δὲ στὴν ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγὴ γράφει γιὰ τὸ πῶς θὰ ἀντιμετώπιζε ὁ ἴδιος ποιμαντικὰ τὴν περίπτωσι ἀνδρογύνου πού δὲν μποροῦν νὰ κάνουν κατὰ φυσιολογικὸ τρόπο παιδιά καὶ τὸ ἐπιθυμοῦν. Πρῶτον, θὰ τοὺς ρωτοῦσε ἂν μποροῦσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀτεκνία. Δεύτερον, θὰ τοὺς ρωτοῦσε ἂν ἐξάντλησαν τίς δυνατότητες πού τοὺς παρέχει ἡ ἐπιστήμη νὰ ἀποκτήσουν παιδιά μὲ τὴν ἀνάλογη ἀναπαραγωγὴ διὰ τῆς σπερματέγχυσης, χωρὶς ὁμως νὰ ἀφήνῃ «πλεονάζοντα ἔμβρυα». Τρίτον, θὰ τοὺς συμβούλευε νὰ υἱοθετήσουν μὲ νόμιμο τρόπο ἕνα ἢ περισσότερα παιδιά. Καὶ τέταρτον, θὰ τοὺς ἐξηγοῦσε γιὰ «*τὰ ἠθικὰ προβλήματα πού προκύπτουν ἀπὸ ἑτερόλογες γονιμοποιήσεις καὶ ἀπὸ φιλοξενία τοῦ ἐμβρύου σὲ τρίτη γυναίκα*» (βλ. Περιοδικὸ «Ἐκκλησία», Ἰανουάριος 2005, ἀρ. 1, σελ. 14 κ.ἐξ.).

Εἶναι σημαντικὴ αὐτὴ ἡ ὁμιλία, διότι ἔγινε στὸ εἰδικὸ μὲ τὸ θέμα ἀκροατήριό καὶ μάλιστα πρόσφατα.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

«Ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστίν, ἐάν μὴ εὐαγγελίζωμαι· εἰ γάρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δέ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν μοι ἐστίν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γάρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμμαντὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῶν, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι». Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου¹ ὀριοθετοῦν τὸν κύριο σκοπὸ τῆς ὅλης ποιμαντικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας, πού δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν εὐαγγελισμό τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἂν στὴν πατρίδα μας ὁ εὐαγγελισμὸς ἔγινε, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ συντριπτικὴ πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ μας νὰ ἀνήκει στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ἐποχὴ μας αἰτεῖται ὀλοένα καὶ πιὸ ἐπιτακτικὰ τὸν ἐπανεναγγελισμό, τὴν ἐπανεύρεση τοῦ νοήματος τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ τῆς βιώσεώς του στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν πιστῶν, τὴν γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τὴν κατάθεση τῆς μαρτυρίας τοῦ ὀρθοδόξου ἥθους σὲ ἕναν κόσμον ποὺ στερεῖται καὶ τῶν τριῶν.

Ὁ ἐπανεναγγελισμὸς δὲν ἀφορᾷ μόνο στὴν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία. Ἀφορᾷ καὶ σὲ κάθε πιστό, ὡς μαθητὴ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι, ἄλλωστε, σαφῆς ἡ ἐντολὴ τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου μας, τόσο πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους ἡμᾶς, ὡς διαδόχους των: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»².

Σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς εἰσηγήσεώς μας καταδείχθηκε ἡ ἀνάγκη περαιτέρω καταρτίσεως τόσο τῶν κληρικῶν μας, ὅσο καὶ λαϊκῶν στελεχῶν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦταν ἡ κατάρτιση νὰ προηγεῖται τῆς χειροτονίας. Συνήθως, τοποθετοῦμε κατ' εὐθείαν στὴν κενὴ ἐφημεριακὴ κάποιον νέο ἱερέα, ὁ ὁποῖος στὴν καλύτερη περίπτωσι γινώριζε νὰ λειτουργεῖ ἢ ἔχει κάποιες γνώσεις, ἂν ἔχει σπουδάσει, ἀλλὰ δὲν εἶναι καταρτισμένος στὸ ἀντικείμενον ποὺ θὰ ἐργαστεῖ. Κι αὐτὸ διότι δὲν εἶναι ξεκαθαρισμένα μέσα μας τὰ κριτήρια τῶν ἱερατικῶν κλίσεων καὶ κλήσεων. Ἐντοπίζουμε τὸ ἐνδιαφέρον μας στὴν ἐπιθυμία τοῦ ὑποψηφίου νὰ γίνῃ κληρικός, στὴν εὐσέβειά του, τὴν μόρφωση, τὴν οἰκογενειακὴ του κατάστασι καί, περιορισότερον ἀπὸ ὅλα, στὴν ἀδήρητη ἀνάγκη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως νὰ καλύψῃ

Ο ΕΠΑΝΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ: ΝΕΕΣ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

(Ἀποσπάσματα εἰσηγήσεως
ἐνώπιον
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος)

Τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας,
Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
κ. Νεκταρίου

1. Α' Κορ. 9, 16-23.

2. Ματθ. 28, 19-20.

τὰ ἐφημεριακά της κενὰ ἢ στήν ἀνάγκη νὰ ἔχουμε συνεργάτες. Ἐτσι ὁ χειροτονημένος θὰ μάθει τὴν ποιμαντική, ἂν τὴν μάθει, στήν πράξη, καθὼς θὰ περνᾶ ὁ χρόνος. Ἄν μάλιστα, ἢ κατὰστασι καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὑπολοίπων κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως ἢ τῶν συνεφημεριῶν του δὲν τὸν βοηθήσουν, τότε γρήγορα θὰ συμβιβασθεῖ μὲ τὴν σκληρὴ ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα.

Κι ἂν παλαιότερα ὁ φορέας ταυτίζονταν μὲ τὴν αὐθεντία τῆς ἱερωσύνης, σήμερα τὰ πράγματα οὐδόλως εἶναι ἔτσι. Οἱ ἀλλαγές πού ἐπῆλθαν στήν ἑλλαδικὴ κοινωνία, καὶ ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς παγκοσμιοποίησεως, ἀλλὰ καὶ ἔξαιτίας τῆς προσπαθείας γιὰ ἐκσυγχρονισμό τοῦ κράτους, ἔχουν δημιουργήσει καινούρια δεδομένα, μὲ βάση τὰ ὁποῖα ὁ κόσμος πορεύεται. Οἱ ἀπαιτήσεις ἀπὸ τοὺς ἡγέτες, τόσο σὲ τοπικὸ ὅσο καὶ σὲ εὐρύτερο ἐπίπεδο, ἔχουν αὐξηθεῖ. Ὁ κόσμος πλέον γνωρίζει, κρίνει καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ παραμείνει κρυφόν. Ἡ αὐθεντία οὐδενὸς εἶναι δεδομένη. Μὲ τὸν πόλεμο τοῦ πονηροῦ σὲ μόνιμη ἔντασι, ἀλλὰ καὶ τὸ κοσμικὸ πνεῦμα νὰ μεγαθύνει κάθε παρὰπτωμα, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὴν πίεσι πού ἀσκεῖ ἡ φανερὴ ἢ κεκρυμμένη ἀνάγκη εὐρέσεως νοήματος ζωῆς γιὰ τοὺς πολλούς, ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ πρεσβύτερος, ὁ θεολόγος, ὁ κατηχητὴς δὲν εἶναι αὐθεντίες ἐκ τῶν χαρισμάτων πού φέρουν, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ ἀποδείξουν τὴν ἡγετικὴ τους φυσιογνωμία καὶ δυνατότητα στήν πράξη, τόσο μὲ τὸν λόγο ὅσο καὶ μὲ τὰ ἔργα τους.

Καὶ τοῦτο δὲν θὰ μπορέσει νὰ γίνῃ μὲ ἀόριστες ἐπικλήσεις στήν πνευματικότητα. Χρειάζεται καὶ γνώσι καὶ κατάρτισι. Ὅφείλουμε νὰ θέσουμε πλέον προϋποθέσεις γιὰ τὴν εἴσοδο στὸν ἱερό κληρο, ἐκτὸς τοῦ τεκμηρίου τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ ἱεροῦ ζήλου. Ὁ νέος κληρικὸς σήμερα πρέπει νὰ ἔχει ἀποφοιτήσει τουλάχιστον ἀπὸ τὸ Λύκειο, νὰ ἔχει διακονήσει στήν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ὡς κατηχητῆς, ὡς ἱεροψάλτης, ὡς ἐπίτροπος, ὡς συνεργάτης στὸ ἔργο τῆς ποιμαντικῆς διακονίας καὶ ὄχι νὰ χειροτονεῖται γιὰ νὰ μάθει ἐκ τῶν ὑστέρων.

Παραλλήλως, ἐκτὸς τῶν προσπαθειῶν πού γίνονται

σὲ Συνοδικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν Ἰδρυσι Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν ἢ τὴν Ἐπιμορφωσι Στελεχῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ὅσων ἤδη ἔχουμε προτείνει γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Γραφείων Νεότητος καὶ ὡς Γραφείων Ἐπιμορφώσεως τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν πού ἐργάζονται στὸ νεανικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς κάθε Ἱεράς Μητροπόλεως, θὰ μπορούσαμε νὰ ἐξετάσουμε στὸ ἄμεσο μέλλον τὴν ἰδρυσι ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο στήν πρωτεύουσα κάθε νομοῦ **Εἰδικῶν Κέντρων Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν**. Σκοπὸς τῆς λειτουργίας τους θὰ εἶναι ὁ ἤδη κληρικὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποψήφιός, νὰ ἐπιμορφώνονται στὸν τόπο τους, συστηματικὰ καὶ ὄχι περιστασιακά, ὅπως γίνεται μὲσω τῶν ἱερατικῶν συνάξεων σήμερα. Τὰ κέντρα αὐτὰ θὰ δίδουν βεβαιώσεις ἐπιμορφώσεως πού θὰ ἰσχύουν γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Δὲν χρειάζεται νὰ περιμένουμε τὸ κράτος νὰ βοηθήσει. Εἶναι δεδομένο ἄλλωστε ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσι, ἀντὶ νὰ προοδεύει, φθίνει, κυρίως λόγω ἐλλείψεως νέων πού νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ νὰ εἶναι μαθητὲς στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια καὶ Λύκεια.

Παραλλήλως, χρειάζεται νὰ δώσουμε κίνητρα στοὺς λαϊκοὺς ἀδελφούς μας νὰ συνδράμουν τὸ ἔργο τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ. Ὁ ἐθελοντισμὸς ἔχει μεγάλη ἀξία καὶ ὀφείλουμε νὰ τὸν καλλιεργοῦμε, τόσο στήν φιλανθρωπικὴ διακονία, ὅσο καὶ στήν κοινωνικὴ προσφορά. Ὅμως ὁ ἐπανευαγγελισμὸς χρειάζεται καὶ κατάρτισι καὶ ἐξειδίκευσι. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Σχολές Κοινωνικῆς Προσφορᾶς, πού ἤδη λειτουργοῦν γιὰ ἐθελοντὲς μὲ ἐπιτυχία σὲ κάποιες Ἱερές Μητροπόλεις, θὰ πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ ἄλλοῦ.

Ἐξάλλου, ἴσως ἦρθε καὶ ὁ καιρὸς πού θὰ πρέπει νὰ διαθέσουμε καὶ κάποια χρήματα, ἔστω καὶ μὲ τὴν μορφὴ οικονομικοῦ βοηθήματος, πρὸς λαϊκὰ στελέχη, θεολόγους, ἀλλὰ καὶ ἄλλους, κυρίως νέους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι καὶ νὰ ἀφιερῶσουν χρόνο ὥστε νὰ ἐπιμορφωθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐργαστοῦν γιὰ λογαριασμὸ Ἐκκλησίας.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
κ. ΚΟΣΜΑ**

Ὁ Σεβασμιώτατος Κοσμάς Παπαχρήστος γεννήθηκε τὸ ἔτος 1945 στὴ Σκουτεσιάδα Ἀργινίου. Γόνος λευίτικῆς οἰκογενείας διδάχθηκε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα στὸ Ἀργίριο καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε Πολιτικὴς Ἐπιστῆμες στὸ Πάντειο Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῦ κατέστη πτυχιούχος τὸ ἔτος 1971 καὶ τὴν ἱερά ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας στὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, γενόμενος πτυχιούχος αὐτῆς τὸ ἔτος 1976.

Ἐπηρετήθη ἐπὶ δύο (2) ἔτη τὴν Πατρίδα καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἐκάθη μοναχός, ποθῶν τὴν Ἱερωσύνην ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος τὸ ἔτος 1974 λαμβάνων καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ὀφίκκιον. Διορισθεὶς δὲ καὶ Ἱεροκλήρυξ ἐπὶ τριάντα (30) καὶ πλέον ἔτη ἐργάζεται ἀόκνως, περιοδεύων ἅπασαν τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξομολογῶν, ἱερουργῶν καὶ στηρίζων ποικιλοτρόπως τὸν λαόν.

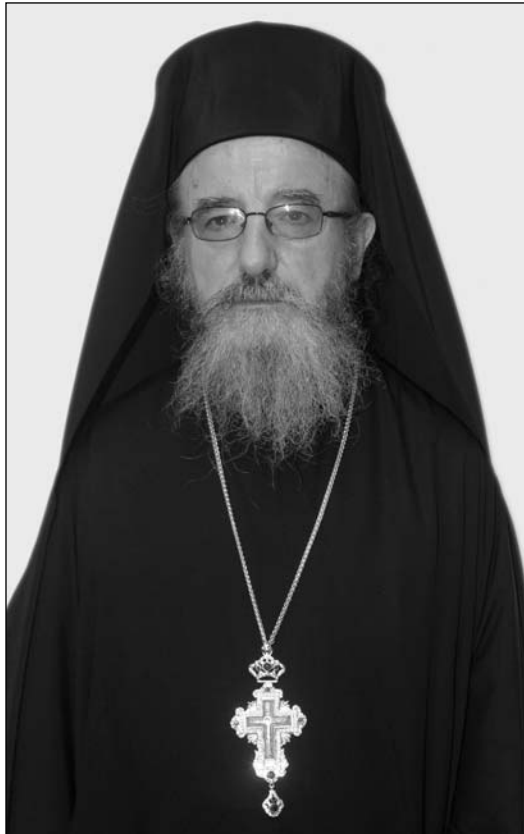
Συνεδύασε ἄριστα τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπιστήμονος μὲ αὐτὴν τοῦ κληρικοῦ ὑπηρετῶν εὐσυνειδήτως τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἔργον του ποικίλον. Κοινωνικόν, ἐθνικόν, ἀντιαιρετικόν, λειτουργικόν, ἱεραποστολικόν. Κεντρικὴ θέση ὁμῶς τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἱεροκλήρυκος Κοσμά Παπαχρήστου ἀποτελεῖ ὁ νεανικὸς τομέας. Στὴν νευραλγικὴ αὐτὴ «περιοχὴ» τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἱεροκλήρυξ διαπρέπει. Συνάξεις νέων καὶ νεανίδων, μαθητῶν, φοιτητῶν καὶ ἐπιστημόνων δημιουργήθηκαν καὶ κατευθύνονται ὑπὸ τοῦ π. Κοσμά. Ἀναρίθμητοι νέοι καὶ νέες καθοδηγοῦνται ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ὀλίγοι δὲ διακονοῦν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Αἰτωλοακαρνανίας. Ἐπὶ δεκαετίες διευθύνει ὑποδειγματικῶς τὶς Ἐκκλησιαστικὰς Κατασκηνώσεις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως

Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὅπου ἐξέρονται ἱκανὰ καὶ ζωντανὰ στελέχη ποὺ διακονοῦν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνία.

Ἐπίσης κατευθύνει πνευματικὰ μοναχικὰς ἀδελφότητες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Αἰτωλοακαρνανίας.

Ὁ π. Κοσμάς Παπαχρήστος δημοσιεύει ἄρθρα ἐκκλησιαστικά, ἀντιαιρετικά, ἐνῶ κηρύττει ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τῆς Ἱεράς Πόλεως Μεσολογγίου.

Πολλὰς φορές, τέλος, ἔχει ἐμπροσώπησει τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Αἰτωλοακαρνανίας σὲ ἐκκλησιαστικὰ Συνέδρια ἀνά τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ εἶναι μόνιμος ἐκπρόσωπός της εἰς τὸ ἐτήσιον ἀντιαιρετικὸν Συνέδριον ποὺ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
κ. Κοσμάς

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΡΑΜΑΣ
κ. ΠΑΥΛΟΥ**

Ὁ νέος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος (κατὰ κόσμον Ἀλέξανδρος) Ἀποστολίδης γεννήθηκε στὴ Βέροια τὸ 1963.

Μετὰ τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Λαμίας. Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ 1980, κατέστη διπλωματοῦχος (master) τὸ 1995 καὶ διδάκτωρ τῆς Θεολογίας τὸ 2002.

Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1983 καὶ Πρεσβύτερος-Ἀρχιμανδρίτης τὸ 1988 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Βεροίας Παῦλο. Διετέλεσε ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας (1988-1991), Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Σουμελᾶ καὶ ἀ' ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁμώνυμου Πανελληνίου Ἰδρύματος (1991 - σήμερα).

Συνέγραψε ἄρθρα σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες, πραγματοποίησε ὁμιλίες - διαλέξεις καὶ ἔλαβε μέρος σὲ ἐκκλησιαστικὲς ἀποστολὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος

**Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ
Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ
ΕΔΕΣΣΗΣ
ΚΑΙ ΦΛΩΡΙΝΗΣ**

1. Τὸ ὁδοιπορικόν

Ἀπὸ τὴν Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴν 18 Σεπτεμβρίου τ.ἔ., ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπεσκέφθη ἐπίσημως δύο Μητροπόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος: Τὴν Μητρόπολη Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας καὶ τὴν Μητρόπολη Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας. Στὸν ἀερολιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, τὸν Παναγιώτατο προσεφώνησε καὶ καλωσόρισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Ἡ προσφώνηση δημοσιεύεται στίς ἀμέσως ἐπόμενες σελίδες.

Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεσκέφθη πρῶτα τὶς σημαντικότερες πόλεις τῆς Μητροπόλεως Ἑδέσσης, ὅπου ἔγινε ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ἰωήλ, τὸν κλῆρο καὶ τὸν λαὸ τῆς περιοχῆς. Στὰ Γιαννιτσὰ ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐτέλεσε τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φιλίππου Β', πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ πατρικὸς καὶ ἀδιαφιλονίκητος πλοῦτος τῆς ταυτότητός σας μεγάλως φθονεῖται ὑπὸ τινων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιμένουν αὐτοαποκαλούμενοι ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων κατὰ διαστροφὴν τῆς Ἱστορίας».

Ὁ Παναγιώτατος ἐτέλεσε ἐπίσης τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου δημαρχιακοῦ μεγάρου Γιαννιτσῶν παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης κ. Νικολάου Τσιαρτσιῶνη.

Στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἑδέσσης ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ πολλῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 16/9/2005 ἄρχισε ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Παναγιωτάτου στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Φλωρίνης, ὅπου ἔγινε δεκτὸς πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου. Οἱ κ.κ. Βαρθολομαῖος καὶ Χριστόδουλος ἐπεσκέφθησαν τὸ φυλάκιο τῆς Νίκης στὰ σύνορα Ἑλλάδος καὶ Σκοπίων, ὅπου καὶ ἐφύτευσαν συμβολικῶς δύο δένδρα. Στὴν Ἄρδασσα τῆς Ἑορδαίας ὁ Παναγιώτατος ἐθεμελίωσε τὴν ὑπὸ ἀνέργειαν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὴν Πτολεμαῖδα, τὸ Ἀμύνταιο καὶ τὸ ἱστορικὸ Πισοδέρι Φλωρίνης, ὅπου καὶ ἐτέλεσε μνημόσυνο γιὰ τοὺς πεσόντες στὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Στίς 17 Σεπτεμβρίου ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Φλωρίνης, τὸ ὁποῖο ὑπάγεται στὸ νέο Πανεπιστήμιον Δυτικῆς Μακεδονίας. Ἐκεῖ ἐξεφώνησε μία βαρυσήμαντη ὁμιλία γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν νέων, τὴν ὁποία δημοσιεύουμε κατωτέρω.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Σπύρος Ταλιαδοῦρος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, Καθηγητές, φοιτητές καὶ οἱ τοπικὲς ἀρχές.

Τὴν Κυριακὴν 18 Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσαν Συλλειτουργοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὴν

Φλώρινα με συμμετοχή μεγάλου ἀριθμοῦ Ἀρχιερέων. Ἐκεῖ ὁ Παναγιώτατος ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: «*Αὐτὰ τὰ συλλειτουργία μας δείχνουν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης. Ἀποδεικνύουν τοὺς κοινούς στόχους καὶ τὰ ὁράματα γιὰ τὶς Ἐκκλησίες μας καὶ γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ὀρθοδοξίας.*»

Τὴν Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου ὁ Παναγιώτατος ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας, ὅπου συνητήθη μετὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια καὶ μετὸν Πρωθυπουργὸ κ. Κώστα Καραμανλῆ. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὴν ἴδια ἡμέρα ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Τμήματος Ψυχολογίας τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἐπομένη ὁμίλησε σὲ ἐπίσημη ἐκδήλωση ὄλων τῶν δικηγορικῶν συλλόγων τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ γεῦμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Τὴν μεσημβρία τῆς 21/9/2005 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος παρέθεσε γεῦμα σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς συνοδείας του. Στὸ γεῦμα παρεκάθησαν ἡ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θεραπευμάτων κ. Μαριέτα Γιαννάκου, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης, Ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στελέχη τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Πανεπιστημιακοὶ Καθηγητὲς καὶ στελέχη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Οἱ προπόσεις ποὺ ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῶν δύο προκαθημένων δημοσιεύονται στὸ παρὸν τεῦχος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Ὁ Παναγιώτατος ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸν ἀερολιμένα τῶν Ἀθηνῶν τὴν Πέμπτη 23 Σεπτεμβρίου τ.ἔ.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συλλειτούργησαν στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἐδέσσης γιὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. (14.9.2005)

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ
«ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»
ΕΠΙ ΤΗ ΑΦΙΞΕΙ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ**

Παναγιώτατε, ὡς εὖ παρέστητε!

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σᾶς καλωσορίζω στὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονία καὶ σᾶς εὐχομαι καλὴ ἐπιτυχία στὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψη, τὴν ὁποία πραγματοποιεῖται μετὰ τῆς τιμίας συνοδείας σας. Σᾶς ἐκφράζω δὲ τὴν χαρὰ καὶ τὴν συγκίνηση ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν παρουσία σας αὐτὴ στὴν ἁγιοτόκο καὶ ἠρωοτόκο βορειοελλαδικὴ γῆ.

Ἐρχεσθε νὰ συνεχίσετε τὴν ἐπίσκεψή σας τοῦ 1999, οἱ μνήμες τῆς ὁποίας ἔχουν βαθύτατα καὶ γλυκύτατα σφραγίσει τὴν καρδιά τῶν κατοίκων τῆς χώρας αὐτῆς. Ἐρχεσθε νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὶς δύο Ἱερές Μητροπόλεις, τὶς ὁποῖες δὲν ἐπισκεφθήκατε τὸ 1999, γιὰ λόγους ἀνωτέρους τῆς θελήσεώς σας. Πρόκειται γιὰ τὶς Ἱερές Μητροπόλεις Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας, ἀφ' ἑνός, καὶ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας ἀφ' ἑτέρου, στὶς ὁποῖες θὰ ἔχουμε τὴν μεγάλη χαρὰ καὶ τιμὴ νὰ σᾶς συνοδεύσουμε.

Παναγιώτατε,

Ἐπισκέπτεστε τὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονικὴ γῆ σὲ μία ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἠπειρος καὶ οἱ πολιτικοὶ θεσμοὶ τῆς ἀναζητοῦν προσανατολισμοὺς καὶ διεξόδους. Θεωρῶ, λοιπόν, χρήσιμο νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ἐδῶ στὴ Μακεδονία ἀκούστηκε γιὰ πρώτη φορά, ἐπὶ Εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ Μακεδονία ὑπῆρξε ἡ πύλη εἰσόδου τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Εὐρώπη. Καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μὲ τὴ Χριστιανικὴ του πίστη, τὴν Ἑλληνικὴ του παιδεία καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου, ἔθεσε τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἀρχαιοελληνικὴ Γραμματεία, Ῥωμαϊκὸ Δίκαιο καὶ Χριστιανικὴ κληρονομιά. Αὐτὲς εἶναι οἱ σταθερὲς ἀξίες ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη ἡ Εὐρώπη, ἂν καὶ σήμερα, δυστυχῶς, ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς πολιτικὸς καὶ πνευματικὸς ταγούς τῆς λησιμονοῦν ἢ θέτουν στὸ περιθώριο αὐτὲς τὶς πνευματικὲς καταβολές.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ πόλις διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεσθε σήμερα στὴν Ἑλληνικὴ ἐπι-

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος
ὑποδέχεται τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο
στὸ Ἀεροδρόμιο «Μακεδονία» τῆς Θεσσαλονίκης. (13.9.2005)

κράτεια, ἀποτέλεσε, Παναγιώτατε, τὴν γενέτειρα τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν καὶ ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ἡ ἱεραποστολική τους δραῖσις στὸν χῶρο τῶν Σλάβων ἀδελφῶν μας εὐλογήθηκε καὶ καθοδηγήθηκε ἀπὸ τὴν Μητέρα Ἐκκλησία, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Μὲ τὸ ἔργο τους, μὲ τὴν πνευματικὴ τους ἀκτινοβολία καὶ μὲ τὴν διδακτικὴ τους παρέμβαση στὴν κοινωνία καὶ στὸν πολιτισμὸ τῶν σλαβικῶν λαῶν, οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ δίδαξαν καὶ διδάσκουν, ἐς αἰεὶ, τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ μήνυμα αὐτὸ τῆς Οἰκουμενικότητος προσπαθεῖ νὰ μεταδώσει σήμερα, μὲ κάθε τρόπο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πιστὴ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Σέβεται ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἀξιοποιεῖ τὴν κληρονομιά τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου,

στηρίζουσα καὶ βοηθοῦσα τὴν ἐπανασύνδεση τῶν σλαβικῶν λαῶν μὲ τὴν Ὁρθόδοξη παράδοση, μετὰ τὴν δύσκολη καὶ μακρὰ περίοδο τῆς ἐπιβληθείσης ἀθεΐας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις σᾶς καλωσορίζω, Παναγιώτατε καὶ σᾶς εὐχομαι μία πνευματικῶς καρποφόρο καὶ εὐχάριστη παραμονή. Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ σᾶς περιμένουμε, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, στὴν Ἀθήνα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν ἐπόμενο σταθμὸ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐν Μακεδονία ἐπισκέψεώς σας. Εὐχομαι ὁ πανάγαθος Κύριος νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία καὶ μακροήμερευση ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

**«ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ
ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΣΙΑ
ΚΥΡΙΟΥ»***

(Φλώρινα 17.09.2005)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε,
Ἱερώτατε Μητροπολίτα Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κύριε Θεόκλητε,
Ἑλλογιμώτατε καὶ ἀγαπητὴ κύριε Πρόεδρε τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ
Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας,
Ἑλλογιμώτατοι κύριε Κοσμητορ καὶ κύριοι Πρόεδροι τῶν Τμημάτων,
Ἑλλογιμώτατοι κύριοι Καθηγηταί,
Φίλοι φοιτηταί καὶ φοιτήτριαι καὶ λοιποὶ ἀκροαταί,

Μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν ἀπεδέχθημεν τὴν τιμητικὴν πρόσκλησίν σας
νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ σᾶς ἀπευθύνωμεν κατ' ἀρχὴν τὸν ὀλοκάρδιον
χαιρετισμὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἐκκλησίας, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν προσωπικὸν ἡμῶν ὀλοκάρδιον χαιρετισμὸν.
Μαζὶ μὲ τοὺς χαιρετισμοὺς, σᾶς φέρομεν ἀπὸ τὴν σεπτὴν Καθέδραν μας τὰς
εὐλογίας τῶν σεβασμάτων τοῦ Γένους, τὰ ὁποῖα πολὺ ὀλίγοι πλέον φυλάσσομεν
εὐλαβῶς. Ἄλλ' οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἔχουν πολλὴν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς
αὐτὰ καὶ οὕτως ὑπεραναπληροῦν τὴν ἐλλείπουσαν μέριμναν τῶν ἀπόντων.

Πλέον τῶν χαιρετισμῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν, σᾶς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας
μας διὰ τὴν ἀγάπην σας, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν πρόσκλησίν σας. Αὐτὴ ἡ ἀγά-
πη σας εἶναι τὸ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὁποῖον μᾶς προσφέρετε. Διότι, πρά-
γματι, διὰ πάντα ἄνθρωπον τὸ πάντοτε ἐλλεῖπον καὶ ζητούμενον καὶ μηδέποτε
εἰς κόρον ἐρχόμενον εἶναι ἡ ἀγάπη ἀπὸ τὸν ἄλλον. Τοῦτο γνωρίζων ὁ Ἀπόστο-
λος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους «*μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰμὴ τὸ ἀγαπᾶν
ἀλλήλους*» (Ῥωμ. 13, 8).

Τὸ ὑπαρξιακὸν κενόν, τὸ ὁποῖον ζῆ εἰς τὴν πλειονότητά της ἡ σύγχρονος
ἀνθρωπότης, ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν αἰσθήσεως κοινωνίας μὲ τὰ ἄλλα πρό-
σωπα, μὲ τὰ ὁποῖα ἕκαστος συμβιώνει ἐν ἀποξενώσει. Ἡ σωματικὴ ἐγγύτης δὲν
ἀναπληρῶνει τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀπόστασιν, μᾶλλον δὲ ἐπιτείνει τὴν
αἴσθησιν τοῦ κενοῦ. Εἶναι ἀναμενόμενον νὰ αἰσθάνεται τις μόνος, ὅταν εἶναι μό-
νος σωματικῶς. Ἄλλ' εἶναι ὀδυνηρὸν νὰ αἰσθάνεται μόνος ἐν μέσῳ πλήθους
γνωστῶν, συνεργατῶν, συνανθρώπων καὶ ἐνίοτε καὶ μελῶν τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκο-
γενείας.

Ὡς ἐκ τούτου, αἰσθάνεται μεγάλην ἀνάπαυσιν ὁ ἄνθρωπος ὅταν συναντᾶται
μὲ συνανθρώπους του, οἱ ὁποῖοι ἐκδηλώνουν διὰ τὸ πρόσωπόν του ἀνυπόκρι-
τον ἀγάπην καὶ ἀνιδιοτελὲς ἐνδιαφέρον, ὡς ἐν προκειμένῳ. Βεβαιοῦται δὲ ἡ καρ-
διά μας διὰ τὴν ἀνυπόκριτον ἀγάπην σας καὶ τὸ ἀνιδιοτελὲς ἐνδιαφέρον σας, διό-
τι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ σᾶς προσφέρωμεν κάτι τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἰκα-
νοποιήσῃ ποῖαν τινὰ προσωπικὴν ἰδιοτελή σας ἐπιθυμίαν.

Αἰσθανόμεθα ἐπίσης ὅτι ἡ ἀγάπη σας αὐτὴ στρέφεται καὶ ἀγκαλιάζει τὸν ὄλον
θεσμὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα τὸν παι-
σιώνουν. Τοῦτο, λόγῳ τοῦ ὅτι ταῦτα, ὡς ἄλλοι τριακόσιοι Λακεδαιμόνιοι, φυ-
λάσσουν πνευματικὰς Θερμοπύλας μέχρις ἐσχάτης αὐτῶν πνοῆς μὲ τὴν ἐλπίδα

Τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

* Ὁμιλία τῆς Α.Θ. Παναγιότητος κατὰ τὴν τελετὴν ἀναγορεύσεως αὐτοῦ εἰς Ἐπίτιμον Δι-
δάκτορα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς
Μακεδονίας (17/9/2005).

ὅτι οἱ Μῆδοι δὲν θὰ περάσουν. Αὐτὸν τὸν θεσμὸν αἰσθανόμεθα ὅτι τιμᾶτε διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἡμετέρας Μετριότητος εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τοῦ ὑμετέρου εὐφώνως γνωστοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας. Ὡς ἐκπρόσωπος δὲ αὐτοῦ τοῦ σεβαστοῦ καὶ ὑπερχιλιόχρο-νου θεσμοῦ ἀπεδέχθημεν τὴν τιμὴν αὐτήν, διότι ὄντως ἐλάμπρυναν αὐτὸν πρόσωπα ἅγια καὶ πεπαιδευμένα καὶ πολλῶν τιμῶν ἄξια, ἔστω καὶ ἂν οἱ σήμερον στελεχοῦντες αὐτὸν ὑστεροῦμεν πολὺ τῶν προκατόχων ἡμῶν.

Ὡς πτωχὸν δὲ ἀντίδωρον τῆς πλουσίας τιμῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐφιλοδώρησατε ἡμᾶς, θὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν ἀγάπην σας ὀλίγας σκέψεις ἐπὶ τοῦ θέματος:

ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΣΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

Σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρό-νους ὀξεία διεξάγεται συζήτησις περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν. Οἱ μὲν, ἐπικαλούμενοι τὴν παράδοσιν τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ τὴν εἰσφορὰν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν διατήρησιν τῆς πολιτιστικῆς ταυτότητος ἡμῶν, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιχειρήματα, φρονοῦν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή εἶναι λίαν ἀπαραίτητος καὶ χρήσιμος διὰ τοὺς νέους καὶ τὸ κράτος. Οἱ δέ, ἐπικαλούμενοι κυρίως τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λεγομένην οὐδετερότητα τοῦ κράτους ἐναντι τῶν θρησκειῶν, προτείνουν νὰ καταργηθῇ τελείως ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή ἀπὸ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ἢ τουλάχιστον νὰ μετατραπῇ εἰς θρησκευτολογικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν γνῶσιν, ὥστε νὰ δύναται ὁ νέος ἐν καιρῷ νὰ ἐπιλέξῃ ἐλευθέρως ἂν θὰ ἔχη θρησκευτικὴν πίστιν καὶ ποία θὰ εἶναι αὐτή.

Κρίνοντας μὲ κριτήρια τελείως ἀντικειμενικά, χωρὶς οὐδεμίαν προκατάληψιν προερχομένη ἐκ τῆς ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ ἠγετικῆς θέσεως ἡμῶν, ἔχομεν πεισθῆ ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρησκευτικὴ ἀγωγή εἶναι χρησιμώτατον καὶ πολυτιμώτατον στοιχεῖον τῆς καθόλου ἀγωγῆς τοῦ νέου.

Κατ' ἀρχὴν, αἱ διεθνεῖς συμβάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν ἀναγνωρίζουν εἰς τοὺς γονεῖς τὸ δικαίωμα νὰ δίδουν εἰς τὰ τέκνα τῶν τῶν προτιμωμένην ἀπὸ αὐτοὺς θρησκευτικὴν καὶ φιλοσοφικὴν ἀγωγήν. Ἀσφαλῶς τὸ δικαίωμά τῶν αὐτῶν δύναται νὰ τὸ ἀσκήσουν καὶ διὰ τῆς ἀξιώσεως ὅπως καὶ εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα δίδεται ἡ ἀνάλογος θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἰδίως εἰς τὰς κοινωνίας ἐκείνας ὅπου τεράστια πληθυσμιακαὶ ὁμάδες ἀνήκουν εἰς τὸ αὐτὸ θρη-

σκευμα, διότι εἰς αὐτὰς δὲν ὑπάρχει θρησκευτικὸς κατακερματισμὸς, προκαλῶν δυσχερείας εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι αἱ δυσχέριαι αὗται, ὅπου τυχὸν ὑπάρχουν, ἀποτελοῦν ἐπαρκεῖς καὶ ἀνεπιδέκτους ὑπερβάσεως λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή ἀπὸ τὰ δημόσια σχολεῖα, διότι μὲ ὀλίγην προσπάθειαν καὶ καλὴν θέλησιν εὐρίσκονται πάντοτε ἱκανοποιητικαὶ λύσεις.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκευτικὴ ἀγωγή συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ νέος ἠθικὰς ἀρχὰς συμπεριφορᾶς. Βεβαίως πολλαὶ πηγαὶ ἠθικῆς προτείνονται, ἀλλὰ ἐκείνη ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὴν ἐντονωτέραν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ νέου εἶναι ἡ ἔχουσα ὡς ἀναφορὰν τῆς τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης, τὸν πάνσοφον καὶ πατρικόν, ὁ ὁποῖος δίδει ὁδηγίας συμπεριφορᾶς ἀκριβῶς διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι ὡς ἐκδήλωσιν μιᾶς αὐθαιρέτου ἰσχυρᾶς θελήσεως.

Αἱ ἐγκληματολογικαὶ στατιστικαὶ καὶ αἱ κοινωνιολογικαὶ ἔρευναι παρέχουν πλῆθος στοιχείων πειθόντων καὶ τοὺς πλέον δυσπίστους ὅτι οἱ στερούμενοι ὑγιоῦς χριστιανικῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἀγωγῆς εἶναι ἐπιρρεπεῖς εἰς τὰς παραβάσεις καὶ τὴν ἀντικοινωνικὴν συμπεριφορὰν, τὴν χρῆσιν ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας. Ἀσφαλῶς ἡ ὁμάς αὐτῆ τῶν ἀνθρώπων ἐπιβαρύνει τὴν κοινωνίαν διὰ τεραστίων δαπανῶν προστατευτικῶν τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀναμορφωτικῶν τῶν δραστῶν, μὲ ἐπισηφαλῆ πάντοτε ἀποτελέσματα. Ἡ ἀρχὴ τοῦ προμηθεῖν εἶναι πάντοτε λυσιτελεστέρα τῆς τοῦ ἐπιμηθεῖν καί, ἐὰν δὲν ἔχομεν προκατάληψιν κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς, θὰ δεχθῶμεν ὅτι αὐτὴ ὡς μέθοδος προλήψεως ἀντικοινωνικῶν φαινομένων εἶναι ἀποδοτικὴ.

Ἐπομένως, καὶ ἂν ἀκόμη προσωπικῶς δὲν μετέχομεν τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, θὰ πρέπει νὰ ἐπικροτήσωμεν τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα, ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἠθικὸν μέρος αὐτῆς, διότι ἐξ αὐτῆς θὰ προέλθουν μεγάλα κοινωνικὰ ὀφέλη, ὡς ἡ μείωσις τῆς παραβατικότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνόθευτος ἀπὸ ἀνθρωπίνης παρανοήσεως, περιέχει ὡς βασικὰ στοιχεῖα αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν γνῶσιν ἅφ' ἑνός, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν καταλλαγὴν ἅφ' ἑτέρου καὶ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν αὐτοσυγκράτησιν ἐκ τρίτου. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐντάσσονται ἐντὸς ἐνὸς πλαισίου ἀπηλλαγμένου ὑπερφορικοῦ

ἐγωϊσμοῦ καὶ φιλοδοξίας καὶ χρωματισμένου ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸν συνάνθρωπον καὶ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφυγὴν τῆς καταχρήσεως τῆς ἰσχύος τῶν ἰσχυρῶν εἰς βάρους τῶν ἀδυνάτων.

Πιστεύομεν ὅτι οὐδεμία σύγχρονος πολιτισμένη κοινωνία ἔχει λόγους νὰ διαφωνῇ διὰ τὴν ἐμφύτευσιν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς νέους αὐτῆς διὰ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως.

Ἡ Ἀποστολικὴ διαπίστωσις «οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β' Κορ. 3, 18) καὶ ἡ Ἀποστολικὴ διακήρυξις «ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε» (Γαλ. 5, 13), κοινοροποιοῦν τοὺς ἀντιλόγους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Ἀλλὰ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀπεξάρτησις ἀπὸ τὰς ἀλόγους ἐπιθυμίας τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ δυνατότης αὐτοελέγχου διὰ τῆς χρήσεως τοῦ κυβερνήτου νοῦ καὶ ὄχι ἡ καταναγκαστικὴ ψυχολογικῶς ὑπόκνυσις εἰς τὰς οἰασδήποτε ὀρμεμφύτους καὶ ἐνστικτώδεις παρορμήσεις. Ἡ σοφία τῶν Ἁγίων ἔχει ἐπιγραμματικῶς διακηρύξει τὴν ἀλήθειαν ὅτι «*ὦ γὰρ τις ἤττηται, τούτω καὶ δεδούλωται*» (Β' Πέτρ. 2, 20). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ἤττα ἀπέναντι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν δὲν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐλευθερίας, ὡς ἐσφαλμένως νομίζεται ὑπὸ πολλῶν, ἀλλὰ ὑποδούλωσιν εἰς τὸ πάθος, ἦτοι τὴν ψυχικὴν ἀνελευθερίαν.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ χριστιανικὴ ἀγωγή εἶναι ὄντως ἀγωγή ἐλευθερίας, τὰ δὲ ἀντιθέτως ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τινων, θεωρούντων τὰς ἠθικὰς ἐπιταγὰς ὡς φραγμοὺς κατὰ τῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἐσφαλμένα καὶ ὀφείλονται εἰς τὴν παρανόησιν τῆς ἐννοίας τῆς διαρκοῦς ἐλευθερίας, ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς στιγμιαίας ἐλευθερίας. Διότι, πρᾶγματι, πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐπιλέξῃ τὴν δουλείαν, ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπιλέξῃ ταύτην χάνει μονίμως πλέον τὴν ἐλευθερίαν του. Ἀντιθέτως, ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἀρνεῖται νὰ δουλωθῇ, πράττει ἐξ ἴσου ἐλευθέρως μὲ ἐκείνον ὁ ὅποιος προτιμᾷ τὴν δουλείαν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εὐρίσκεται διαρκῶς ἐν ἐγρηγόρσει καὶ ἐν ἀγῶνι διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας του, διότι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀγαθὸν διαρκές, κινδυνεῦον διαρκῶς καὶ χρῆζον διαφυλάξεως διαρκοῦς. Ἡ ἐφ' ἅπαξ κατανάλωσις τῆς ἐλευθερίας ὀδηγεῖ εἰς τὴν μόνιμον δουλείαν, οἷονδῆποτε κατ' εὐφημισμὸν ὄνομα δῆθεν ἐλευθέρου καὶ ἂν δίδεται εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πνευματικῶς δούλου.

Ἐπὶ πλέον, ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ ἀντίληψις περὶ

τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «*γνώσαθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς*» (Ἰωάν. 8, 32), συνδυάζει κατὰ τρόπον ἐναργῆ τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐνθυμίζει τὸν ποιητὴν, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι «*συλλογᾶται σωστά, ὁποῖος συλλογᾶται ἐλεύθερα*» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι γνῶσις τῆς ἀληθείας καὶ κρίσις περὶ αὐτῆς καὶ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος ἀπὸ προκαταλήψεως εἶναι ἔννοια σύστοιχοι καὶ συνυπάρχουσαι. Αὐτὸ ἀποκαλύπτει τὴν μεγάλην σημασίαν τὴν ὁποῖαν ἀποδίδει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν μεγάλην πλάνην ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ πίστις ἀπορρίπτει τὴν γνῶσιν. Ἰσχύει τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετον. Ὁ Χριστὸς χαίρει ἐρευνώμενος, ὡς λέγει τροπάριον τι ἀναφερόμενον εἰς τὴν ψηλάφησιν τοῦ Θωμᾶ, διότι ὅσον βαθυτέρα εἶναι καὶ ἀντικειμενικωτέρα ἡ ἔρευνα τόσον σαφέστερον ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

* * *

Μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς ἀγωγῆς περιλαμβάνεται καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐκπαιδευομένων ἐπὶ τῇ βάσει ὠρισμένων προτύπων, ἀποδεκτῶν κοινωνικῶς. Ἀτυχῶς σήμερον τὰ προτεινόμενα πρότυπα ὑπὸ τῶν μέσων ἐνημερώσεως δὲν εἶναι οἱ ἐργάται τοῦ καλοῦ, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ οἱ κερδίζοντες χρήματα, δόξαν ἢ φήμην καὶ ἀπολαύσεις. Ἐν τούτοις, τὰ πρότυπα αὐτὰ δὲν εἶναι τὰ πλέον χρήσιμα εἰς τὴν κοινωνίαν, διότι ἐμφοροῦνται ἀπὸ ὑπερβολικὸν ἀτομισμὸν καὶ καθιστοῦν τὸν ἑαυτὸν τῶν ἐπίκεντρον τοῦ κόσμου. Ἡ Χριστιανικὴ ἀγωγή ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου προβάλλει ὑγιᾶ πρότυπα χρήσιμα εἰς ἑαυτὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Εἶναι οἱ μεγάλοι φιλόανθρωποι, οἱ μεγάλοι εὐεργέται, οἱ μεγάλοι Ἅγιοι, οἱ μεγάλοι σοφοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ταπεινοὶ συνάνθρωποι μὲ τὴν μεγάλην καρδίαν καὶ τὴν πολλὴν ἀγάπην πρὸς τὸν συνάνθρωπον. Ἡ χριστιανικὴ πίστις ἔχει πρότυπα διὰ πᾶσαν ἡλικίαν καὶ πᾶσαν μορφωτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν, διὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου καὶ διὰ τοὺς σοφοὺς αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἀδυνάτους καὶ διὰ τοὺς ἰσχυροὺς, διὰ τοὺς πλουσίους καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς. Δεδομένης δὲ τῆς μεγάλης ἐπιδράσεως τοῦ παραδείγματος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν νέων καὶ τῆς τάσεως αὐτῶν ὅπως ἐπιλέγουν ἤρωας ὡς πρότυπα πρὸς μίμησιν, ἢ τοιαῦτα πρότυπα προβάλλουσα χριστιανικὴ ἀγωγή, εἶναι χρησιμωτάτη διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων κατὰ μίμησιν αὐτῶν καὶ διὰ τὴν συνακόλουθον αὔξησιν τοῦ

ἀριθμοῦ τῶν νέων εὐεργετῶν τῆς τοπικῆς κοινωνίας μας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος γενικώτερον.

Μερικοὶ ἀντιλέγουν καὶ περιορίζουν τοὺς σκοποὺς τῆς παιδείας εἰς τὴν μετάδοσιν γνώσεων χρησίμων εἰς τὴν μέλλουσαν ἐπαγγελματικὴν ζωὴν τῶν νέων. Ἄλλ' αἱ γνώσεις αὗται ἄνευ τῆς ἀπαραιτήτου ἀρετῆς πανουργία καθίστανται κατὰ τοὺς ἀρχαίους. Ἐξ ἄλλου, εἶναι ἐλλιπῆς ἡ στοχοθεσία τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ὅταν τοῦτο σκοπεύῃ μόνον νὰ καταρτίσῃ καλοὺς ἐργαζομένους ἀπὸ ἀπόψεως σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν γνώσεων, ὄχι δὲ καὶ ἠθικοὺς χρήστας αὐτῶν τῶν γνώσεων. Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ νέος ὁ ὁποῖος ἐκπαιδεύεται μόνον εἰς τὸ νὰ καταστῇ καλὸς ἐργαζόμενος ἀντιμετωπίζεται μηχανιστικῶς ὡς χρήσιμον ἐργαλεῖον εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ μισθώσῃ τὰς ἐργασιακὰς ἰκανότητάς του. Αὐτὸ ὑποβαθμίζει τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασίν του, διότι μεταχειρίζεται αὐτὸν κατὰ τρόπον τελείως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ νὰ ἀναχθῇ ὁ νέος εἰς πρόσωπον εὐδαιμον καὶ ἐλευθερον μὲ ἐνσωματωμένα εἰς τὸν χαρακτήρα του ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ἀξίας.

Ἀσφαλῶς ὁ πραγματιστικὸς προσανατολισμὸς τῆς παιδείας πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν νέων δὲν εἶναι ἀπορριπτέος, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ προσφέρεται καὶ ἡ προσήκουσα ἀνθρωπιστικὴ καὶ χριστιανικὴ ἀγωγή, ὥστε ὁ νέος νὰ ἀποκτᾷ μαζὶ μὲ τὰς χρησίμους ἐπαγγελματικὰς γνώσεις καὶ τὸ ἦθος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ τὸν προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς βλαβερὰς δι' αὐτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν ἐκτροπὰς. Πιστεύομεν δὲ ὅτι τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ὅταν ὁ νέος παιδαγωγῆται «ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου», ὅταν δηλαδὴ γαλουχηταὶ διὰ τοῦ ἀπεράντου πλούτου τῆς χριστιανικῆς ἐμπειρίας καὶ ζωῆς. Λέγομεν δὲ «ἐμπειρίας καὶ ζωῆς» διὰ νὰ τονίσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ γνωσιολογικὴ ἐνημέρωσις τῶν νέων περὶ τῶν χριστιανικῶν διδασκαλιῶν, ὡς γίνεται αὕτη προκειμένου περὶ νεκρῶν ἤδη θρησκειῶν ἢ ἀδιαφόρων φιλοσοφικῶν συστημάτων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐμπνευσμένη χειραγώγησις πρὸς τὸ ὀρθόδοξον ἦθος καὶ τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν ζωὴν, ὥστε ἡ ἐμπειρικὴ ἐπαφή μὲ αὐτὴν νὰ δώσῃ εἰς τὸν νέον τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιλογῆς τῆς ἢ τῆς τυχόν ἀπορρίψεως τῆς ἐν ἐπιγνώσει τοῦ πραγματικοῦ περιεχομένου τῆς καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιφανειακῶν πληροφοριῶν μόνο «ἐξ ἀκοῆς» περὶ τοῦ οὐσιωδεδεσάτου διὰ τὴν ζωὴν του καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ θέματος τῆς διαμορφώσεως τῆς πίστεώς του, τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς ἰε-

ραρχήσεως τῶν ἀξιῶν του. Σημειωτέον, ὅτι αἱ περισσότεροι ἐπικρίσεις κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς προέρχονται ἀπὸ ἐλλιπεῖς περὶ αὐτῆς ἐμπειρικὰς γνώσεις ἢ ἀπὸ παραδείγματα ἐνεργειῶν γενομένων μὲν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανισμοῦ, τελουσῶν ὁμως εἰς μεγάλην ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ὀρθὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν.

Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ἡ χριστιανικὴ διαπαιδαγώγησις πρέπει νὰ ἄρχεται ἤδη εἰς τὰς προσχολικὰς ἐκπαιδευτικὰς μονάδας, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀδιάφοροι διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγήν, διότι ἂν προτιμήσῃ τὴν παράλειψιν τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς ἐπικαλούμενοι τὸ οὐδετερόθησκον κράτος, θὰ ἔχουν καταπατήσῃ αὐτὴν τὴν οὐδετερότητα ὑπὲρ ἑνὸς ἀχριστιανικοῦ ἢ ἀντιχριστιανικοῦ μορφώματος ζωῆς κατὰ τὸ σχῆμα «ὁ μὴ ὢν μεθ' ἡμῶν καθ' ἡμῶν ἐστι». Εἶναι δὲ παρατηρητέον ὅτι οἱ παιδαγωγοί, οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται αὐτὴν τὴν οὐδετερότητα καὶ ἔνεκα αὐτῆς ἀρνοῦνται τὴν χριστιανικὴν ἀγωγήν τῶν μικρῶν παιδιῶν, κατ' οὐσίαν προχωροῦν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καὶ ἀνεπιγνώστως εἰς ἀντιχριστιανικὴν τοποθέτησιν καὶ χειραγώγησιν, πρὸς τὴν ὁποῖαν προσωπικῶς κλίνουν. Οὗτοι συνεπεῖα τῆς ἀρνητικῆς στάσεώς των πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ζωὴν ἀπαντοῦν εἰς τὸ ἔμφυτον θρησκευτικὸν ἐρώτημα τῶν μικρῶν παιδιῶν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ εἰς τὴν ψυχὴν των ἀμφιβολίας διὰ τὴν πίστιν τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ των περιβάλλοντος, γεγονός τὸ ὁποῖον δὲν βοηθεῖ αὐτὰ εἰς τὴν ψυχικὴν των ἰσορροπίαν, διότι θέτει αὐτὰ προῶρος πρὸ διλημμάτων πίστεως, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν ὠριμότητα νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Τὰ διλήμματα αὐτὰ θὰ ἐμφανισθοῦν φυσιολογικῶς κατὰ τὴν ἐφηβείαν καὶ θὰ κριθοῦν κατὰ τὴν φάσιν τῆς ἡλικιακῆς ὠριμάνσεως, χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ νέου νὰ ἀποφασίσῃ διαφορετικὰ ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον του, ἐκ τοῦ γεγονότος δηλαδὴ ὅτι ἐμεγάλωσεν ἐντὸς τῆς χριστιανικῆς πίστεως αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν εἶχον δικαίωμα καὶ καθῆκον οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ νὰ τοῦ μεταδώσῃ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι εἰς τὰς πλείστας τοῦλάχιστον τῶν περιπτώσεων ἢ ἢν ἐπικαλοῦνται τινες οὐδετερότης τοῦ κράτους ἔναντι τῶν θρησκειῶν μετατρέπεται, ἴσως ἀθελήτως, εἰς ἐχθρότητα ἔναντι τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας, διότι ἐμμέσως ἐξισώνει αὐτὴν πρὸς πᾶσαν ἄλλην, ἐνῶ ἡ ὑπεροχικὴ ἀξία τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι δεδομένη ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἠθικὸς ἀνθρωπισμὸς καὶ τὰ κινήματα ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης ἔχουν

ἐγκολπωθῆ καὶ ἀφομοιώσει τὰς πλείστας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ σεβασμὸς τοῦ προσώπου, ἡ κατάργησις τῆς δουλείας, ἡ ἰσότης τῶν φύλων, ἡ φιλόανθρωπος διάθεσις, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ἡ καταλλαγὴ, ἡ ἀνεξιθρησκεία εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ὀρθῆς χριστιανικῆς ἀπόψεως περὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν, παρ' ὅλον ὅτι κατὰ τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν κυρίως εἰς τὴν Δύσιν πολλοὶ τῶν χριστιανῶν ἡγετῶν ὑπεστήριξαν ἀντιθέτους ἀπόψεις ὡς δῆθεν εὐαγγελικὰς.

Εἶναι ἄδικον ἠθικῶς καὶ ἀνακόλουθον λογικῶς νὰ δρέπωμεν τοὺς καρποὺς τοῦ δένδρου καὶ νὰ μὴ καλλιερῶμεν, ἀκόμη δὲ χειρότερον νὰ ἐκρίζωνωμεν αὐτὸ ἢ νὰ ἀρνούμεθα ὅτι οἱ ἐν λόγῳ καρποὶ προῆλθον ἐξ αὐτοῦ. Ἡ παιδεία καὶ ἡ νοθεσία Κυρίου εἶναι πολλαπλῶς καρποφόρος καὶ ὀλιγοδάπανος, ἡ δὲ κατ' αὐτῆς πολεμικὴ μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀξίαν. Ἐὰν δὲ συγκριθῆ αὐτὴ μὲ τὰ παντοειδῆ ὑποκατάστατα, διὰ τῶν ὁποίων πληροῦται ὁ χῶρος ἐκ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐξοβελίζεται, φαίνεται ὁ ἐντυπωσιακὸς πλοῦτος αὐτῆς καὶ ἡ ἄκρα πτωχεία ἐκεῖνων.

Ἐὰν καταργήσωμεν τὴν ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου ἀγωγὴν τῆς νεότητος παραχωροῦμεν τὸν χῶρον τῆς

ψυχῆς τῆς, ἡ ὁποία οὕτως ἢ ἄλλως ἔχει μεταφυσικὰς ἀναζητήσεις, εἰς δοξασίας ἀλλοτριᾶς καὶ ἀλλοτριωτικὰς τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ψευδολίγραφον εἰκόνα τοῦ οὐδετέρου θρησκευτικῶς κράτους. Φρονοῦμεν ὅτι οὔτε ὡς ἄνθρωποι, οὔτε ὡς πολῖται καὶ ὑπεύθυνοι παιδαγωγοὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ παραδώσωμεν τὴν νεότητά μας εἰς παραθρησκευτικὰς δοξασίας, πρὸς τὰς ὁποίας μοιραίως ρέπει ὅταν δὲν ἐνημερώνεται ἐπαρκῶς διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου ἀγωγή τῶν νέων εἶναι καθήκον μας, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ ὄχι ἄλλου τινός. Καὶ ἐπειδὴ ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα μας ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰ τὸν καλλίτερον διαθέσιμον πνευματικὸν ἐξοπλισμὸν, ὁ ὁποῖος θὰ τὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ζωὴν των. Αὐτὸς εἶναι ἡ παιδεία καὶ νοθεσία Κυρίου, ἡ ὁποία ἐπιγραμματικῶς ἀνακεφαλαιοῦται εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις τοῦ Θεοανθρώπου: «Γνώσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».

Ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς δὲν πρέπει νὰ κρύπτεται ἀπὸ τοὺς νέους.

* * *

Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προσοχὴν σας καὶ τὴν ἀγάπην σας.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τῶν δύο Προκαθημένων στὸ συνοριακὸ φυλάκιο Νίκης τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης. Τοὺς συνοδεύει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Θεόκλητος. (17.9.2005)

**ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΕΙΣ
ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ
ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ
ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ**

Ἐκδηλοὶ εἶναι ἡ τε χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις, αἱ ὁποῖαι μᾶς διακατέχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν παρακαθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν ταύτην, ἔχοντες ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν ἐκλεκτὴν συνοδείαν Αὐτῆς. Πᾶσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἐπίσκεψις ἀγαπητῶν καὶ διακεκριμένων Προκαθημένων ἀδελφῶν συνιστᾷ διὰ τὸν εὐσεβῆ λαὸν μας καὶ ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς ποιμένας του γεγονότος ἀξιοσημεῖωτον καὶ εὐλογημένον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ὅλους μας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπωφεληθῶμεν αὐτῆς πρὸς ψυχικὴν μας εὐφροσύνην καὶ χαρὰν. Τοῦτο δὲ περισσοτέρως ἰσχύει ὅταν ὁ ὑψηλὸς Ἐπισκέπτης τυγχάνει νὰ εἶναι ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ ἱεροπρεπὴς καὶ ἅγιος Βαρθολομαῖος.

Ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς αὐτοῦ ἡγέτας καὶ ταγοὺς ἀπέδειξε τοῦτο καὶ κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσημον ἐπίσκεψίν Σας εἰς τὰς δύο Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Μακεδονικῆς γῆς, τὴν τῆς Ἐδέσσης καὶ Πέλλης καὶ τὴν τῆς Φλωρίνης, ἔνθα ἐγευθήτε ἄφθονον τὸν πνευματικὸν πλοῦτον τῶν ἔναντι τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ Ὑμῶν θεομῶν ἐκδηλώσεων τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, ὀφειλομένων εἰς τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐσμιλεύθησαν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων πιστῶν διὰ μέσου μακρῶν αἰώνων ἔθνικων κυρίως περιπετειῶν καὶ συνετηρήθησαν καὶ ἐπληξήθησαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων μὲ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπαινετὴν πρωτοβουλίαν κατὰ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὄχι μόνον αὐτῆς, καλλιεργησάσης ὁμως καὶ καλλιεργούσης συνεχῶς καὶ συνεπῶς τοὺς στενοὺς δεσμοὺς Αὐτῆς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ μεγάλως ἠὺφράνθημεν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐπὶ τῇ ἔστω καὶ ἀνεπιστήμῳ νῦν ἐλεύσει Ὑμῶν καὶ ἐν Ἀθήναις κομίζοντος τὴν ἀπὸ τοῦ Φαναρίου εὐλογίαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ εἰς ἐλαχίστην ἀνταπόδοσιν ἀπολαμβάνοντος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς τιμῆς ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ἀμφοτέρων διὰ τῶν ἐπὶ μέρους ἐκπροσώπων αὐτῶν ὑπηρετουσῶν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐν ἀγαστῇ συμπλεύσει καὶ συνεπείᾳ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀκλινῶς καὶ στερεῶς ἔχομένου τῶν Ἑλληνορθοδόξων αὐτοῦ παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι καὶ συνθέτουν τὴν ἔθνικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτοῦ ἰδιοπροσωπεῖαν καὶ ταυτότητα. Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἐν Ἑλλάδι, χάρις εἰς τὰς ἰδιαζόντως στενὰς σχέσεις συνεργασίας αὐτῶν μὲ ἀμοιβαῖον σεβασμὸν καὶ τήρησιν τῶν ἐκατέρωθεν διακριτῶν αὐτῶν ρόλων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχουν ἀποδείξει μέσα ἀπὸ σειρὰν ποικίλων ὀδυνηρῶν ἀλλὰ καὶ εὐχαρίστων στιγμῶν, τὴν στερεὰν αὐτῶν βούλησιν πρὸς διαφύλαξιν ὡς κόρης ὀφθαλμοῦ τῆς συνεργασίας ταύτης, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐδράζεται ἡ εὐτυχία καὶ πρόοδος τοῦ Λαοῦ μας, καὶ ὁ πηγαῖος αὐτοῦ πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀρχὰς καὶ ἀξίας προσανατολισμὸς.

Παναγιώτατε,

Γνωστὸν τοῖς πᾶσι τυγχάνει τὸ γεγονὸς ὅτι ζῶμεν εἰς καιροὺς ραγδαίων ἐξελίξεων καὶ ὅτι ὁ σύμπας κόσμος ποικιλοτρόπως μετασχηματίζεται καὶ ἀλλάσσει. Καὶ ἡ μὲν τεχνολογία ἐπηρεάζει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν, ἐνῶ αἱ πνευματικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀξίαι πρακτικῶς περιθωριοποιοῦνται, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κρίσιν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καὶ τὴν δημιουργίαν κοινωνιῶν ὅπου δε-

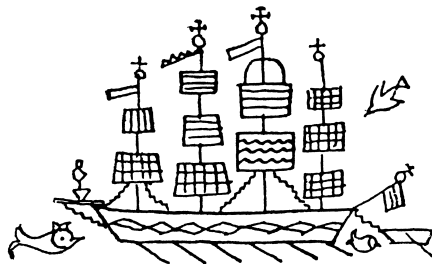
Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

σπόζουν τὸ χρῆμα, τὸ κέρδος, τὸ συμφέρον καὶ αἱ ποι-
κίλαι ἡδοναί. Εἰς τοὺς καιροὺς ὁμοῦς τούτους ὅλως ἰδι-
αιτέρως ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν Του τὸ χρέος τοῦ ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῶν πνευ-
ματικῶν κυρίως ἀξιῶν τῆς ζωῆς, ἐπὶ τῶν ἀκαταλύτων
θεμελίων τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς
παρακαταθήκης τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης
ἐν γένει ἀξιοπρεπείας. Εἰς τοὺς καιροὺς τούτους ἐπίσης
ἡ ἀγαθὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀνέδειξεν εἰς τὸν περιόπτον
Οἰκουμενικὸν Θρόνον δεξιὸν οἰακοστρόφον καὶ πλοηγὸν
τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, τὸν Πατριάρχην Βαρθολο-
μαῖον, ἄνδρα πιστὸν καὶ πεπαιδευμένον, ἱκανὸν καὶ
ἄξιον νὰ διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἀνα-
πλήρωσιν τῶν κενῶν, ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν, τὰ ὁποῖα
καθημερινῶς αἰσθάνεται καὶ βιώνει ἡ σημερινὴ ἀνθρω-
πότης. Αἱ ἐγνωσμένα ἄρεταί, δι' ὧν κοσμεῖται ἡ Ὑμετέ-
ρα Παναγιότης, ἡ τιμίαι δραστηριότης Σας εἰς πλείστους
ὄσους τομεῖς ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος, καὶ οἱ τίμιοι
ἄγωνες Σας ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἀδικουμένων, ὑπὲρ
τῆς πολλαπλῶς καθημαγμένης φύσεως, τῆς βαναύσως
καὶ ἀνεπανορθώτως καταστρεφομένης ἐξ αἰτίας τῆς
ἀνθρωπίνης ἀλαζονείας καὶ αὐθαιρεσίας, ὡς καὶ αἱ συν-
τονιστικαὶ προσπάθειαι σας διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἐπὶ
μέρους προβλημάτων, ἅτινα ταλανίζουν σήμερον τὴν ὑπ'
οὐρανὸν ἁγίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, Σας ἔχουν κα-
θειρώσει ὡς ἐπάξιον συνεχιστὴν τοῦ ἔργου τῶν μεγάλων
καὶ ἐπιφανῶν τῆς Ἐκκλησίας μορφῶν, αἵτινες ἐκλείσαν
τὸν Πρῶτον Θρόνον τῆς Οἰκουμένης. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὅλως
ἀξιοχρεῶς μέριμνά Σας διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐνότητος

καὶ τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἡ κί-
νησις πρὸς ἐπανένταξιν, τῇ ὁμοθυμῶν συγκαταθέσει ὄλων
τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ θεολογι-
κοῦ διαλόγου μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Καθολικῆς
Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφύλαξις ἀσινούς καὶ ἀβλα-
βοῦς τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ
Εὐαγγελικοῦ λόγου, Σας ἔχουν ἀναδείξει εἰς ἄνδρα ἄξιον
καὶ ἱκανὸν ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὰς προκλήσεις τῶν καιρῶν.
Καιρῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουν τὴν σωτήριον ἐκκλησια-
στικὴν στρατηγικὴν τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνότητος, τῆς ὁμο-
ψυχίας, τῆς συμπαρατάξεως τῶν ὑπαρχουσῶν πνευμα-
τικῶν δυνάμεων, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀλληλοκατανοήσε-
ως μεταξὺ τῶν λαῶν. Εἰς τὰς θεοφιλεῖς ἐπιδιώξεις Ὑμῶν
ταύτας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς θυγάτηρ ἀλλὰ καὶ
ἀδελφὴ, ὅλαις αὐτῆς ταῖς δυνάμεσι συναγωνίζεται παρὰ
τὸ πλευρόν Σας καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ἐν ταῖς δρά-
σεσι.

Παναγιώτατε,

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτάς, ἀπηχούσας τὰ ἐνδόμυχα αἰσθή-
ματα πάντων ἡμῶν ἐνταῦθα Σας καλωσορίζομεν ἐκ μέ-
ρους τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εὐχόμενοι
εὐχάριστον καὶ ἀποδοτικὴν τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν Σας,
καὶ ὑψώνοντες τὸ κύπελλον εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς κατ'
ἄμφω ὑγείας Σας δεόμενοι τοῦ Κυρίου, ὅπως διαφυ-
λάττη, ἐνισχύῃ καὶ προστατεύῃ τὸν Παναγιώτατον
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπὶ μακρὰ
ἔτη ζωῆς σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Αὐτοῦ Ἀληθείας.

**ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ
ΤΙΜΗΝ ΑΥΤΟΥ
ΓΕΥΜΑ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
(21/9/2005)**

Τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ ἐν Χριστῷ κύριε Χριστόδουλε,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεῤῥᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Ὑπουργοί,

Ἐκλεκτοὶ καὶ ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Χαιρετίζομεν ὀλοκαρδίως μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς ἅπαντας ὑμᾶς ἀπὸ τε τῆς Μητρὸς καὶ ἤδη ἀδελφῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς. Ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν μας καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας, Μακαριώτατε, διὰ τὸ κοινὸν τοῦτο γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐγκαινίζει διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ διὰ πάντα τὰ ἐπόμενα, περίοδον ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἐπίσης, Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τοὺς πρόφρονας καὶ ἀγαθοὺς λόγους καὶ τὸ βαρῦτιμον δῶρον Σας, ὡς καὶ διὰ τὴν τιμητικὴν συνοδείαν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ Ἐπισκέψεως ἡμῶν καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῶν δύο ἐκεῖ συλλειτουργιῶν ἡμῶν. Ἡ συνεργασία μας αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον ἐποχὴν, διότι ἐπίκειται ἡ ἀνακίνησις πολλῶν καὶ δυσχερῶν θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, διὰ τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται προεργασία διὰ συναπόφασιν καὶ κοινὴν ἀντιμετώπισιν.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ σπουδαῖα αὐτὰ θέματα, διὰ τὰ ὅποια πρέπει νὰ παύσῃ ἡ προχειρολογία τῶν ἀβασανίστως ἀποφαινομένων καὶ διὰ τὰ ὅποια χρειάζεται ἐντονος προετοιμασία διὰ συστηματικῆς μελέτης πολλῶν εἰσηγητῶν καὶ προσευχῆς, εἶναι τὰ ἐπόμενα:

1. Τὸ θέμα τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς διαφόρους χώρας, καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐχούσας κατὰ πλειοψηφίαν Ὁρθόδοξον πληθυσμόν, ἀνακινεῖται ὀλονέν καὶ συχνότερον, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται ἀβάσιμος ἡ πρόβλεψις ὅτι αἱ σχέσεις αὐταὶ θὰ ὑποστοῦν ἀναθεωρήσεις. Ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμεθα εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὅπου ἐψηφίσθη νέος σχετικὸς νόμος. Ἡ κατάσταση εἰς τὴν πρῶν Γιουγκοσλαβικὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας μὲ τὸ σχίσμα καὶ τὴν σταθερὰν κρατικὴν παρέμβασιν καὶ τὰς διώξεις τῶν ἀντιφρονούντων, προκαλεῖ ἀνησυχίας. Εἰς τὴν Ρωσίαν οἱ δεσμοὶ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἀναβιώνουν καὶ κάποιος κίνδυνος πολιτικοποιήσεως θρησκευτικῶν τινῶν δυνάμεων, διαφαίνεται ὡς ἐνδεχόμενος.

2. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ ὅροι αὐτῆς συζητοῦνται εὐρέως. Σημαντικὸν ὡσαύτως θέμα ἀποτελεῖ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τοὺς ἀπὸ ἐτῶν διεξαγομένους ἐπισήμους Θεολογικοὺς Διαλόγους, οἱ ὅποιοι δέον νὰ συνεχισθοῦν διὰ νὰ μὴ εὐρεθῇ ἡ Ὁρθοδοξία ἀπομονωμένη καὶ νὰ μὴ στερηθῇ τῆς δυνατότητος προβολῆς τῆς ἀληθείας, τῆς ὁποίας αὕτη ἀποτελεῖ κιβωτὸν καὶ θεματοφύλακα.

3. Τὰ ζητήματα βιοηθικῆς, τὰ ὅποια ἐγείρονται ἔνεκα τῶν νέων δυνατοτήτων τῆς βιοτεχνολογίας, δὲν ἔχουν ἀντιμετωπισθῆ διὰ πανορθοδόξου συμφωνίας.

4. Ἡ δρᾶσις τῶν σχισματικῶν παλαιοημερολογιτῶν, ἀποτελεῖ ὀξὺ πρόβλημα εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐγκύψωμεν μὲ ἀγαθὴν πρόθεσιν ἐξαλείψεως τοῦ σχίσματος.

5. Ἡ πνευματικὴ ἀνύψωσις, ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐπιλογὴ τοῦ κλήρου δὲν ἔχει

ἀποτελέσει πρωταρχικὴν μέριμναν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἂν καὶ ἀποτελεῖ οὐσιώδη ὄρον τῆς ἐν Χριστῷ προόδου αὐτῶν.

Εἶναι ἀσφαλῶς καὶ πολλὰ ἄλλα θέματα, διὰ μερικὰ τῶν ὁποίων ἔχει γίνει σημαντικὴ προεργασία ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προπαρασκευῆς, τὴν ὁποίαν προτιθέμεθα νὰ συνεχίσωμεν καὶ ὁλοκληρώσωμεν, σὺν Θεῷ. Δι' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουιν οἱ κατάλληλοι συστηματικοὶ διάλογοι καὶ ἐπαφαὶ μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἐν πνεύματι ἀναζητήσεως τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καταλήξωμεν, ὅπου τοῦτο καταστῆ ἐφικτόν, εἰς κοινῶς ἀποδεκτὰς λύσεις.

Ἐν ὄψει τοῦ ὀγκώδους καὶ σοβαροῦ αὐτοῦ ἔργου, ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅλοι ἀντιλαμβανόμεθα τὸ βάρ-

ρος τῶν εὐθυνῶν μας, ἰδίᾳ ὡς ὁμαιμόνων Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι θὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὀρθῆς ἀπὸ κοινου ἀντιμετώπισεως τῶν ἐν λόγῳ προβλημάτων καὶ παντὸς ἄλλου.

Εὐχόμενοι ὅπως εὐδοθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ὑπὸ νέαν σύνθεσιν διὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὅλοι οἱ προγραμματισμοὶ καὶ οἱ ὄραματισμοὶ αὐτῆς διὰ τὸ καλὸν τοῦ ποιμνίου τῆς, ὑψοῦμεν τὸ κύπελλον καὶ προπίνομεν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος καὶ πάντων ὑμῶν, Ἱερώτατοι ἀδελφοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες, ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἡγαπημένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὑποδέχεται τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Στὸ μέσον διακρίνεται ἡ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μ. Γιαννάκου. (21.9.2005)

ΟΙ
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ
ΤΩΝ
ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΩΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ
ΘΡΟΝΩΝ

Ἑρώτημα

Ἔχει ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων ἄλλες ἀρμοδιότητες ἐκτὸς ἐκείνης τῆς διενέργειας ἐκλογῆς Πατριάρχου;

Ὅτι ὁ τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων ἐπὶ χηρείας τοῦ θρόνου ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκλογή νέου Πατριάρχου εἶναι ἀναμφισβήτητο καὶ σαφές, καθ' ὅσον αὐτὸ τὸ καθήκον τοῦ ἀνατίθεται καὶ ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμο 27/1958 τοῦ Χασιμικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας περὶ «*τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων*».

Καὶ τὸ ἐρώτημα ποῦ ἀπομένει καὶ περιμένει τὴ διευκρίνησή του εἶναι, κατὰ πόσον ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἀσκήσει καὶ ἄλλα καθήκοντα ἢ ἐξουσίες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τοποτηρησίας του, καθ' ὅσον δὲν περιγράφεται σαφῶς καὶ ῥητῶς στὸν ἐν λόγω νόμο. Ἄν ὁμως δὲν ἀναφέρεται ῥητῶς τέτοιο δικαίωμα στὸν Τοποτηρητή, τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν ἀπαγορεύεται τοῦτο ῥητῶς.

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἐξάγεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο 27/1958 ἀναλαμβάνει ἕνας ἀρχιερέας ὄχι μόνο ὅταν χηρεῖ ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀπουσιάζει ὁ Πατριάρχης (ἄρθρο 2). Ἐφ' ὅσον δηλονότι ὁ Πατριάρχης ζεῖ καὶ ὁ τοποτηρητὴς καθίσταται ὄχι γιὰ νὰ διενεργήσει ἐκλογές, σημαίνει ὅτι καθίσταται, γιὰ νὰ ἀσκήσει κάποιες ἄλλες ἀρμοδιότητες καὶ ἐξουσίες. Ἐπομένως θὰ ἔλεγε κάποιος ὅτι κατὰ λογικὴ ἀναλογία καὶ στὴν περίπτωση τῆς χηρείας τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου ὁ τοποτηρητὴς ἔχει τὴ δυνατότητα ἢ καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀσκήσει καὶ ἄλλες ἐξουσίες ἐκτὸς τῆς προετοιμασίας καὶ διενέργειας ἐκλογῆς Πατριάρχου, τὶς ὁποῖες προβλέπουν ῥητῶς τὰ ἄρθρα 18-19 τοῦ Ν. 27/1958.

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸ 2ο ἄρθρο τοῦ σχετικοῦ 27/1958 Νόμου λέει: «*Ἡ λέξις “Πατριάρχης” σημαίνει τὸν Ἑλληνορθόδοξον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων καὶ περιλαμβάνει τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Πατριάρχου, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως Πατριάρχου ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ*». Ἐπομένως καὶ ὁ Τοποτηρητὴς ἀναλαμβάνει ἀναλόγως καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ Πατριάρχου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ πρὸς ἄρση κάθε ἀμφιβολίας καὶ ἀντιλογίας ἢ ἔστω πρὸς ἐνίσχυση τῶν ἀνωτέρω καταφεύγουμε καὶ στὴν κανονικὴ τάξη τῆς Ἐκκλησίας. Μία τοιαύτη κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ τάξη διασώζεται στὰ πρακτικὰ καὶ τοὺς κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένη Συνόδου (418 μ.Χ.), τῆς ὁποίας οἱ κανόνες ἐπικυρώθηκαν καὶ ἀπὸ τὴν Πενθέκτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (μὲ τὸν β' κανόνα της) τὸ 691 μ.Χ.

Ἔτσι ὁ σχετικὸς πρὸς μιὰ τέτοια τοποτηρησία οδ' /πβ' κανόνας διαλαμβάνει: «*Ὅμοίως ὠρίσθη, ὥστε μηδενὶ ἐξεῖναι μεσίτη τὴν καθέδραν κατέχειν, ἢ τινι μεσίτης (=τοποτηρητῆς) δέδοται, διὰ οἰασδήποτε τῶν λαῶν σπουδᾶς ἢ διχοστασίας, ἀλλὰ σπουδάζειν ἐντὸς ἐνιαυτοῦ τοῖς αὐτοῖς προνοεῖσθαι ἐπίσκοπον· εἰ δὲ περὶ τοῦτο ἀμελήσοι, μετὰ τὴν περαιοῖσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕτερος ψηφισθῆ μεσίτης*» (Γ. Ράλλη – Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τόμ. Γ', σελ. 493).

Τοῦ

κ. **Παναγιώτου Μπούμη**
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου

Καὶ ὁ μέγας κανονολόγος Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὁ ὁποῖος συνήθως ἀκολουθεῖ καὶ τοὺς προγενέστερους αὐτοῦ μεγάλους βυζαντινοὺς κανονολόγους (Ζωναρά, Βαλαμῶνα, Ἀριστηνὸ κ.ἄ.) γράφει στὴν «ἐρμηνεία του»: «Συνήθεια ἦτο πάλαι, καὶ ὅταν κάμμιας ἐπαρχίας Ἐπίσκοπος ἐτελεύτα, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον ἔμεινεν αὐτὴ χηρεύουσα, καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς εἶχε ταραχάς, ἐστέλλετο εἰς αὐτὴν Ἐπίσκοπός τις, ὅστις ὠνομάζετο Μεσίτης (ἴσως ὡς μεσιτεῶν μεταξὺ τοῦ τελευτήσαντος Ἐπισκόπου καὶ τοῦ μέλλοντος χειροτονηθῆναι) διὰ τὰ κατασταίῃ τὸν ἐν αὐτῇ λαόν, στασιάζοντα καὶ ταρατόμενον, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας. Διορίζει λοιπὸν ὁ παρὼν Κανὼν, ὅτι ὁ μεσίτης αὐτὸς τὰ προνοῖται ἀνάμεσα εἰς ἓνα χρόνον, τὰ γίνεται κύριος καὶ γνήσιος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἄλλος Ἐπίσκοπος. Εἰ δὲ καὶ ἀμελήσοι, τὰ γίνεται ἄλλος μεσίτης ἐπιμελέστερος μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ» («Πηδάλιον», σελ. 504). Καὶ προσθέτει τὴν ἐξῆς γιὰ τὴ δική μας περίπτωση ἰδιαίτερης ἀξίας διαφωτιστικῆ παρατήρηση: «Ὁ μεσίτης δὲ οὗτος Ἐπίσκοπος φαίνεται τὰ ἐνεργῆ ὡσὰν καὶ γνήσιος Ἀρχιερεὺς, ὅλην τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχιερατικῶν δικαίων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ταύτῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς, παρέξ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ ἐγκαθιδρύσεως, κατὰ τὴν συνοδικὴν διάγνωσιν Μανουὴλ Κωνσταντινουπόλ. τοῦ Χαριτοπούλου» («Πηδάλιον», σελ. 504). Καὶ αὐτὴ ἡ εὐρεία ἀρμοδιότητα καὶ ἐλευθερία δράσεως τοῦ τοποτηρητοῦ ἦταν φυσικὴ καὶ λογικὴ. Γιατὶ δὲν ἦταν δυνατὸν τὰ φροντίζει ἐπὶ ἓνα χρόνον «γιὰ τὴν εἰρήνευση» (Βαλαμῶν) τοῦ «στασιάζοντος ἴσως λαοῦ, ἢ καὶ διὰ ἄλλας αἰτίας» (Ζωναρά), οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποσκοποῦσαν γενικώτερα «εἰς ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ» (Ἀριστηνός) καὶ τὰ μὴ εἶχε δυνατότητα λήψεως διαφόρων πρωτοβουλιῶν καὶ ἐλευθερία ἀναλήψεως διαφόρων ὑποχρεώσεων καὶ ἐνεργειῶν.

Φαίνεται δηλαδὴ ὅτι, ὅπως ὁ προμνημονευθεὶς πρόσφατος Νόμος 27/1958, ἔτσι καὶ ἡ Πράξις τῆς Ἐκκλησίας ἤθελε ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς χρόνους τοὺς τοποτηρητὲς γενικώτερα ἐλευθεροὺς τὰ παίρνουν ὠρισμένες συμφέροντες στὴν Ἐκκλησία πρωτοβουλίες.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ προαναφερθέντος κανόνος ἔχομε καὶ ἄλλες κανονικὲς ἀποφάσεις τῆς ἐν Καρθαγένη Συνόδου ποὺ χορηγοῦν μιὰ τέτοια ἐλευθερία καὶ «αὐτεξουσιότητα» καὶ σὲ ἄλλης μορφῆς «τοποτηρητὲς», ὅπως ἦσαν οἱ ἀποστελλόμενοι, γιὰ τὰ ἐκπροσωπήσουν μιὰ (τὴν οἰκεία) σύνοδο. Πιὸ συγκεκριμένα, ὁ ζγ'/ρ' καν. Καρθαγένης λέει: «Πρὸς τούτοις δὲ πᾶσι, τῆς βοηθείας χρεία

ἐστὶ τῶν δυναστειῶν ἐκάστης ἐπαρχίας ἰδίας· καὶ ἄλλο δὲ εἰτιδήποτε κατανοήσουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν χρησιμότητι λυσιτελοῦν, τοῦτο διαπράττεσθαι καὶ ἐξανύειν (=πραγματοποιεῖν, φέρειν εἰς πέρας) αὐτεξούσιον ψηφίζόμεθα τοποτηρησίαν» (Ρ. – Π., 3, 530).

Ὁ Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στὴν «ἐρμηνεία» του, λέει ὅτι ἡ Σύνοδος «...διὰ τοῦ παρόντος... τέλος ἐπιφέρει, ὅτι κάμνουσιν αὐτεξουσίους τοὺς ῥηθέντας τοποτηρητὰς εἰς τὸ τὰ πράξουν καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελαν νοήσουν ἀφ' ἑαυτῶν, πῶς εἶναι συμφέρον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, καθὼς αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ ρη' τῆς αὐτῆς διορίζει» («Πηδάλιον», σελ. 514).

Ἀκολουθῶς, παραπέμπουμε στὸν ἐν συνεχείᾳ ζδ'/ργ' κανόνα, ὅπου ἀναφέρεται «Τὸ βρέβιον (=ἡ κατ' ἐπιτομὴν σύντομος γραφὴ) τῶν κεφαλαίων», καὶ λέει: «Ἴνα ἐλευθέρῃ τοποτηρησίᾳ ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν σύνοδον ἀποσταλῆ. Καὶ συνεχίζει «Πρὸς Μιζόνιον τοποτηρητὰ καὶ γράμματα ἀποσταλῆναι παρηγγέλθησαν, διὰ τὸ ὀφείλειν ἐλευθέρῃ ἐκπέμψαι τοποτηρησίαν» (Ρ.-Π., 3, 534).

Καὶ ἐρχόμεθα στὸν ἀναφερόμενο ἀνωτέρω ἀπὸ τὸν Ἁγ. Νικόδημο ζζ'/ρη' κανόνα τῆς Καρθαγένης, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «περὶ τοῦ, εἶναι ἐλευθέρῃ τὴν τοποτηρησίαν» λέει: «Ἦρρεσαν, ὥστε αὐτεξούσιον τὴν τοποτηρησίαν ἔχειν τοὺς ἐπὶ τὸ κομιτάτον (= Βασίλειον, κράτος) πεμφθέντας ἐπιλέκτους τοποτηρητὰς» (Ρ.-Π., 3, 540).

Ὁ μέγας βυζαντινὸς κανονολόγος Ἰω. Ζωναράς ἐρμηνεύει τὴ σχετικὴ πρόταση, λέγοντας: «Τὸ ἔχειν τοὺς τοποτηρητὰς τὸ αὐτεξούσιον, τουτέστι, τὸ μὴ μόνον ἀνετάλθησαν λέγειν καὶ ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅσα συνιδῶσιν ἕτερα τῇ ἐκκλησίᾳ συμφέροντα» (Ρ. – Π., 3, 540).

Βεβαίως, ὡς σημειώνει ἕτερος μέγας βυζαντινὸς κανονολόγος, ὁ Βαλαμῶν, τὰ τοῦ παρόντος κανόνος εἶναι «ιδικά» γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἐκείνη περίπτωσιν, γιὰ τὴν ὁποία ἐξεφωνήθησαν. Πλὴν ὅμως δὲν παύουν τὰ διαφωτίζουν ἀνάλογες περιπτώσεις καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶναι τόσο «ἀχρήσιμα», ὡς παρατηρεῖ ὁ Βαλαμῶν δικαιολογώντας τὴν αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία δὲν τὰ ἐρμήνευσε.

Ἴσως τὴν ἀντίθεσή του πρὸς τὴ στάση αὐτῆ τοῦ Βαλαμῶνος ἐκφράζει καὶ ὁ Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στὸ «Πηδάλιον» (σελ. 516), ὅταν γράφει στὴν «ἐρμηνεία» τοῦ σχετικοῦ ζζ'/ρη' κανόνα τῆς Καρθαγένης: «Δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος ἡ εἶδσις ὅπου λαμβάνομεν ἀπὸ τὸν παρόντα Κανόνα. Μανθάνομεν γὰρ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι οἱ τοπο-

τηρηταί οἱ ἀποστελλόμενοι, ἢ πρὸς τὸν Βασιλέα, ἢ πρὸς τὴν Σύνοδον, ἔχουν τὴν αὐτεξουσιότητα νὰ πράττουν ὄχι μόνον ἐκεῖνα ὅπου ἤκουσαν καὶ ἐδιωρίσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ὅπου αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπινοήσωσιν ὡς συμφέροντα καὶ καλὰ, τόσον εἰς τοὺς ἀποσταλλέντας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς».

Μετὰ ταῦτα θὰ προσθέταμε, ὅτι βεβαίως τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν πρακτικῶν – κανόνων τῆς Καρθαγένης λεγόμενα δὲν μποροῦν νὰ ἰσχύσουν γενικῶς καὶ γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις, ἐφ' ὅσον ἀναφέρονται σὲ εἰδικὸ ζήτημα. Ὅμως καὶ ἐφ' ὅσον στὶς διάφορες περιπτώσεις καὶ εἶδη τῶν τοποτηρητῶν καὶ τοποτηρησιῶν δὲν ὀρίζεται κάτι τὸ συγκεκριμένο καὶ καθωρισμένο ἀπὸ τὶς οἰκείες συνόδους καὶ νόμους, ἡ κανονικὴ τάξη καὶ πράξη τῆς Καρθαγένης μᾶς δίνει ἓνα μέτρο καὶ ἓνα ὑπόδειγμα, τοῦ τί πρέπει νὰ τηρεῖται, ὥστε νὰ μὴ δεσμευεῖται ἡ τοποτηρησιὰ στὸ νὰ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά της ἐπωφελῶς γιὰ τὶς τρέχουσες ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν ἓνας πολὺ προσωρινῆς καὶ εἰδικῆς ἀποστολῆς τοποτηρητῆς ἐφοδιάζεται μὲ τέτοια αὐτεξουσιότητα καὶ ἐλευθερία πρωτοβουλίας πολὺ περισσότερο ἓνας τοποτηρητῆς πού τοῦ ἀνατίθεται καὶ ἀναλαμβάνει μίαν τόσο ὑπεύθυνη θέση, ὅπως εἶναι ἡ τοῦ τοποτηρητοῦ ἐνὸς παλαιφάτου Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Ἐπομένως καὶ ὁ τοποτηρητῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων δὲν ἐμποδίζεται οὔτε ἀπὸ τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ πράξιν τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἔχει καὶ νὰ ἀσκεῖ καὶ ἄλλες ἀρμοδιότητες ἢ ἐξουσίες πνευματικῆς ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνην τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς νέου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀντιθέτως μᾶλλον καὶ ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τὴν κανονικὴν τάξιν.

Ἔτσι θὰ λέγαμε καὶ μετὰ τὴν παράθεση τῶν ἀνωτέρω κανονικῶν δεδομένων διασκεδάξεται καὶ αἴρεται ὅποια ἀδήποτε ἀμφιβολία περὶ τῆς προθέσεως τοῦ νομοθέτου τοῦ Νόμου 27/1958.

Βεβαίως, ὅταν σημειώνουμε ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχει καὶ ἄλλες ἀρμοδιότητες καὶ ἐξουσίες, μὴ νομισθεῖ ὅτι ἔχει ἀπεριοριστὸς καὶ αὐθαίρετος. Τὶς ἐξουσίες ἔχει καὶ ἀσκεῖ μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ἱερῶν κανόνων (μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ οἱ κε' τῆς Δ' Οἴκουμ. Συνόδου, λε' τῆς Πενθέκτης Οἴκουμ. Συνόδου, ιε' τῆς Ἀγκύρας, οδ'/πβ' τῆς Καρθαγένης κ.ἄ.), ὅπως ἄλλωστε καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ὅπως κάθε Μητροπολίτης καὶ Ἀρχιερέας καὶ ἱερέας κ.τ.λ.

Ἐξ ἄλλου ὅπως ὁ Πατριάρχης ἔτσι καὶ ὁ Τοποτηρητῆς τοῦ θρόνου ἀσκεῖ τὶς ἀρμοδιότητές του μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῶν ἐν

ἐνεργεῖα ἀρχιερέων καὶ μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ἀποφάσεων τῆς Διαρκοῦς θὰ λέγαμε Συνόδου τοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων.

Εἰδικώτερα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συναίνεση καὶ ἡ ἔγκριση τῆς Συνόδου, ὅταν ἐπὶ ἐπείγουσας φύσεως θεμάτων μίαν ἐνεργεῖα τοῦ Τοποτηρητοῦ ἔχει σχέση μὲ ὁποιαδήποτε μεταβολὴ προσώπων ἢ πραγμάτων στὶς ἐπισκοπές, στὶς ἐνορίες, στὶς μονές καὶ τὰ ἱδρύματα πού ὑπάγονται στὰ ὄρια καὶ τὴ δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ἡ συνοδικὴ αὐτὴ ἔγκριση πρέπει νὰ παρέχεται εἰδικῶς γιὰ κάθε περίπτωση. Πρβλ. κατ' ἀναλογίαν τὸ 23ο ἄρθρο, παρ. 2, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεπῶς ὁ Τοποτηρητῆς τοῦ θρόνου, ὅπως τὸν ὀνομάζει καὶ ὁ Νόμος 27/1958, ἐνεργεῖ καὶ διεκπεραιώνει ὅσα ἢ Σύνοδος μέσα στὸ πλαίσιο τῆς αὐθεντικῆς κανονικῆς παραδόσεως κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφασίζει. Ἡ ὑποχρέωση αὐτῆ τοῦ Τοποτηρητῆ νὰ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν κανονικὴν ἀπόφαση τῆς Συνόδου δὲν ἰσχύει μόνο ὅταν χηρεύει ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀντικαθιστᾷ τὸν ἀπουσιάζοντα Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Πολὺ ὀρθῶς καὶ οἱ ἀνωτέρω κανονικῆς μαρτυρίες τῆς Συνόδου Καρθαγένης (ιγ'/κδ'-κστ', ζγ'/ρ') μιλοῦν γιὰ τὴν ἐκ μέρους «τῆς Συνόδου» ἀποστολὴ τῶν Τοποτηρητῶν καὶ ὄχι μόνον ἐκ μέρους τοῦ Πρώτου. Ἄλλὰ καὶ ὁ Νόμος 27/1958 (στὸ ἄρθρο 18, παρ. 1-2) οἰονεῖ συμφωνώντας πρὸς τὶς κανονικῆς μαρτυρίες χαρακτηρίζει καὶ κατονομάζει τὸν Τοποτηρητῆ ὡς Τοποτηρητῆ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ὄχι τοῦ Πατριάρχου. Πρβλ. τὸ βασικὸ τοῦτο ἄρθρο: «Ἄρθρον 18. 1) Ἐν χηρείᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου συνέρχεται ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ἐκλέγει πρόσωπον... ἵνα ἡ Τοποτηρητῆς.

2) Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς ἀνακοινοῦται ἀμέσως τῷ Πρωθυπουργῷ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ ἐκλεγέν πρόσωπον, ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπίσημου ἀναγνωρίσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβάνει τὸν τίτλον Τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ ἐξασκεῖ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ».

Μετὰ ταῦτα καὶ διὰ ταῦτα καὶ γιὰ νὰ συνοψίσουμε τὰ πράγματα, ὁ Τοποτηρητῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ πράξιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα Νόμο 27/1958 ἔχει τὴν δυνατότητα μέσα στὰ πλαίσια τῶν κανόνων, τῶν Νόμων καὶ τῆς οἰκείας Συνόδου νὰ ἀσκεῖ ποικίλα πνευματικὰ – ποιμαντικὰ – διοικητικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ Θρησκευτικά στην Εὐρώπη

**Τὰ Θρησκευτικά
στην Εὐρώπη**

**Ὁ Ξενώνας
τῆς «Ἀλληλεγγύης»**

**Ἐκκλησία
καὶ σύγχρονα Μ.Μ.Ε.**

**Καταστρέφονται Ὁρθόδοξοι
Ναοὶ στὸ Κοσσυφοπέδιο**

Στὶς ἀρχές Ὀκτωβρίου τ.ἔ. ὀρισμένες ἐφημερίδες προκάλεσαν ἀδικαιολόγητο θόρυβο μὲ ἀφορμὴ μίᾳ ἀπόφαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνλεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τὴν θρησκευτικὴ διδασκαλία στὰ σχολεῖα. Τὸ κείμενο αὐτὸ ἐκφράζει κάποιες σκέψεις καὶ προτάσεις καὶ δὲν ἀποτελεῖ δεσμευτικὴ ὁδηγία γιὰ τὰ κράτη-μέλη. Ἄλλωστε τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης εἶναι ὄργανο διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ δὲν ἐκδίδει Ὀδηγίες μὲ νομοθετικὸ περιεχόμενο. Στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης ἀνήκουν περισσότερες χώρες ἀπ' ὅ,τι στὴν Ε.Ε. ὅπως γιὰ παράδειγμα ἡ Τουρκία. Στὴν πρόταση τῶν βουλευτῶν οὐσιαστικὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ εὐχὴ ποὺ ἔχει διατυπώσει καὶ ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ νὰ μὴ καλλιιεργεῖται στὰ σχολεῖα ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς καὶ νὰ διδάσκονται στοιχεῖα θρησκευτολογίας, μὲ ἀντικειμενικὴ ἀναφορὰ στὶς μεγάλες θρησκείες τοῦ κόσμου. Ὅρισμένες, ὅμως, ἐφημερίδες τὸ χαρακτήρισαν μὲ ὑπερβολικοὺς τίτλους καὶ ἀστήρικτα σχόλια ὡς κείμενο ποὺ θὰ ἀλλάξει τὰ δεδομένα ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θυμίζουμε τί ἰσχύει σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χώρες ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν μὲ βάση στοιχεῖα ποὺ ἔχει δημοσιεύσει ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων.

Σὲ ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς χώρες διδάσκονται τὰ Θρησκευτικά, πλὴν τῆς Γαλλίας ὅπου ἐπικρατοῦν εἰδικοὶ ἱστορικοὶ λόγοι. Στὴν Ἑλλάδα, τὴν Αὐστρία καὶ τὴν Ἰρλανδία τὸ μάθημα εἶναι ὁμολογιακὸ - ὑποχρεωτικὸ μὲ δικαίωμα ἀπαλλαγῆς γιὰ τοὺς μὴ ἀνήκοντες στὸ θρήσκευμα τῆς πλειοψηφίας. Στὶς χώρες Γερμανία, Βέλγιο, Φινλανδία, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία καὶ Ἰσπανία τὸ μάθημα εἶναι ὁμολογιακὸ - ἐναλλακτικὸ, δηλαδὴ ὅσοι μαθητὲς δὲν θέλουν νὰ τὸ παρακολουθήσουν διδάσκονται ὑποχρεωτικὰ ἓνα μάθημα Ἠθικῆς ἢ Κοινωνικῆς Ἀγωγῆς, ἀναλόγως τῆς χώρας. Χαρακτῆρα περισσότερο θρησκευτολογικὸ ἔχει τὸ μάθημα στὴ Μ. Βρετανία καὶ στὴ Σουηδία, ἐνῶ στὴν Δανία καὶ στὴ Νορβηγία εἶναι κατ' ὄνομα θρησκευτολογικὸ, ἀλλὰ στὴν οὐσία ὁμολογιακὸ. Ἐπὶ παραδείγματι στὴν Δανία στὴν ὑποχρεωτικὴ ἐννεάχρονη ἐκπαίδευση τὸ μάθημα ἔχει ὁμολογιακὸ χαρακτῆρα, ἐνῶ στὴν 7ῃ τάξη –ἀντίστοιχη μὲ τὴν ἐλληνικὴ Α' Γυμνασίου– ὁ χρόνος τοῦ ἀφιερώνεται στὴν προετοιμασία τῶν μαθητῶν γιὰ τὸ Λουθηριανικὸ χροῖσμα, τὸ ὁποῖο τελεῖται ἀπὸ ἱερεῖς.

Στὶς χώρες ὅπου τὸ μάθημα εἶναι ὁμολογιακὸ, τὴν εὐθύνη τῆς διδασκαλίας δὲν ἔχουν μόνο τὰ κράτη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκκλησίες ἢ οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἐγκρίνουν τόσο τὰ βιβλία ὅσο καὶ τὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι ἡ Γερμανία. Ἀντιθέτως στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐπιλογή τῶν καθηγητῶν οὔτε καὶ μὲ τὴν κατάρτιση τῶν προγραμμάτων καὶ τὴν συγγραφὴ τῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος, ζητήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἀρμόδιο εἶναι τὸ Παιδαγωγικὸ Ἴνστιτοῦτο.

K.X.

Ὁ Ξενώνας τῆς «Ἀλληλεγγύης»

Ἐντυπωσιάζει κάθε καλοπροαίρετο παρατηρητὴ τὸ ἀνθρωπιστικὸ καὶ κοινω-

νικό ἔργο τῆς «ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ», τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὁργανώσεως (Μ.Κ.Ο.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐνα ἔργο, τὸ ὁποῖο μέσα σὲ λίγα χρόνια ἔχει προσφέρει ἀνακούφιση καὶ οὐσιαστικὴ βοήθεια σὲ χιλιάδες ἀνθρώπινες ψυχές ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τῆς 7 Ὀκτωβρίου τ.ἔ. τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ κοσμεῖται καὶ ἀπὸ τὸν ξενῶνα πού ἐγκαινιάσθηκε στὴν Κυψέλη γιὰ τῆς κακοποιημένες γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ τους. Ὁ Ξενώνας φέρει τὸ ὄνομα «Στοργή» καὶ οἰκοδομήθηκε μὲ δαπάνες τῆς ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Διεθνῶς Ἀναπτύξεως καὶ Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.) τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ὅπως τόνισε στὴν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος «στὴν πατρίδα μας ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δίδει συνεχῶς δείγματα τῆς εὐαισθησίας πού ἔχει γιὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, πού εἶναι ἡ ἔμφυχη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Εὐριπίδης Στυλιανίδης ἐπεσήμανε ὅτι: «Αὐτὴ ἡ προσπάθεια δείχνει στὴν κοινωνία, ἡ ὁποία συχνὰ ἀμφισβητεῖ καὶ κριτικάρει, ὅτι ὅταν Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία συνεργάζονται τότε, ἡ πρὸς τὰ ἔξω ἔκφραση αὐτῆς τῆς σύμπραξης εἶναι ὅ,τι πιὸ ὑγιές μπορεῖ νὰ ἐπιδείξει ὁ σύγχρονος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, δηλαδή ἡ ἀνθρωπιά». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ κ. Δημήτριος Φουρλεμάδης ὑπογράμμισε ὅτι «ἐπιθυμοῦμε αὐτὸς ὁ ξενώνας νὰ ἀποτελέσει πρότυπο γιὰ τῆς σχέσεις τοῦ Κράτους μὲ τὴν Ἐκκλησία, ... νὰ εἶναι ἕνα καταφύγιο στοργῆς καὶ ἀγάπης στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας». Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν προστασία τῶν ταλαιπωρημένων καὶ τῶν πασχόντων καὶ ἀποδεικνύει ἐμπράκτως τὸν σεβασμὸ τῆς στὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα κατὰ τὴν Χριστιανικὴ διδασκαλία.

Κ.Χ.

Ἐκκλησία καὶ Σύγχρονα Μ.Μ.Ε.

Ἀνανέωση ἰδεῶν καὶ προγραμμαμάτων παρατηρεῖται τὸ τελευταῖο διάστημα ὅσον ἀφορᾷ στὰ Μέσα Ἐνημερώσεως τῆς Ἐκκλησίας μας. Στὸν τομέα τῆς Ραδιοφωνίας ἔχουμε τὸ ἀνανεωμένο πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (89,5 FM γιὰ τὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν), τὸ ὁποῖο ἄρχισε νὰ μεταδίδεται ἀπὸ τὴν Δευτέρα 3 Ὀκτωβρίου 2005. Ἐχει ἐμπλουτισθεῖ ἡ πρωινὴ ζώνη μὲ ζωντανές εἰδησεογρα-

φικὲς ἐκπομπές καὶ ταυτοχρόνως ἔχουν προστεθεῖ νέες ἐκπομπές μὲ θέματα θεολογικά, λειτουργικά, ἱστορικά, κοινωνικά. Ἐπισημαίνουμε μὲ χαρὰ τὴν ἔναρξη τῆς νέας ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων, καθὼς καὶ τὴν καθιέρωση μιᾶς σειρᾶς ἐκπομπῶν πού παρουσιάζουν λόγοι κληρικοὶ μὲ πείρα καὶ γνώση. Ἐπίσης στὸν τομέα τῆς Ψηφιακῆς καὶ Ἡλεκτρονικῆς Τεχνολογίας ὑπάρχει μία νέα ἐξέλιξη. Πρόκειται γιὰ τὸ ἠλεκτρονικὸ δελτίο εἰδήσεων μὲ τὸν τίτλο ΠΡΟΝΑΟΣ, τὸ ὁποῖο ἐκδίδεται κάθε Τρίτη ἢ καὶ συχνότερα ὅταν ὑπάρχει λόγος – καὶ διανέμεται μέσῳ ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου σὲ ὅσους τὸ ζητήσουν. Πληροφορίες γιὰ τὸν ΠΡΟΝΑΟ μπορεῖτε νὰ λάβετε ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν διεύθυνση www.ecclesia.gr.

Κ.Χ.

Καταστρέφονται Ὁρθόδοξοι Ναοὶ στὸ Κοσσυφοπέδιο

Μὲ ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν ἐκπρόσωπο τοῦ ΟΗΕ στὸ Κοσσυφοπέδιο, τὸν Δανὸ κ. Σόρεν Γιέσσεν-Πέτερσεν, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Παῦλος ἐπαναφέρει τὸ ζήτημα τῆς καταστροφῆς Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν τόπων λατρείας στὸ Κοσσυφοπέδιο. Μετὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα τοῦ 1999, ἡ ἐπαρχία διοικεῖται ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἀλβανικῆς πλειοψηφίας, ἐνῶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐναπομεινάντων Σέρβων καὶ γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ ἱστορικά μνημεῖα ἔχει ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ τοῦ ΟΗΕ (UNMIK) καὶ ἡ διεθνὴς στρατιωτικὴ δύναμη (KFOR). Δυστυχῶς, παρὰ τὴν διεθνή ἐπιτήρηση, φανατικοὶ μουσουλμάνοι ἔχουν καταστρέψει 150 Ὁρθοδόξους ναοὺς καὶ μοναστήρια. Τώρα κινδυνεύει νὰ κατεδαφιστεῖ ἢ νὰ ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους ὁ Ναὸς τοῦ Χριστοῦ Σωτήρος στὴν Πρίστινα, πρωτεύουσα τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ εἶναι πολὺ δυσάρεστη καὶ προσβάλλει ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Ὑψηλίου. Δυστυχῶς πολλοὶ διεθνεῖς Ὄργανισμοὶ καὶ σωματεῖα πού κόπτονται γιὰ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα μᾶς δίδουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἐμφανίζουν μία προκλητικὴ καὶ ἐπιλεκτικὴ ἀδιαφορία ὅταν κινδυνεύουν Ὁρθόδοξοι πληθυσμοὶ ἢ τόποι λατρείας, ὅπως συμβαίνει π.χ. στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ στὴν κατεχόμενὴ Κύπρο.

Κ.Χ.

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Το δικό της «παρών» έδωσε στην 70ή Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ή «Άλληλεγγύη». Στο περίπτερο 12 και σε ειδικά διαμορφωμένο περίπτερο, κλιμάκιο της Άλληλεγγύης ενημέρωνε τους επισκέπτες καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης για τη δράση του Όργανισμού, ενώ ιδιαίτερη αναφορά γίνεται με ειδική θεματική ενότητα στον ξενώνα «Στοργή» για την κακοποιημένη γυναίκα και παιδί, ο οποίος εγκαινιάστηκε στις 7 Οκτωβρίου στη Κυψέλη.

«Άλληλεγγύη»**Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν****Ίεραὶ Μητροπόλεις****Νεαπόλεως****καὶ Σταυρουπόλεως**

Άποψη του περιπέτρου της «Άλληλεγγύης» στην 70ή Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Επίσης με όπτικοακουστικό υλικό οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να πληροφορηθούν και για το συνολικό έργο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Στην ενημέρωση και την έξυπνη βοήθησαν και έθελοντές από το γραφείο νεότητας της Ίερας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως. Επίσης από το περίπτερο της «Άλληλεγγύης» οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης και οι επισκέπτες της έκθεσης είχαν τη δυνατότητα να προμηθευτούν την εβδομαδιαία έφημερίδα «Άλληλέγγυος Πολίτης».

Παράδοση ασθενοφόρων στο Έρεβάν της Ἀρμενίας

Στην πρωτεύουσα της Ἀρμενίας Έρεβάν βρέθηκε την προηγούμενη Πέμπτη κλιμάκιο της Μ.Κ.Ο. της Εκκλησίας της Ελλάδος «Άλληλεγγύη» με επικεφαλής τόν Διευθυντή της κ. Δ. Φουρλεμάδη, προκειμένου να παραδώσει δύο πλήρως εξοπλισμένα ασθενοφόρα στο «Ἐνάσειο» Κρατικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της πόλης.

Κατὰ τὴν τελετὴ παράδοσης τῶν ἀσθενοφόρων, ὁ κ. Φουρλεμάδης ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι «οἱ ἱστορικοὶ δεσμοὶ ποὺ συνδέουν τοὺς δύο λαοὺς ἐνδυναμῶνται συνεχῶς». «Μαζὶ μπορούμε», εἶπε, «νὰ ἀντιμετωπίσουμε πρακτικὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὶς κοινωνίες μας» «Μία ἔμπρακτὴ ἀπόδειξη», ἐπισήμανε, «εἶναι καὶ ἡ δωρεὰ τῶν δύο αὐτῶν ἀσθενοφόρων, τὰ ὁποῖα καὶ ἀναμένεται νὰ συμβάλλουν στὴν ἀναβάθμισιν τοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος τῆς Ἀρμενίας». Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἀλληλεγγύης» συναντήθηκε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ μὲ τὸν Καθολικὸ Πατριάρχην τῆς Ἀρμενίας, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὶς θερμὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη». (2.10.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ Νομοσχέδιον περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Ὁ μέγας θόρυβος ποὺ ἐδημιούργησαν πολιτικὰ καὶ δημοσιογραφικὰ πρόσωπα ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἂν δὲν εἶναι κατευθυνόμενος καὶ ἂν δὲν ὑπηρετεῖ συγκεκριμένα ἀντιεκκλησιαστικὰ συμφέροντα, εἶναι προϊόν παραπληροφόρησης καὶ συντεχνιακῆς ἀντίδρασης μερικῶν καθηγητῶν τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν. Πρὸς ὀρθὴν ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ μὲ γνώμονα τὴν ἀλήθειαν παραθέτομεν κατωτέρω μερικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα διαφωτίζουν τὶς θιγεῖσες πτυχὲς τοῦ ζητήματος.

1. Τὸ ἐπίμαχον νομοσχέδιον ἔχει καταρτισθῆ ἤδη ἀπὸ τὸ ἔτος 1998 ἐπὶ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γερ. Ἀρσένη, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀνέπτυξε τὸ πρόβλημα τῆς ἀναβαθμίσεως τῆς παρεχομένης ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως στὰ μελλοντικὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐπόμενος Ὑπουργὸς κ. Π. Εὐθυμίου τὸ παρέλαβε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ προκατόχου του, καὶ μὲ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ συγκρότησε τὸ διερρῦθμισεν ἐλαφρῶς, χωρὶς νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν βασικὴν του φιλοσοφίαν. Ἐπομένως καὶ οἱ δύο Ὑπουργοὶ ἐπὶ ΠΑΣΟΚ εἶχαν συμφωνήσει ἐπὶ τὴν βάση τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ σημερινὴ Ὑπουργὸς κ. Μ. Γιαννάκου τὸ παρέλαβε ἀπὸ τὸν προκατόχον της καὶ τὸ πρόωθησε, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἐπέφερε μερικὰς ἐλαφρὰς ἀλλα-

γὰς. Καὶ οἱ τρεῖς Ὑπουργοὶ συνεφώνησαν ἐπὶ τῆς δομῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ καμμία δὲν ἐξέφρασαν ἐπιφύλαξιν ἐπὶ τὴν ψήφισίν του ἀπὸ τὴ Βουλὴν.

2. Οἱ 4 Ἀνώτατες Σχολὲς ποὺ προβλέπονται ἐν τῷ νομοσχέδιον, εἶναι οἱ μέχρι σήμερον Ἀνώτερες ποὺ λειτουργοῦν καὶ πρόκειται νὰ εἶναι παραγωγικὲς Σχολὲς τῆς Ἐκκλησίας δηλ. οἱ ἀπόφοιτοὶ τῶν μόνο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν θὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ δὲν θὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὸ κράτος. Δηλ. πρόκειται γιὰ σχολὲς ποὺ θὰ προετοιμάζον τὰ μελλοντικὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα ἐζήτησε νὰ ἀνεβάσῃ τὴν μόρφωσίν των ἐπὶ ὑψηλότερον ἐπίπεδον, ὥστε νὰ ἔχομε μορφωμένους ἱερεῖς. Ἐπομένως δὲν πρόκειται οὔτε γιὰ Θεολογικὰς Σχολὰς εὐρείας λειτουργικότητος, οὔτε πολὺ περισσότερο γιὰ Πανεπιστήμιον.

3. Πρότυπον τῶν σχολῶν αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐτέθησαν οἱ παραγωγικὲς Σχολὲς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἡ συνταγματικὴ ἐξουσία ἔχει ἤδη ἀρμοδίως κριθῆ. Αὐτὲς ἐκπαιδεύουν τὰ στελέχη τῶν Ε.Δ. ὅπου καὶ ἀπορροφῶνται οἱ ἀπόφοιτοὶ των καὶ δὲν θέτουν ἐπὶ ἀκινδύνου τὶς θέσεις ἐργασίας ἄλλων ὁμοειδῶν ἐπιστημόνων ὡς εἶναι λ.χ. οἱ ἱατροί. Ἀπὸ ὅλους ἀναγνωρίζεται ἐν τῷ κράτει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ δικὰς τῶν σχολῶν γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος, καὶ κανεὶς ποτὲ δὲν διεμαρτυρήθη γι' αὐτό. Γιατί τώρα ποῦ ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ νὰ ὑπάρχουν Σχολὲς ποὺ θὰ παρέχουν ἐξειδικευμένους γνώσεις ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῆς ἔχει ξεσηκωθῆ ἡ λυσσαλέα αὐτὴ ἀντίδρασις; Μήπως ἀλλοῦ στοχεύουν οἱ ἀντιδρώντες;

4. Ὁραμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶναι νὰ ἔχει καὶ ἡ Ἐκκλησία λόγον ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν δικῶν τῶν στελεχῶν. Εἶναι παράλογον ἄλλος νὰ ἐκπαιδεύῃ γιὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐκκλησίας τοὺς μελλοντικοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀρκεῖται μόνον ἐν τῷ νὰ τοὺς ἀξιοποιεῖ μόλις ἀποφοιτήσουν. Οἱ σχολὲς αὐτὲς ἐνῶ δὲν χάνουν τὸν δημόσιον χαρακτήρα τους, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν νὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν εὐθύνην Συμβουλίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία ἐκπροσωπεῖται ἐπὶ ἀριθμὸν μὲν ποὺ δὲν εἶναι ἡ πλειοψηφία, ἀλλὰ διαθέτει τὸν Πρόεδρον.

5. Πρόθεσις τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι νὰ διαμορφώσῃ στελέχη τῆς ποὺ νὰ διαπνέονται ἀπὸ φονταμενταλιστικὰς ἰδέας, ἢ ἀπὸ ρατσισμὸν ἢ καὶ φανατισμὸν, ὅπως τὴν κατηγοροῦν οἱ μόνιμοι κατήγοροί της, ἀλλὰ νὰ καταρτί-

σει ὀρθόδοξους κληρικούς με πνευματικότητα, ἦθος και μόρφωση ὥστε να εἶναι σὲ θέση να ἀντιμετωπίζουν τὰ σύγχρονα προβλήματα με τὸν κατάλληλο τρόπο. Ἄν αὐτὸ λέγεται «*Χομεινισμός*» τότε οἱ λέξεις ἔχουν χάσει τὸ νόημά των. Τὰ δὲ οἰκοτροφεία στὰ ὁποῖα θὰ διαμένουν οἱ σπουδαστὲς δὲν πρόκειται να εἶναι ἐκτροφεία μειονεκτικῶν χαρακτήρων, ὅπως ἐγράφη, ἀλλὰ ἀντιθέτως θερμοκήπια, ὅπου θὰ καλλιεργοῦνται οἱ ἀρετὲς ποὺ πρέπει να χαρακτηρίζουν τοὺς κληρικούς και τὰ ἄλλα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας.

6. Σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι να ἐκσυγχρονίσει τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ποὺ ὑπάρχει σήμερα για τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας. Ἄνυποχώρητη θέληση τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι να ἔχει λόγον και δὴ κύριον λόγον στὴ διαμόρφωση τῶν σχετικῶν προγραμμάτων. Τὸ πιστοποιητικὸ χρησιμοθετίας ποὺ ἀπαιτεῖται δὲν εἶναι δικαιολογητικὸ για εἰσαγωγή τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ προϋπόθεση για να λάβουν μέρος στὶς πανελλαδικὲς ἐξετάσεις. Καὶ βέβαια σκοπὸς του εἶναι να ἐξασφαλισθῇ ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἦθος τοῦ ὑποψηφίου, ἡ ὀρθόδοξη πίστη του και ἡ ἐπιθυμία του να ἐξελιχθῇ σὲ στέλεχος τῆς Ἐκκλησίας. Τί πιὸ λογικὸ, πιὸ πρακτικὸ, πιὸ ἀναγκαῖο ἀπὸ αὐτό;

7. Οἱ καθηγητὲς ποὺ θὰ ἀναλάβουν να διδάξουν στὶς Ἄνωτατες αὐτὲς Σχολὲς δὲν πρόκειται να ὑπολείπονται σὲ τίποτε ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς ποὺ διδάσκουν σὲ ἄλλες ἀνώτατες σχολὲς. Τὸ νομοσχέδιο προβλέπει λεπτομερεῖς διαδικασίες ἐκλογῆς καθηγητῶν ποὺ κινοῦνται στὶς ἴδιες προϋποθέσεις ποὺ προβλέπονται για ὅλους τοὺς καθηγητὲς τῶν ΑΕΙ. Τίποτε τὸ χαριστικὸ δὲν προβλέπεται στὸ νομοσχέδιο.

8. Οἱ Ἄνωτατες αὐτὲς Σχολὲς θὰ περιλαμβάνουν και προγράμματα ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἐκκλησιαστικὲς Τέχνες ὅπως λ.χ. βυζαντινὴ Μουσικὴ, ναοδομία, συντήρηση χειρογράφων και εἰκόνων, βιοηθικὴ κλπ. ὥστε να μποροῦν να σπουδάζουν και ὅσοι ἐξασκοῦν ὡς ἐπάγγελμα τὶς τέχνες αὐτὲς μέσα στὴν Ἐκκλησία, προσλαμβάνοντας τὸ ἀναγκαῖο θεολογικὸ ὑπόβαθρο τῶν τεχνῶν ποὺ θὰ ἐξασκήσουν.

9. Τὸ νομοσχέδιο προβλέπει ἐπίσης τὴν ἴδρυση Σχολῆς Ἐπιμόρφωσης Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἀπευθύνεται στοὺς ἤδη χειροτονημένους κληρικούς και

ἄλλους λαϊκοὺς ποὺ ὑπηρετοῦν στὴν Ἐκκλησία, ὥστε και αὐτοὶ να λάβουν τὴν ἀναγκαῖα ἐπιμόρφωση. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ θὰ λειτουργεῖ με εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας.

10. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ στὰ σχολεῖα Μ. Ἐκπαίδευσης ἡ καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου εἶναι α) ὅτι καθιερώνει τὸ Γυμνάσιο δεύτερης εὐκαιρίας ὅπως ἰσχύει και λειτουργεῖ στὴ Μ. Ἐκπαίδευση για ὑποψηφίους κληρικούς ἢ και ἤδη χειροτονημένους ἀλλὰ μεγάλης σχετικῶς ἡλικίας και β) ἰδρύει ΙΕΚ για τὴν 4η τάξη τῶν ἐνιαίων ἐκκλ. λυκείων.

Αὐτὴ εἶναι, με λίγα ἀπλά λόγια, ἡ ἀλήθεια περι τὸ νομοσχέδιο ποὺ ἐξόργισε τόσο πολὺ τοὺς ἀμύνητες τῆς ἐπιστήμης. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιδιώκει να ἐξυψώσει τὴν παρεχόμενη στοὺς ὑποψηφίους κληρικούς μόρφωση. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ να του ἀμφισβητήσῃ αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία ἢ και τὴν ἀξίωση. Πολὺ δὲ περισσότερο να τὸν κατηγορήσει ὅτι ἐπιβάλλει χομεινικοῦ δῆθεν τύπου σχολὲς ἐλέγχου τῆς ἔρευνας και ἄλλα παρεμφερῆ ἀστεῖα, ποὺ δὲν ἀντέχουν στὴ λογικὴ και σοβαρὴ κριτικὴ.

(26.09.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Ἡμερίδα για τοὺς Ἱερόπαιδες και συνεργάτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Μὲ τοὺς Ἱερόπαιδες, τοὺς Ἱεροσπουδαστὲς, τοὺς φοιτητὲς Θεολογίας, και γενικότερα με νέους συνεργάτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἶχε μιὰ ζεστὴ και ἐποικοδομητικὴ συνάντηση, ἀνταλλάσσοντας σκέψεις και ἀπόψεις, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, στὰ πλαίσια σχετικῆς Ἡμερίδας, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς Κατασκηνωτικὲς ἐγκαταστάσεις τῆς Μητροπόλεως «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ - Εὐλογημένο Καταφύγιο», στὴ Μακρυνίτσα Σερρών. Στὸ περιθώριο τῆς ἡμερίδας ὅλα τὰ στελέχη, συνοδευόμενα ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Διονύσιο Πατσάνη, ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου στὸ Ἀκριτοχώρι Σερρών.

**Κανονισμός 158/2003
«Περί τροποποιήσεως και
συμπληρώσεως του υπ’
ἀριθμ. 100/1998 Κανονι-
σμοῦ “Περί συστάσεως
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝ-
ΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟ-
ΝΟΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)”»**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ’ ὄψιν:
1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος,
 2. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 1 παρ. 4, 3, 4 περ. ε. 9, 42, 46 καὶ 47 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α 146/1977),
 3. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. 1181/1988 (Φ.Ε.Κ. Α 231/1988),
 4. τὴν ἀνάγκην συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἐπὶ σκοπῶν βελτιώσεως τῶν δομῶν τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς περαιτέρω προστασίας καὶ ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
 5. τὴν ἀπὸ 01-07-2003 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.,
 6. τὴν ἀπὸ 06-11-2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ’ ἀριθμ. 158/2003 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ’ ΑΡΙΘΜ. 158/2003
«Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως
τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ “Περί συστάσεως
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)”»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α’

Ἄρθρον 1

1. Ἡ συσταθεῖσα, διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 261/Α/20-11-1998), Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
2. Ἡ λειτουργία αὐτῆς διέπεται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ δὴ τὸν Ν. 590/1977 (Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
3. Ἡ ὑπ’ αὐτῆς ἀσκουμένη Διοίκησις καὶ Διαχειρίσις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν προσφορὰν καὶ ἀλληλεγγύην.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., ὡς Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διοικεῖ, διαχειρίζεται καὶ ἀξιοποιεῖ:
 - α. ἅπασαν τὴν περιελθοῦσαν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ρευστοποιητέαν μοναστηριακὴν, κινητὴν καὶ ἀκίνητον, περιουσίαν,
 - β. ἅπασαν τὴν πέραν ταύτης κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ πρ. Ο.Δ.Ε.Π.,

γ. ἅπαντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια περιήλθον εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς καταστάσεως Αὐτῆς ὡς διαδόχου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐν ἔτει 1988 καὶ ἐντεῦθεν ἢ θὰ περιέλθουν εἰς Αὐτὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὸ μέλλον.

2. Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., συμφώνως τῷ ἄρθρ. 46 παρ. 3 τοῦ Ν. 590/1977 καὶ τῷ ἄρθρ. 52 παρ. 2 τοῦ Ν. 2778/1999, σχεδιάζει καὶ ἐπιμελεῖται, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ., τῶν τῆς ἰδρύσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε. καὶ τῆς συμμετοχῆς Της εἰς αὐτάς.

3. Κατόπιν ἐιδικῶν Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. μετέχει εἰς προτεινομένης συνεργασίας οἰκονομικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου μὲ ἐξουσιοδοτημένους φορεῖς ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (ἄρθρ. 9 παρ. δ τοῦ Ν. 590/1977).

Ἄρθρον 3

Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., ὡς Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (διαδόχου τοῦ πρώην ΟΔΕΠ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. 1811/1988), ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα ἐκδόσεως Οἰκοδομικῶν Ἀδειῶν δι' ἐκκλησιαστικὰς κατασκευάς, συμφώνως τῷ ἄρθρ. 47 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 καὶ τῷ ἄρθρ. 5 παρ. 14 τοῦ Ν. 2940/2001, ὡς καὶ τῆς παρακολουθήσεως καὶ στηρίξεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

Ἡ ἐν λόγῳ ἀρμοδιότης ἀσκεῖται διὰ τοῦ παρ' Αὐτῆς Γραφείου Ναοδομίας, τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἄρθρον 4

Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο. ἔχει τὴν ἀκόλουθον διάρθρωσιν:

1. Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ (Δ.Ε.)
2. Γενικὴ Διεύθυνσις
- 2.1. Διεύθυνσις Διοικήσεως
- 2.2. Διεύθυνσις Περιουσίας
- 2.3. Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν

- 2.4. Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν
- 2.5. Γραφεῖον Ἐσωτερικοῦ Ἐλέγχου
- 2.6. Γραμματεία Δ.Ε.
- 2.7. Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων
- 2.8. Γραφεῖον Προγραμματισμοῦ
- 2.9. Γραφεῖον Θεσσαλονίκης
- 2.10. Γραφεῖον Δημοσίων Σχέσεων
3. Διεύθυνσις Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (Δ.Ε.)

Ἄρθρον 5

Ἱεραρχικὴ θέσις καὶ σύνθεσις τῆς Δ.Ε.

1. Ἡ Δ.Ε. εἶναι ἡ ὑπερκειμένη ἱεραρχικῶς βαθμὶς τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, ἐλέγχουσα καὶ συντονίζουσα τὰς δραστηριότητας αὐτῆς.

2. Συγκροτεῖται ἐκ τριῶν Ἀρχιερέων, ἐνὸς Ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τριῶν λαϊκῶν, ἐπιστημόνων ἐγνωσμένου κύρους, ἐχόντων γνῶσεις καὶ ἐμπειρίαν περὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ νομικὰ θέματα.

3. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερεύς.

4. Γενικὸς Εἰσηγητὴς τῆς Δ.Ε. εἶναι ὁ Γεν. Διευθυντής. Ἄπαντα τὰ θέματα τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων εἰσηγεῖται ὁ Γενικὸς Διευθυντής, τηρουμένων τῶν διαδικασιῶν τῆς ἱεραρχικῆς προωθησεώς των.

5. Γραμματεὺς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε. κληρικὸς ἢ λαϊκὸς τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 6

Συγκρότησις τῆς Δ.Ε.

1. Τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε. διορίζονται μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.), διὰ μίαν τριετίαν, δυναμένην νὰ ἀνανεοῦται.

2. Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως Αὐτῆς, νὰ ἀντικαταστήσῃ, ὠρισμένα ἢ ἅπαντα τὰ Μέλη

τῆς Δ.Ε., τακτικά ἢ ἀναπληρωματικά, διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας των, ἐφ’ ὅσον συντρέχει ἀποχρῶν πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθρον 7 Λειτουργία τῆς Δ.Ε.

1. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία παρόντων τουλάχιστον πέντε Μελῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν τρία κληρικά.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Ἐνισχυμένη πλειοψηφία τουλάχιστον ἐκ πέντε ψηφῶν ἀπαιτεῖται:

α. Διὰ τὰς δικαιοπραξίας τῆς παρ. 2 καὶ τῆς παρ. 3 στοιχ. δ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

β. Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διαθεσίμων ἢ τῶν κονδυλίων ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. πρὸς ἀγορὰν κινήτων ἀξιών ἢ ἀκινήτων.

γ. Διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἢ ἀξιοποίησιν ἢ μετατροπὴν μετοχῶν διὰ τὴν κατασκευὴν κτιρίων καὶ ἔργων ὑποδομῆς, ἀγορὰν ἀκινήτων κ.λπ.

δ. Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὴν ὑπ’ Αὐτῆς ἴδρυσιν Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε., δι’ ἐπιχορηγήσεις ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων ΕΥΡΩ («30.000,00» €), διὰ τὴν μείωσιν ἢ διατήρησιν σταθεροῦ μισθώματος διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δύο ἐτῶν, διὰ τὴν πώλησιν ἀκινήτων, διὰ τὸν δανεισμὸν ὑπὸ Πιστωτικῶν ἢ Ἐπενδυτικῶν Ἰδρυμάτων, διὰ τὴν χορήγησιν ἐγγυήσεων ὑπὸ τῆς Ἰδίας ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε. καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν ἀκινήτων πρὸς διαχείρισιν ἀπὸ τὰς ἐκκλησιαστικὰς Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε.

ε. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ὁμόλογα, ἀμοιβαῖα κεφάλαια, γeros καὶ ἐν γένει εἰς νέα τραπεζικὰ προϊόντα.

4. Τὰ Πρακτικά ἐκάστης Συνεδριάσεως καταχωρίζονται εἰς Η/Υ καὶ CD καὶ ἐκτυπούμενα βιβλιοδετοῦνται μετὰ τῶν συνοδευτικῶν στοιχείων ἐκάστου θέματος, ἐπικυροῦνται δὲ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπογράφονται δεόντως. Τὰ Πρακτικά τηροῦνται εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Γραμματείας τῆς Δ.Ε. τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ὑπηρεσίας. Ἐνυπόγραφα ἀντίγραφα τούτων ἐκδίδει ὁ Γραμματεὺς τῆς Δ.Ε. κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Ἐπὶ ἐπειγόντων θεμάτων τὰ Πρακτικά συντάσσονται

καὶ ἐπικυροῦνται αὐθημερόν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε., τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Γραμματέως.

5. Ἐπείγοντα θέματα ἐκτὸς ἡμερησίας διατάξεως, συζητοῦνται εἰς τὴν Δ.Ε. μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Προέδρου καὶ ὁμόφωνον γνώμην τῶν Μελῶν Τῆς.

6. Τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε. δύνανται νὰ αἰτοῦνται ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν ἢ τὰς ἀρμοδίας Διευθύνσεις πάντα τὰ χρῆζοντα μελέτης στοιχεῖα ἐκ τῶν φακέλλων τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, προκειμένου νὰ διαμορφώσουν γνώμην ἐπ’ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8 Ἀρμοδιότητες τῆς Δ.Ε.

1.α. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιγραφόμενας ἀρμοδιότητες τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

β. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατόπιν γραπτῶν Εἰσηγήσεων τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., καταχωρουμένων ἐπακριβῶς εἰς τὰ Πρακτικά. Αἱ εἰσηγήσεις προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἀρμοδίων Διευθύνσεων καὶ περιλαμβάνουν κατὰ περίπτωσιν καὶ Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Νομικῶν Ὑποθέσεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. εἶναι ὀριστικά, ἐκτὸς ἐὰν ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν χρεωγράφων, εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἢ ἀντιπαροχὴν ἢ ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων ἢ τὴν μακροχρόνιον μίσθωσιν τούτων (ἀρχικὴν μίσθωσιν πέραν τῆς δωδεκαετίας ἢ ἀνανέωσιν πέραν τῆς ἐξαετίας) ἢ τὴν μίσθωσιν μὲ μηνιαῖον μίσθωμα ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων ΕΥΡΩ (5.000,00 €), ὅποτε χρῆζουσι τῆς ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. διὰ νὰ καταστοῦν ὀριστικά.

3. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ:

α. Ἐγκρίνει τοὺς γενικοὺς Ὅρους τῶν διακηρύξεων τῶν πλειοδοτικῶν ἢ μειοδοτικῶν Διαγωνισμῶν μετὰ τῶν σχετικῶν τευχῶν.

β. Ἐγκρίνει τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν καὶ διαγωνισμῶν τῶν ἀφορώντων εἰς δικαιοπραξίας τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ εἰς μισθώσεις ἀκινήτων μὲ μηνιαῖον μίσθωμα ἄνω τῶν χιλίων ΕΥΡΩ (1.000,00 €).

γ. Ψηφίζει ἀφ’ ἑνὸς μὲν τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ ἀφ’ ἑτέρου τὸν Ἀπολογισμὸν καὶ τὸν Ἰσολογισμὸν ἐκάστου ἔτους, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἐγκρίσιν. Ὁ Προϋπολογισμὸς, ὁ Ἀπολογισμὸς καὶ ὁ Ἰσολογι-

σμός συνοδεύονται ὑπὸ ἀντιστοίχων Ἐκθέσεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

δ. Ἀποφασίζει περὶ δικαστικῶν καὶ ἐξωδίκων συμβιβασμῶν, διαιτησίας, παραιτήσεων ἀπὸ δικαίωμα ἀγωγῆς ἢ ἔνδικο μέσα, ποῦ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν.

ε. Τροποποιεῖ τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν συστάσεως τῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς εἰδικωτέρας διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπὶ μέρος Διευθύνσεων καὶ Γραφείων τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, τὸν ὁποῖον ἐγκρίνει ἡ Δ.Ι.Σ.

στ. Προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὸν διορισμὸν τακτικῶν ὑπαλλήλων εἰς ὑπαρχούσας κενὰς ὀργανικὰς θέσεις μονίμου ἢ εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἢ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ μὲ σύμβασιν ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου ἄνω τῶν ὀκτῶ μηνῶν ἢ μὲ σύμβασιν ἔργου.

ζ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. μὲ συμβάσεις ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου, μὴ ὑπερβαινούσας τοὺς ὀκτῶ μῆνας ἢ συμβάσεως ἔργου, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀπροβλέπτου ἢ ἐπείγουσης ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης.

η. Ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν συμβάσεων τοῦ προσωπικοῦ, τὴν σύναψιν συμβάσεων μὲ ἱατρὸν ἐργασίας καὶ ἡμερομίσθιον ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν.

θ. Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ποσῶν ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδων ΕΥΡΩ (20.000,00 €) ἕως πενήντα χιλιάδων ΕΥΡΩ (50.000,00 €). Δι' ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ δαπάνας εἰσηγεῖται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὴν ἐγκρισίν των.

ι. Ἐγκρίνει, πρὸς ἀντιμετώπισιν μικροδαπανῶν εἴτε τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, εἴτε τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τὴν προκαταβολὴν ποσοῦ ἕως ἑπτὰ χιλιάδων ΕΥΡΩ (7.000,00 €), ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, τοῦ ὁποῖου ὑπόλογος εἶναι ὁ ἐκάστοτε ὀριζόμενος διαχειριστὴς αὐτοῦ.

ια. Μελετᾷ καὶ ἐγκρίνει τὰς προτεινομένας διεθνεῖς συμμετοχὰς οἰκονομικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καὶ πολιτιστικοῦ χαρακτήρος μετὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ιβ. Κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ὀρίζει ἓνα τῶν Διευθυντῶν ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ ἀπουσιάζοντος ἢ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν κωλυομένου Γεν. Διευθυντοῦ.

ιγ. Ἐνεργεῖ, ἠτιολογημένως, ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.:

α. Προεδρεύει τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε., ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

β. Συγκαλεῖ εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τὴν Δ.Ε. ἅπαξ τουλάχιστον τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον.

γ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. καὶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς εἶναι σύνδεσμοι μετὰ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ. Συνεργάζεται μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Δ.Ε., τὴν ὁποῖαν ὑπογράφει καὶ συκοινοποιεῖ μετὰ τῆς Προσκήσεως πρὸς τὰ Μέλη αὐτῆς, δι' οἰουδήποτε προσφύρου μέσου, τουλάχιστον τέσσαρας (4) ἡμέρας πρὸ τῆς Συνεδριάσεως.

ε. Ἐλέγχει τὴν ἀπαρτίαν τῆς Συνεδριάσεως καὶ φροντίζει διὰ τὴν τήρησιν τῶν Πρακτικῶν, ἔχων τὴν ἀποκλειστικὴν περὶ τούτων εὐθύνην.

στ. Ὑπογράφει συμβάσεις ἐχούσας ἀντικείμενον ἄνω τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ΕΥΡΩ (1.000.000,00 €).

ζ. Ἐγκρίνει δαπάνας ποσοῦ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων ΕΥΡΩ (10.000,00 €) καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι χιλιάδων ΕΥΡΩ (20.000,00 €).

η. Ἀποφαίνεται, ὡς τελικὸς κριτὴς, ἐπὶ τῶν Ἐκθέσεων Ὑπηρεσιακῆς Ἰκανότητος τῶν Διευθυντῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

θ. Συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ διὰ πᾶν θέμα τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κρίσιν του χρήζει προωθήσεως ἢ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πλεον εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ὑπηρεσίας.

2. Διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. δύναται νὰ ἀσκήται ἀρμοδιότης τῆς Δ.Ε., μετὰ ἀπὸ προηγουμένην ἐνημέρωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ι.Σ., ἐπὶ θεμάτων ζωτικῆς σημασίας ἢ μὴ δεκτικῶν ἀναβολῆς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἢ σύγκλις τῆς Δ.Ε., ἀνακοινουμένων τῶν Ἀποφάσεων αὐτῶν εἰς τὴν πρώτην μετὰ ταῦτα Συνεδρίαν τῆς Δ.Ε. καὶ ἐγκρινομένων ὑπ' αὐτῆς.

3. Δια κοινῆς εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ προτείνονται εἰς τὴν Δ.Ε. αἱ διεθνεῖς συμ-

μετοχαί τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. οικονομικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καὶ πολιτιστικοῦ χαρακτήρος.

4. Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου δύνανται νὰ συμμετέχουν μετὰ γνώμης καὶ ἄνευ ψήφου εἰς συνεδριάσεις τῆς Δ.Ε. εἰδικοί ἐπιστήμονες, Σύμβουλοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπίσης καὶ ἀναπληρωματικά μέλη τῆς Δ.Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἄρθρον 10

1. Ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ (μία) πληροῦται διὰ μίαν τριετίαν, ἀνανεουμένην κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δ.Ι.Σ., εἴτε ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῆς Ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἀπευθείας διορισμοῦ, ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., ἐπιστήμονος ἐγνωσμένου κύρους καὶ ἠθους, μὲ ἐξαιρετικὴν δημοσίαν προσφοράν, διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ πίστιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

2. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν δύνανται νὰ διορισθῇ, ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ κληρικὸς παντὸς βαθμοῦ, μὲ ἀνάλογα προσόντα.

Ἄρθρον 11

Ἀρμοδιότητες Γενικοῦ Διευθυντοῦ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἀσκεῖ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀρμοδιότητας:

1. Διευθύνει, ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. Διευθύνσεων καὶ Γραφείων καὶ παρακολουθεῖ, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἐκάστοτε ἐντολῶν τῆς Δ.Ι.Σ., τὰ τῆς πορείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων (ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ μετόχου - Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) τῶν ἰδρυομένων ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε., τῶν διαχειριζομένων περιουσιακὰ στοιχεῖα ἢ θέματα οικονομικοῦ ἢ ἐπικοινωνιακοῦ ἢ πολιτιστικοῦ χαρακτήρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν φορέων Αὐτῆς τῶν ἐπιχορηγομένων ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. μὲ ποσοστὸν ἄνω τοῦ 20% τοῦ συνολικοῦ Προϋπολογισμοῦ των.

2. Εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Δ.Ε. τὰς ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων καὶ Γραφείων ὑποβαλλομένας ὑποθέσεις καὶ παρίσταται εἰς τὰς Συνεδριάσεις αὐτῆς ἄνευ ψήφου.

3. Εἰσηγεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. τὰ θέματα

τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἐκάστης Συνεδριάσεως καὶ ἐνημερώνει τοῦτον ὡς καὶ τὴν Δ.Ε. περὶ τῶν στοιχείων τῶν οἰκείων φακέλλων.

4. Παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῶν διεθνῶν οικονομικῶν, ἐπικοινωνιακῶν καὶ πολιτιστικῶν συμπράξεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ε.Κ.Υ.Ο. μετὰ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ εἰσηγεῖται δεόντως εἰς τὴν Δ.Ε.

5. Συντάσσει κατ' ἔτος τὰς Ὑπηρεσιακὰς Ἐκθέσεις τῶν Διευθυντῶν καὶ τῶν Προϊσταμένων τῶν ἀπ' εὐθείας ὑπαγομένων εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν Γραφείων.

6. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑποχρεωτικά.

7. Ὑπογράφει ἀπάσας τὰς συμβάσεις τὰς ἐχούσας ἀντικείμενον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ΕΥΡΩ (1.000.000,00 €), κατόπιν δὲ πληρεξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τῆς Δ.Ε. καὶ ἄνω τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ.

8. Προβαίνει εἰς ἀνανέωσιν τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων, ὁμολόγων καὶ λοιπῶν ἀξιογράφων.

9. Ἀποφασίζει μὲ τὴν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου τῶν Τραπεζικῶν καὶ λοιπῶν Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατέχει μετοχάς. Αἱ πράξεις τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν παρ. 8 καὶ 9 δύνανται νὰ λάβουν χώραν μόνον κατόπιν ὁμοφώνου ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Δ.Ε. λαμβανομένης κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτῆς ἐκάστου ἔτους. Αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις τῆς Γεν. Διευθύνσεως ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Δ.Ε. κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς λήψεως αὐτῶν Συνεδρίαν ταύτης καὶ ἐγκρίνονται ὑπ' αὐτῆς.

10. Ἐγκρίνει δαπάνας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων ΕΥΡΩ (10.000,00 €), ἀπαγορευμένης τῆς κατατμήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς αὐτῆς δαπάνης καθ' ὅλον τὸ ἔτος, μὴ θεωρουμένης ὅμως ὡς κατατμήσεως τῆς πληρωμῆς τῶν νομίμων ἀποδοχῶν (μισθῶν, ἐπιδομάτων, προσαυξήσεων, κρατήσεων δι' Ἀσφαλιστικά Ταμεῖα κ.λπ.) τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἰ. Συνόδου καὶ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τῆς καταβολῆς ὑποτροφιῶν, ἀποζημιώσεων εἰς Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. ἢ Ἐπιτροπῶν, δαπανῶν ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ προστίμων ἢ ἐτέρων δαπανῶν προκυπτουσῶν κατὰ διαφορετικὰ διαστήματα, ὡς λ.χ. αἱ πάσης φύσεως συνδομαί, ἢ ἀποστολὴ ἐγγράφων, βιβλίων ἢ ἐντύπων, ἢ δημοσίευσις ἀνακοινώσεων κ.λπ., ἢ ἀγορὰ καυσίμων, ἢ πληρωμὴ κοινοχρήστων δαπανῶν καὶ δαπανῶν πρὸς Ὁργανισμοὺς κοινῆς ὠφελείας, ἢ πλη-

ρωμὴ δαπανῶν συντηρήσεως ἀνελκυστήρων, κλιματιστικῶν, ὑδραυλικῶν, ξυλουργικῶν, ἠλεκτρολογικῶν καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ ἐν γένει ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀκινήτων ἰδιοκτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς διαφορετικὸν κτίριον ἢ διαφορετικὸν ἀκίνητον τοῦ αὐτοῦ κτιρίου ἢ διαφορετικὸν ἀντικείμενον ἐργολαβίας, ἢ πληρωμὴ δαπανῶν προμηθείας ἠλεκτρομηχανολογικοῦ ὑλικοῦ καὶ προγραμμάτων Η/Υ, ἢ καταβολὴ μισθωμάτων διὰ χρονομισθώσεως (leasing), ἢ συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ ὑπηρεσιακῶν αὐτοκινήτων, ἢ προμήθεια ἀναλωσίμων εἰδῶν γραφείου, ἀνταλλακτικῶν, εἰδῶν καθαριότητος, ἢ ἀγορὰ δώρων διὰ ἐθιμοτυπικοῦς λόγους, αἱ δαπάναι δημοσίων σχέσεων, φιλοξενίας, δεξιώσεων καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, εἴτε διαφορετικῶν προσώπων εἴτε τῶν αὐτῶν μὲν ἀλλὰ κατὰ διαφορετικὰ διαστήματα, αἱ δαπάναι ἐθιμοτυπίας, συνεδρίων, ἡμερίδων, ἐκπαιδεύσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως προσωπικοῦ κ.λπ.

Τὰ ὡς ἄνω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς δαπάνας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Προέδρου ἢ τῆς Δ.Ε.

11. Εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἀποστολῆς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος Ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἐπιτροπῶν δύναται νὰ ἐκδίδῃ Χρηματικά Ἐντάλματα Προκαταβολῆς μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῆς προβλεπομένης δαπάνης, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ ὑπολόγου αὐτῆς. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ θὰ κοινοποιῆται εἰς τὴν Δ.Ε. κατὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν λήψιν ταύτης Συνεδρίαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐγκρίνεται ὑπ' αὐτῆς.

12. Ἀναθέτει, μετὰ ἀπὸ Εἰσήγησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν Διοικήσεως, Περιουσίας καὶ Οἰκονομικῶν, τὴν φύλαξιν τῶν ἀκινήτων, μεταλλείων κ.λπ. εἰς πεπειραμένους φύλακας καὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἀκινήτων (κτιρίων, οἰκοπέδων, δασῶν) εἰς κατάλληλα συνεργεῖα.

13. Ἀποφασίζει περὶ τῆς προκηρύξεως πλειοδοτικῶν διαγωνισμῶν ἐκμισθώσεως ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, ἐγκρίνει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν χιλίων ΕΥΡΩ (1.000,00 €).

14. Μονογράφει πάντα τὰ εἰσερχόμενα ἐγγραφα καὶ ὑπογράφει τὰ ἐξερχόμενα.

15.α. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸ καθ' ὅλου Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου καὶ πάσης Διοικητικῆς Ἀρχῆς, κατόπιν προηγουμένης

ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

β. Ἀποφασίζει, κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Γραφείου Νομικῶν Ὑποθέσεων ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν Διευθύνσεων, περὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων καὶ λήψεως παντὸς δικαστικοῦ μέτρου πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐνημερώνων κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐνεργείας τοῦ τὴν Δ.Ε.

γ. Διορίζει καὶ παρέχει γενικὴν ἢ μερικὴν ἐξουσιοδοτήσιν καὶ πληρεξουσιότητα εἰς δικηγόρους, εἴτε τοῦ Γρ. Νομικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἴτε ἐξωτερικούς, ἵνα ἐκπροσωποῦν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου καὶ ἐξωδίκως, διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ὑποκειμένην εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

16. Κινεῖ τὴν πειθαρχικὴν διαδικασίαν κατὰ τῶν ὑποκειμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας.

17. Ἐνημερώνει δις τοῦ ἔτους τὴν Δ.Ε. περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ὑπηρεσίας, τῶν στόχων, τῶν ἐπιδιώξεων τῆς καὶ τῆς πορείας τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

18. Συγκροτεῖ Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβούλια πρὸς ἀντιμετώπισιν προκυπτόντων ἐκάστοτε ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἢ θεραπεία ἔχει ἀνατεθῆ ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. εἰς τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἢ κρίνονται ἀναγκαῖαι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ὑπηρεσίας.

19. Τοποθετεῖ τὸ τακτικὸν καὶ τὸ ἑκτακτὸν προσωπικὸν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὰς Διευθύνσεις, Τμήματα, Γραφεῖα καὶ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως (Κανονισμὸς 125/1999).

20. Δι' ἀποφάσεώς του, γνωστοποιουμένης πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Δ.Ε., ἀναθέτει κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ὑπηρεσίας προσωρινῶς καθήκοντα Διευθυντῶν, Τμηματάρχων ἢ Προϊσταμένων Γραφείων. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐκχωρῆ μέρος τῶν ἀρμοδιοτήτων του εἰς Διευθυντάς, Τμηματάρχας ἢ Προϊσταμένους Γραφείων διὰ συγκεκριμένον ἢ ἀόριστον χρόνον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Ἄρθρον 12

Διευθύνται

1. Αἱ θέσεις τῶν Διευθυντῶν (τέσσαρες) πληροῦνται, εἴτε διὰ προαγωγῆς τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ὑπαλλήλων, εἴτε δι' ἀπευθείας διορισμοῦ, ἐπὶ τριετεί θη-

τεία, ἐπιστημόνων μὲ ἐξαιρετικὸν ἦθος, διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ πίστιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς δύνανται νὰ ὀρισθοῦν καὶ κληρικοί, μὲ ἀνάλογα προσόντα.

2. Οἱ Διευθυνταί:

α. Παρακολουθοῦν, ἐλέγχουν, ἐποπτεύουν καὶ συντονίζουν τὰς ὑπ' αὐτοῦς Διευθύνσεις, Τμήματα καὶ Γραφεῖα.

β. Τηροῦν μὲ ἀκρίβειαν τοὺς διέποντας τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Νόμους καὶ Κανονισμοὺς καὶ εὐθύνονται διὰ τὰς πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν εἰσηγήσεις των.

γ. Συντάσσουν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκθέσεις τῶν ὑπ' αὐτοῦς Τμηματάρχων καὶ Προϊσταμένων Γραφείων.

δ. Εἰσηγοῦνται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν προστασίαν, ἀσφάλειαν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐρυθμον καὶ ἀξιόπιστον λειτουργίαν τῶν Διευθύνσεών τους.

Ἄρθρον 13

Τμηματάρχαι καὶ Προϊστάμενοι Γραφείων

1. Οἱ Τμηματάρχαι καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων ἔχουν τὰς ἀντιστοιχίας πρὸς τοὺς Διευθυντὰς εὐθύνας καὶ ἀρμοδιότητας διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦς Τμήματα καὶ Γραφεῖα.

2. Οὗτοι συντάσσουν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκθέσεις τῶν ὑπ' αὐτοῦς ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 14

Οἱ Διευθυνταί, οἱ Τμηματάρχαι καὶ οἱ Προϊστάμενοι Γραφείων ἀναφέρονται διὰ πᾶσαν ἐνέργειάν των εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν, συμφώνως πρὸς τὴν σύνθετον διοικητικὴν διαδικασίαν, ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν γραπτῶν εἰσηγήσεων.

Ἄρθρον 15

Διεύθυνσις Διοικήσεως

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται:

1. *Τμῆμα Διαχειρίσεως Προσωπικοῦ:*

α. Παρακολουθεῖ τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ εἰσηγεῖται ἢ ἐκτελεῖ τὰς νομίμους ἐνεργείας.

β. Τηρεῖ τοὺς ὑπηρεσιακοὺς φακέλλους τοῦ προσωπικοῦ.

γ. Ἐπιμελεῖται τοῦ νομίμου καὶ κανονικοῦ διορισμοῦ, ἢ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ, τῆς λήξεως τῆς ὑπηρεσιακῆς σχέσεως τούτου, καθὼς καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῆς καταλληλότητος καὶ ἀποδοτικότητός του.

δ. Ἐποπτεύει τὰ τῆς ὀρθῆς τηρήσεως τῶν ὄρων ἀσφαλείας, ὑγιεινῆς, καὶ καλῆς λειτουργίας τῶν χώρων ἐργασίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῆς εὐπρεποῦς παρουσίας καὶ συμπεριφορᾶς τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

ε. Ἐκδίδει ἀπάσας τὰς Βεβαιώσεις καὶ τὰ Πιστοποιητικὰ τῆς Ὑπηρεσίας.

στ. Εἰσηγεῖται τὴν κατάρτισιν καὶ τροποποίησιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Ἀξιολογήσεως καὶ Ἀποδόσεως Ἐργασίας τοῦ Προσωπικοῦ.

ζ. Ἐπιλαμβάνεται τῶν γενικωτέρων θεμάτων τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Ὄργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας.

2. *Τμῆμα Προμηθειῶν:*

α. Ἐπιλαμβάνεται ἀπασῶν τῶν Προμηθειῶν κατὰ τὰς νομίμους διαδικασίας.

β. Παρακολουθεῖ τὴν παραλαβὴν καὶ ἀσφαλῆ ἀποθήκευσιν τῶν ὑλικῶν.

γ. Τηρεῖ τὰ Βιβλία Ἐπίπλων, Μηχανημάτων, Σκευῶν, Ὀχημάτων, Ἡλεκτρομηχανολογικοῦ Ἐξοπλισμοῦ κ.λπ.

δ. Εἰσηγεῖται τὴν κατάρτισιν καὶ τροποποίησιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Προμηθειῶν.

3. *Τμῆμα Μηχανοργάνωσης:*

α. Παρακολουθεῖ τὴν καλὴν κατάστασιν τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ λογισμικοῦ τῶν Η/Υ, ὡς καὶ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἀναβάθμισιν τούτου.

β. Ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχείου τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ὡς καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Φωτοτυπείου.

γ. Ὄργανώνει καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς Η/Υ καὶ εἰς τὰ προγράμματα Πληροφορικῆς.

4. *Γραφεῖον Πρωτοκόλλου καὶ Διεκπεραιώσεως:*

α. Παραλαμβάνει, πρωτοκολλεῖ, διανέμει καὶ ἀρχειοθετεῖ πάντα τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα καὶ Ἀποφάσεις τῆς Ὑπηρεσίας.

β. Φέρει τὴν εὐθύνην τῆς ἐπισήμου Σφραγίδος τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Ἐμπιστευτικοῦ Πρωτοκόλλου, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ Διευθυντοῦ Διοικήσεως.

Ἄρθρον 16
Διεύθυνσις Περιουσίας

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτὴν ὑπάγονται:

1. *Τμῆμα Ἀξιοποιήσεως Περιουσίας:*

Συντάσσει ἠτιόλογημένας προτάσεις (ἀπὸ οικονομικῆς, τεχνικῆς καὶ νομικῆς ἀπόψεως) περὶ τῆς ἀποδόσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς ἐν γένει ὠφελείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων ἢ τῆς ἀνοικοδομήσεως, ἀντιπαροχῆς ἢ πωλήσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. *Τμῆμα Κτηματολογίου:*

α. Παρακολουθεῖ καὶ καταγράφει τὴν κατάστασιν τῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τηρεῖ μετὰ πάσης ὑπευθυνότητος τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Κτηματολόγιον καὶ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἀρχειοθέτησιν τῶν στοιχείων αὐτοῦ.

β. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ ὑπὸ πᾶσαν σχέσιν ἐργασίας, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κτηματολογικῶν στοιχείων καὶ τὴν παρακολούθησιν καὶ τήρησιν τῆς περὶ Ἐθνικοῦ Κτηματολογίου νομοθεσίας.

3. *Τμῆμα Διαχειρίσεως ἀκινήτων:*

α. Ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν ἀκινήτων καὶ παρακολουθεῖ τὰς μισθώσεις καὶ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τῶν μισθωτικῶν συμβάσεων.

β. Λαμβάνει ἢ εἰσηγεῖται τὰ προσήκοντα μέτρα κατὰ τῶν ἀσυνεπῶν μισθωτῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸ Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων.

γ. Παρακολουθεῖ τὴν συντήρησιν καὶ καλὴν λειτουργίαν τῶν ἀκινήτων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸ Τμῆμα Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων.

4. *Γραφεῖον Ἀσφαλειῶν, Στατιστικῆς καὶ Ἀναλύσεων:*

α. Παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Προγράμματος Διαχειρίσεως τῶν ἀκινήτων.

β. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν πάσης φύσεως ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων τῆς Ὑπηρεσίας.

γ. Τηρεῖ στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ προβαίνει εἰς ἀναλύσεις τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων.

Ἄρθρον 17
Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτὴν ὑπάγονται:

1. *Τμῆμα Λογιστηρίου:*

α. Ἐφαρμόζει τὸ ἐκάστοτε ἰσχύον Λογιστικὸν Σχέδιον διὰ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

β. Τηρεῖ τὰ ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν Φορολογικῶν Διατάξεων ὀριζόμενα Βιβλία καὶ Στοιχεῖα καὶ ἐναρμονίζει μετὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

γ. Τηρεῖ μετὰ ἐπιμέλειαν τὰ οἰκεῖα λογιστικὰ Βιβλία, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις.

δ. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ὑπηρεσίας.

ε. Τηρεῖ ὑποχρεωτικῶς ἰδιαιτέρους λογαριασμοὺς χρεωπιστώσεως δι' ἕκαστον μισθωμένον ἀκίνητον, ὥστε νὰ προκύπτῃ ἡ καθαρὰ οικονομικὴ θέσις του.

στ. Παρακολουθεῖ καὶ καταγράφει ἐπισταμένως μετὰ τῶν λοιπῶν λογαριασμῶν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἐνὸς ἐκάστου τῶν πωλουμένων ἢ ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων, κατόπιν σχετικοῦ ἐνημερωτικοῦ Σημειώματος τῆς Διευθύνσεως Περιουσίας.

ζ. Ἐλέγχει τὰ παραστατικά τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐκδίδει τὸ ἰσόποσον Γραμματίον Εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον ὑπογράφει ὁ ἐκδότης ὑπάλληλος, ὁ Τμηματάρχης καὶ ὁ Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν.

η. Ἐλέγχει διεξοδικῶς τὴν νομιμότητα καὶ τὴν πληρότητα τῶν παραστατικῶν τῶν δαπανῶν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

θ. Ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις, ἐκδίδει Χρηματικὸν Ἐνταλμα Πληρωμῆς, τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης ἀναγραφομένου ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς. Τὸ Χρηματικὸν Ἐνταλμα μονογράφει ὁ ἐκδότης ὑπάλληλος, ὁ Τμηματάρχης καὶ ὁ Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν.

ι. Μετὰ ἀπὸ ἔλεγχον τῆς ἀριθμητικῆς πληρότητος καὶ τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων τῶν παραστατικῶν, ἐνεργεῖ, βάσει τῶν Γραμματίων, τὰς εἰσπράξεις καὶ βάσει τῶν Ἐνταλμάτων, τὰς πληρωμὰς.

ια. Εὐθύνεται διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν κατάρτισιν, ἡμερησίως, Πινάκων τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν.

2. *Τμῆμα Προϋπολογισμοῦ - Ἀπολογισμοῦ:*

Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμὸν ἐκάστου ἔτους μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τὸν

Ἀπολογισμὸν καὶ τὸν Ἰσολογισμὸν ἐκάστου ἔτους μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τούτων ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Τμηματάρχας ὑποβάλλεται εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ τὴν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, προκειμένου ἢ τελευταία νὰ συντάξῃ σχετικὴν Ἔκθεσιν, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἅπαντα ὑποβάλλονται εἰς τὴν Δ.Ε. καὶ δι' Αὐτῆς εἰς τὴν Δ.Ι.Σ.

3. Τμήμα Διαθεσίμων καὶ Ἀξιογράφων:

α. Παρακολουθεῖ τὰς χρηματοοικονομικὰς ἐξελίξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὰς καταθέσεις καὶ τὰ ἀξιόγραφα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Εἰσηγεῖται τὴν ἐπωφελεστέραν ἀξιοποίησιν τῶν διαθεσίμων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ προτείνει τὰ ἐπωφελέστερα δανειοληπτικὰ σχήματα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

γ. Τηρεῖ στατιστικὰ στοιχεῖα ἔχοντα σχέσιν μετὰ τὰς συναλλαγὰς τῆς Ὑπηρεσίας μετὰ Πιστωτικὰ καὶ λοιπὰ Ἰδρύματα καὶ Χρηματοοικονομικοὺς Φορεῖς.

4. Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως Ἀποδοχῶν:

α. Ἐκκαθαρίζει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ.

β. Παρακολουθεῖ τὰς πρὸς τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα ὑποχρεώσεις τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

γ. Τηρεῖ καὶ παρακολουθεῖ τὸν δεσμευμένον λογαριασμὸν τοῦ «Ἐφ' Ἄπαξ» τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 18

Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται:

1. Τμήμα Μελετῶν καὶ Ἔργων:

α. Συντάσσει μελέτας καὶ τεύχη δημοπρατήσεως ἔργων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ὑλοποίησιν τῶν ἔργων.

γ. Ὀργανώνει καὶ ἐπιβλέπει τὰ ἔργα τὰ ἐκτελούμενα δι' αὐτεπιστασίας εἰς κτήρια τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

δ. Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τὴν ἀνάθεσιν μελετῶν, τεχνικῶν δελτίων, τευχῶν δημοπρατήσεως, διακηρύξεων ἢ προδιαγραφῶν διαγωνισμῶν μετὰ πολλαπλὰς ἀπαιτήσεις ἢ τὴν ἐπίβλεψιν ἔργων εἰς ἐξωτερικὰ μελετητικὰ γραφεῖα καὶ ἐταιρείας Συμ-

βούλων ἢ ἐταιρείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ συναφὲς πρὸς τὰ ἔργα ἀντικείμενον, ὡσάκις ἢ σημαντικότης τῶν ἔργων ἢ εἰδικοί τεχνικοί λόγοι ἢ ὑπηρεσιακαὶ ἀδυναμίαι ἢ σοβαραὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 6 παρ. 5 τοῦ Ν. 1418/1984, ὡς ἰσχύει σήμερον.

ε. Προετοιμάζει προτάσεις προστασίας, ἀξιοποιήσεως καὶ προσβάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων, ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν προγραμμάτων προσκυνηματικῶν περιηγήσεων, ἀλλὰ καὶ τῆς συντηρήσεως καὶ ἀναδειξεως τῶν θησαυρῶν τῆς θρησκευτικῆς μας κληρονομίας.

2. Τμήμα Τοπογραφίας:

α. Ἀποτυπώνει ἅπαντα τὰ ἀκίνητα τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Τηρεῖ τὰ τοπογραφικὰ στοιχεῖα καὶ μελετᾷ τὰ ἐκ τῆς πολεοδομικῆς καὶ δασικῆς νομοθεσίας προκύπτοντα προβλήματα.

γ. Ὅσάκις εἰδικοί λόγοι ἢ σοβαραὶ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο, εἰσηγεῖται τὴν ἀνάθεσιν, εἰς ἐξωτερικὰ Γραφεῖα, τοπογραφικῶν ἀποτυπώσεων καὶ συναφῶν μελετῶν, πολεοδομικοῦ ἢ μὴ χαρακτήρος.

3. Τμήμα Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων:

α. Εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν ἀκινήτων, τὰ ὅποια διαχειρίζεται ἡ Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Παρακολουθεῖ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκτελούμενα ἔργα ἐπισκευῶν καὶ συντηρήσεων.

γ. Καταρτίζει μελέτας καὶ προτείνει λύσεις ἐπὶ τῶν ἀνακυπτόντων τεχνικῶν προβλημάτων εἰς τὰ κτήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Γραφεῖον Ναοδομίας:

α.ι. Ἐλέγχει τοὺς φακέλους τοὺς ὑποβαλλομένους ὑπὸ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων διὰ τὴν ἐκδοσιν Ἀδειῶν πρὸς ἀνέγερσιν, προσθήκην, διαρρύθμισιν, ἐπισκευήν, ἀλλαγὴν χρήσεως, κατεδάφισιν, περιφραξίν, διαμόρφωσιν περιβάλλοντος χώρου, κοπὴν δένδρων καὶ τὴν ἀναθεώρησιν Ἀδειῶν, διὰ τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 47 τοῦ Ν. 590/1977 καὶ τὴν παρ. 14 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 2940/2001 οἰκοδομήματα καὶ ἐκδίδει τὰς Πράξεις ἐγκρίσεως τούτων.

ii. Ἐκδίδει Πράξεις διακοπῆς οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, ὡσάκις κριθῆ τοῦτο ἀναγκαῖον.

iii. Χορηγεῖ ἀδείας διὰ τὴν νομομοποίησιν αὐθαιρέτων ἐκκλησιαστικῶν κτισμάτων, ἀφοῦ θὰ ἔχουν ἐξαιρηθῆ ταῦτα προηγουμένως τῆς κατεδαφίσεως ἀπὸ τὰς ἀρμο-

δίας Κρατικᾶς Ὑπηρεσίας καὶ θὰ ἔχουν καταβληθῆ τὰ ἐκ τῶν νόμων προβλεπόμενα πρόστιμα.

iv. Ἐγκρίνει τὴν ἐκτέλεσιν καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὡς λ.χ. ἀγιογραφῆσεως, ξυλογλυπτικῆς ἢ μαρμαρογλυπτικῆς κ.λπ.

v. Θεωρεῖ τὰ Στελέχη Οἰκοδομικῶν Ἀδειῶν διὰ τὴν σύνδεσιν μὲ τὰ Δίκτυα κοινῆς ὠφελείας.

β. Τὰς ὑποβαλλομένας πρὸς ἔγκρισιν μελέτας θεωρεῖ ἢ Ἐπιτροπὴ Ἔργων, κατόπιν γραπτῆς Εἰσηγήσεως τῶν ἐκάστοτε ἀρμοδίων μηχανικῶν τοῦ Γραφείου Ναοδομίας.

γ. Ἄπασαι αἰ ὡς ἄνω Ἀδειαι, Ἐγκρίσεις, Πράξεις καὶ Θεωρήσεις ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἄρθρον 19

Ἐπιτροπὴ Ἔργων:

α. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἔργων εἶναι ἔννεαμελής.

Ἡ θητεία αὐτῆς εἶναι τριετῆς καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθῆ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἔργων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τῆς Δ.Ε. καὶ ἀποτελεῖται ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις, κύρος καὶ ἀποδεδειγμένην δεκαπενταετῆ τουλάχιστον ἐμπειρίαν, ὡς κάτωθι:

- i. ἐνὸς Ἐπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρου, ὡς Προέδρου,
- ii. ἐνὸς Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ,
- iii. ἐνὸς Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ,
- iv. ἐνὸς Μηχανολόγου Μηχανικοῦ ἢ Μηχανολόγου-Ἡλεκτρολόγου Μηχανικοῦ,
- v. ἐνὸς Ἡλεκτρολόγου Μηχανικοῦ ἢ Μηχανολόγου-Ἡλεκτρολόγου Μηχανικοῦ,
- vi. ἐνὸς Τοπογράφου Μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος ἢ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ,
- vii. ἐνὸς Περιβαλλοντολόγου ἢ Ἀρχιτέκτονος ἢ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ,
- viii. ἐνὸς Ἀγιογράφου, καὶ
- ix. ἐνὸς Ξυλογλύπτου ἢ Μαρμαρογλύπτου.

Εἰσηγητῆς ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων, ἄνευ ψήφου, εἶναι ὁ Διευθυντῆς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενοι μηχανικοὶ τοῦ Γραφείου Ναοδομίας.

Χρὴ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ὑπάλληλος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἔργων εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον πέντε μελῶν αὐτῆς. Αἰ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

β. Ἀρμοδιότητες.

i. Ἐπιλαμβάνεται καὶ γνωμοδοτεῖ, κατόπιν Εἰσηγήσεων τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν ἀρμοδίων μηχανικῶν τοῦ Γραφείου Ναοδομίας, ἐπὶ θεμάτων τῶν ἀρθρ. 3 καὶ 18 παρ. 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ ἐν γένει ἐπὶ θεμάτων τιθεμένων ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ναοδομίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὴν (διὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν) ἐρωτημάτων τεχνικοῦ καὶ πολεοδομικοῦ χαρακτῆρος ὑπὸ τῶν Ἰ. Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν.

ii. Ἀποφαίνεται ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἀδειῶν καὶ αὐθαιρέτων.

iii. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἔργων διὰ τὰ αὐθαίρετα Ἐκκλησιαστικὰ κτίσματα ἐφαρμόζει τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας πολεοδομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 20

Τεχνικὸν Συμβούλιον

α. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον εἶναι πενταμελές. Ἡ θητεία αὐτοῦ εἶναι τριετῆς καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθῆ. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τῆς Δ.Ε. καὶ ἀποτελεῖται ἀπό:

- i. τὸν ἐκάστοτε Τεχνικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρόεδρον,
- ii. δύο Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων, ἔχοντα τὴν ιδιότητα τοῦ Μηχανικοῦ, τὰ ὁποῖα ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τῆς Δ.Ε.,
- iii. ἓνα ἐκπρόσωπον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, καὶ
- iv. τὸν Διευθυντὴν τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Χρὴ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ὑπάλληλος.

Αἰ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

β. Ἀρμοδιότητες.

i. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ θεμάτων διὰ τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον γνώμη Τεχνικοῦ Συμβουλίου (π.χ. Ν. 1418/1984 κ.λπ.), ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ ἐτέρων τεχνικῆς φύσεως θεμάτων, τὰ ὅποια παραπέμπονται εἰς αὐτὸ πρὸς γνωμοδότησιν.

ii. Ἀποφαίνεται ἐπὶ ἐνστάσεων ἢ αἰτήσεων θεραπείας, ἐπὶ πάσης διαφορᾶς προκυπτούσης ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ τὴν λύσιν αὐτῆς, ἐντὸς προθεσμίας τεσσαράκοντα πέντε (45) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς διαφορᾶς.

iii. Ἀποφαίνεται, μὲ ἠύξημένην πλειονοψηφίαν, ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῶν εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων αὐτῆς. Αἱ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως εἶναι δυνατόν νὰ ἀσκηθῶν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

iv. Κατὰ τῶν ἀνωτέρων (ὑπὸ στοιχ. ii. καὶ iii.) ἀποφάσεων τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 21

Γραφεῖον Ἐσωτερικοῦ Ἐλέγχου

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο λειτουργεῖ παρὰ τῇ Διοικουσίᾳ Ἐπιτροπῆ καὶ τῷ Προέδρῳ καὶ ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α. Ἐλέγχει ἅπαντα τὰ παραστατικά τῶν δαπανῶν τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐπιχορηγουμένων ὑπ' αὐτῆς Ὑπηρεσιῶν καὶ φορέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Ἐλέγχει τὰς διδομένας παρὰ τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. ἐνισχύσεις, ὑποτροφίας καὶ ἐπιχορηγήσεις.

Ἄρθρον 22

Γραμματεία Δ.Ε.

α. Ἡ Γραμματεία τῆς Δ.Ε. ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον, προετοιμάζει τὰ θέματα τῶν Συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. καὶ ἐπιμελεῖται τῆς τηρήσεως καὶ φυλάξεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Δ.Ε. κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ὀριζόμενα (ἄρθρ. 7 παρ. 4).

β. Ἐνημερώνει τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε. διὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Συνεδριάσεων αὐτῆς καὶ ἀποστέλλει τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν θεμάτων ἐκάστης Συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 23

Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν.

α. Ὑποστηρίζει τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, τόσον ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου ὅσον καὶ ἐξωδίκως, ὡς καὶ διὰ γνωμοδοτήσεων ἐπὶ πάσης Εἰσηγήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὴν Δ.Ε. ἢ ὅποτε ἄλλοτε ζητηθῇ.

β. Παρακολουθεῖ τὴν ὅλην πορείαν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐνημερώνει ἀναλόγως τὰς ἀρμοδίας δι' ἐκάστην ὑπόθεσιν Διευθύνσεις.

γ. Τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ὑπηρεσίας καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νομοθεσίαν καὶ νομολογίαν.

δ. Συνεργάζεται μετὰ τῆς Νομικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 24

Γραφεῖον Προγραμματισμοῦ

α. Ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὸν σχεδιασμὸν προγραμμάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μεσοπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

β. Παρακολουθεῖ καὶ ἐνημερώνει τὰς ἀρμοδίας Διευθύνσεις τῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων, ἅτινα ἐνδιαφέρουν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

γ. Παρακολουθεῖ τὸ σύνολον τῶν στατιστικῶν στοιχείων ποῦ ἀφοροῦν εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 25

Γραφεῖον Δημοσίων Σχέσεων

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ ἐπιμελεῖται τῶν δημοσίων σχέσεων τῆς

Ε.Κ.Υ.Ο., ὑποστηρίζον τὸ ἔργον τῆς διὰ τῆς ἐνημερώσεως τῶν ἐπικοινωνιακῶν μέσων καὶ τῶν φορέων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 26
Γραφεῖον Θεσσαλονίκης

α. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο λειτουργεῖ παρά τῷ Γεν. Διευθυντῇ διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

β. Παρακολουθεῖ, συνεργαζόμενον μετὰ τῶν Διευθύνσεων, τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν αὐτόθι μισθωμένων ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν μισθωτικῶν συμβάσεων καὶ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα, τὰ ὅποια διαχειρίζεται ἡ Ε.Κ.Υ.Ο.

γ. Ἐπιμελεῖται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν, τῆς συντηρήσεως τῶν ἀκινήτων καὶ παρακολουθεῖ τὰς δημοπρασίας, διαγωνισμοὺς καὶ κατασκευὰς, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει ἡ Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

δ. Παρακολουθεῖ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καὶ εἰσηγεῖται τρόπους καλυτέρας ἀξιοποιήσεως αὐτῶν.

ε. Καταθέτει ἐτήσιαν Ἐκθεσιν Πεπραγμένων καὶ Προγραμματισμὸν τῶν στόχων τοῦ Γραφείου διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

Ἄρθρον 27

Διορισμός, προαγωγή καὶ τοποθέτησις ὑπαλλήλων

1. Ὁ διορισμός, ἡ πρόσληψις καὶ ἡ προαγωγή τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (Καν. 5/1978) καὶ συμπληρωματικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος (Ν. 2683/1999), ὅταν ὑπάρχη κενὸν εἰς τὸν Κανονισμὸν 5/1978, αἱ δὲ ἀποδοχαὶ τούτων καθορίζονται ἀπὸ τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται κατόπιν Εἰσηγήσεως τῆς Δ.Ε., καὶ

πρὸς κάλυψιν ἀπροβλέπτων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν (ἄρθρ. 103 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος), νὰ προσλαμβάνη, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων καὶ δι' ὠρισμένην περίοδον, προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὁποίου καθορίζονται διὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ προσλήψεως.

3. Ἡ τοποθέτησις πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, γνωστοποιουμένης εἰς τὴν Δ.Ε.

Ἄρθρον 28

Ὑπαλληλικά καθήκοντα εἰς Κληρικούς

Δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., μετ' εἰσηγήσιν τῆς Δ.Ε., δύναται νὰ ἀνατίθενται παραλλήλως ὑπαλληλικά καθήκοντα εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ εἰς κληρικούς.

Ἡ ἀνάθεσις γίνεται δι' ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον, δυναμένην νὰ ἀνανεωθῇ ἢ νὰ παύσῃ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τῆς Δ.Ε. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.

Εἰς τοὺς κληρικούς αὐτοὺς καταβάλλεται μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι τὰ δύο τρίτα τῶν ἀποδοχῶν τῆς κυρίας θέσεώς των, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. (Ἄρθρ. 42 παρ. 6 Ν. 590/1977).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
ΠΟΡΟΙ

Ἄρθρον 29

Πόροι καὶ διάθεσίς των

1. Πόροι τοῦ καθ' ὅλου Ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 46 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει, οἱ νομοθετημένοι εἰδικῶς δι' Αὐτήν, ὡς ἐπίσης δωρεαί, κληρονομία καὶ κληροδοσία.

2. Οἱ πόροι ἐκ τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ διατίθενται, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε., καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διὰ:

α. Τὸ ἐν γένει ποιμαντικόν, πνευματικόν, ἱεραποστολικόν, κοινωνικόν καὶ φιλανθρωπικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων καὶ διεθνῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας.

β. Τὰ λειτουργικά ἐξοδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ. καὶ Ι.Σ.Ι.).

γ. Τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἰς ἀπάσας τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

δ. Τὰ λοιπὰ ἐξοδα λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

ε. Τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, προερχομένων ἐκ φυσικῶν καὶ ἄλλων καταστροφῶν.

ς. Τὴν ἐνίσχυσιν, ἀνάπτυξιν καὶ δημιουργίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποδομῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, Ἰατρικῶν Κέντρων καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Συγκροτημάτων ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς Ἐκπαιδύσεως, ὡς καὶ τὴν σύμπραξιν μετὰ τρίτων πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὡς ἄνω στόχων.

ζ. Τὴν ἐνίσχυσιν τῶν οικονομικῶς ἀδυνάτων Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἱερῶν Μονῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Κανονισμοῦ 151/2002.

η. Τὰς πάσης φύσεως ἐπισκευὰς, συντηρήσεις καὶ βελτιώσεις κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

θ. Τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν ἢ τὴν ἀλλαγὴν χρήσεως κτηρίων διὰ τὴν δημιουργίαν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν.

ι. Τὴν ἴδρυσιν Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε. συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Καταστατικῶν των.

ια. Τὴν οικονομικὴν στήριξιν ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Φορέων καὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων.

ιβ. Τὴν πρόσθετον ἀσφάλισιν μοναζόντων καὶ μοναζουσῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ.ἄ.

ιγ. Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδύσεως, τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν καὶ τὴν μετεκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Κεντρικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ιδ. Τὰς λογίας πρὸς ἄλλας Ὄρθοδόξους Ἐκκλησίας.

ιε. Εἰ τι ἕτερον ἤθελε καθορίσει ἡ Δ.Ι.Σ. δι' ἀποφάσεών Της.

3. Τὰ ἀρμόδια Ὄργανα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ἐντέλλονται τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Δ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 30

Ἀναπροσαρμογαὶ χρηματικῶν ὀρίων
καὶ λοιπαὶ διατάξεις

1. Τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ παρόντι ὅρια χρηματικῶν ποσῶν (ἄρμοδιότητος Δ.Ε., Προέδρου καὶ Γεν. Διευθυντοῦ) δύνανται νὰ ἀναπροσαρμόζωνται ἅπαξ τοῦ ἔτους δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε. καὶ ἐγκρίσεων τῆς Δ.Ι.Σ.

2. Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., κατόπιν ἐιδικῶν Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ εἰς τὰ αὐστηρὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, δύνανται νὰ συνδράμη οικονομικῶς τοὺς λόγῳ γήρατος ἢ ἀσθενείας σχολάζοντας Ἀρχιερεῖς.

3. Δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. καθορίζεται καὶ ἀναπροσαρμόζεται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ε., ὡς καὶ ἐτέρων Ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι συνιστῶνται εἴτε ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. εἴτε ὑπὸ τῆς Δ.Ε. καὶ ἐπικουροῦν τὸ ἔργον των.

4. Τὰ Μέλη τῶν συγκροτουμένων διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 παρ. 18 Ἐπιτροπῶν λαμβάνουν τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὡς καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου.

5. Αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν γραμματικὴν στήριξιν καὶ πᾶσαν ἄλλην βοήθειαν εἰς τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ἔργου των.

Ἄρθρον 31

Ἐναρξίς ἰσχύος – Μεταβατικαὶ Διατάξεις

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐιδικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν ἰσχύουν τὰ ἄρθρ. 16, 18, 19 καὶ 20 του Κανονισμοῦ 100/1998.

Τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐκκαθαριστῶν καὶ Ὑπολόγων (ἄρθρ. 18 παρ. 4 Κανονισμοῦ 100/1998) ἀσκοῦν τὰ διοικοῦντα συλλογικὰ ὅργανα καὶ οἱ (κύριοι) Διατάκται τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., οἱ Ἐκκλησια-

στικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δημοσίων Διαχειρίσεων (ἄρθρ. 46 παρ. 4 Ν. 590/1977).

3. Δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὕψος τῶν ἐν γένει ὑπὲρ τρίτων ἐξόδων τοῦ Γραφείου Ναοδομίας διὰ τὰς αὐτοψίας, τὴν ἐκδοσιν, ἀναθεώρησιν, τροποποίησιν καὶ ἔλεγχον ἀδειῶν καὶ βεβαιώσεων.

4. Ἐντὸς ἐνὸς (1) ἔτους δέον νὰ ἔχη ὀλοκληρωθῆ ἡ σύνταξις τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Προμηθειῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.).

5. Ἐντὸς ἐνὸς (1) ἔτους ἐπίσης δέον νὰ ὀλοκληρωθῆ ἡ σύνταξις τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Ἀξιολογήσεως καὶ Ἀποδόσεως Ἐργασίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.).

6. Πᾶσα ἐκκρεμότης ἐπὶ τῶν Ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς ἐπαρκείας καὶ ικανότητος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. δέον νὰ περαιωθῆ ἐντὸς ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

7. Τὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ 125/1999 τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων, τὴν σύνθεσιν κ.λπ. τοῦ προσωπικοῦ παραμένουν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς τροποποιήσεως τούτου.

8. Πᾶσα κανονιστικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν παύει ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 32
Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 2003
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ.
165/2005 «Περί τροποποιή-
σεως, συμπληρώσεως και
άντικαταστάσεως του υπ'
αριθμ. 125/1999 Κανονισμού
“Περί έσωτερικής διαρθρώ-
σεως, λειτουργίας και συ-
στάσεως θέσεων προσωπι-
κού ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝ-
ΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)”»**

- Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:
1. τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 3, 7 παρ. 1, 9, 42 καὶ 47 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α 146/1977),
 2. τὸ ἄρθρο 103 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος,
 3. τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 8 παρ. 3 στοιχ. ε', καὶ 31 παρ. 7 τοῦ υπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ «Περί συστάσεως ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)»,
 4. τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ υπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων»,
 5. τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2683/1999,
 6. τὴν ἀπὸ 18.8.2005 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας,
 7. τὴν υπ' ἀριθμ. 1/23.8.2005 Πράξιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.
 8. τὴν ἀπὸ 25.8.2005 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' ἀριθμ. 165/2005 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 165/2005

«Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως
τοῦ υπ' ἀριθμ. 125/1999 Κανονισμοῦ “Περί έσωτερικής διαρθρώσεως,
λειτουργίας καὶ συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)”»

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ**

Ἄρθρον 1

Γενικαὶ ἀρχαὶ λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας

1. Τὸ καθεστὼς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ὑπηρεσίαν Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) διέπεται ἀπὸ τὸν υπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμόν «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» καὶ ρυθμίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

2. Πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοῦ υπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος θεσπιζομένων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, αἱ ὁποῖα ἰσχύουν δι' ἅπαντα τὰ Ὅργανα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., κληρικούς καὶ λαϊκούς, πρέπει νὰ ἀκολουθοῦνται καὶ αἱ κατωτέρω ἀρχαί:

α: Ἡ ἐπιμελής καὶ ἐλευθέρα ἐξέτασις καὶ ὑποβολὴ ἱεραρχικῶς προτάσεων προαγωγῆς τοῦ συμφέροντος τῆς Ὑπηρεσίας.

β. Ἡ ὑπεύθυνος, ἀνεπιηρέαστος καὶ πλήρης ἄσκησις τῶν ὑπηρεσιακῶν κα-

θηκόντων, ἀποκλειομένης τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἀνεπιτρέπτου παρεμβάσεως πρὸς διαμόρφωσιν ἀπόψεως.

γ. Ἡ διασφάλις τῆς ἐμπιστευτικότητος τῶν στοιχείων τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν φακέλλων τῶν συναλλασομένων μετ' αὐτῆς.

δ. Ἡ διασφάλις τῶν προσωπικῶν δεδομένων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν συναλλασσομένων μετὰ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

ε. Ἡ διὰ παντὸς νομίμου μέσου προστασία τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀποφυγὴ σπατάλης πόρων.

στ. Ἡ ταχεῖα καὶ προσήκουσα διεκπεραίωσις τῶν ὑποθέσεων.

ζ. Ἡ ταχεῖα καὶ ἠτιολογημένη ἀπάντησις ἐπὶ αἰτήσεων ἢ ἀναφορῶν.

η. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀμύλης καὶ ἀλληλεγγύης.

θ. Ἡ συνεπὴς ἐκτέλεσις τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καθηκόντων, ἡ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ κεκατονισμένου ὠραρίου ἐργασίας καὶ ἡ ἀπόδοσις ἔργου ποιότητος καὶ ποσότητος.

ι. Ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐκάστοτε θεσπιζομένων διατάξεων διὰ τὸ πόθεν ἔσχε τῶν ὑπαλλήλων.

ια. Ἡ πλήρης διαφάνεια ἐνεργειῶν καὶ ἀποφάσεων τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ὅλα τὰ κλιμάκιά της.

ιβ. Ἡ ὑποχρέωσις ἐνὸς ἐκάστου ὑπαλλήλου πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ κύρους τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

Ἄρθρον 2 Γενικὴ Διεύθυνσις

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρ. 10 καὶ 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστᾶται θέσις:

1. α. – Γενικὸς Διευθυντής

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ὀργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Παντείου ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν & Δημοσίας Διοικήσεως ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οἰκονομικῶν Σπουδῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Γεν. Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 5ετῆς προϋπηρεσία εἰς ἀνάλογον θέσιν. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

β. – Γραμματεὺς

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ὀργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοιχῶς.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 3

Διεύθυνσις Διοικήσεως

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρ. 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. – Διεύθυνσις

α. – Διευθυντής

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ Ὀργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 5ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β. – Γραμματεὺς

Κατηγορία ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Δημοσίων Σχέσεων καὶ Ἐπικοινωνίας ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

2. – Τμήμα Διαχειρίσεως Προσωπικοῦ

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β., γ. – Ὑπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

δ., ε. – Εὐπρεπίστριαι – Γενικῶν Καθηκόντων

Κατηγορία: ΔΕ ἢ ΥΕ

Κλάδος: Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Υ.Ε. Ἀπόφοιτος Πρωτοβαθμίου Ἐκπαίδευσως.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμός: Δ – Α ἢ Ε – Β, ἀντιστοίχως.

στ., ζ., η. – Ὁδηγοί – Κλητῆρες

Κατηγορία: ΔΕ ἢ ΥΕ

Κλάδος: Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Υ.Ε. Ἀπόφοιτος Πρωτοβαθμίου Ἐκπαίδευσως.

Θέσεις: Τρεῖς (3)

Βαθμός: Δ – Α ἢ Ε – Β, ἀντιστοίχως.

3. – Τμήμα Προμηθειῶν

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β. – Ὑπάλληλος Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

4. – *Τμήμα Μηχανοργανώσεως*α. – *Τμηματάρχης*

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν & Μηχανικῶν Η/Υ ἢ Μηχανικῶν Η/Υ & Πληροφορικῆς ἢ Πληροφορικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

β. – *Υπάλληλος Γραφείου*

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν & Μηχανικῶν Η/Υ ἢ Μηχανικῶν Η/Υ & Πληροφορικῆς ἢ Πληροφορικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστικῶν Συστημάτων ἢ Πληροφορικῆς & Τεχνολογίας Ὑπολογιστῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

γ. – *Υπεύθυνος Φωτοτυπικῶν Μηχανημάτων*

Κατηγορία: ΔΕ ἢ ΥΕ

Κλάδος: Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Υ.Ε. Ἀπόφοιτος Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Α ἢ Ε – Β, ἀντιστοίχως.

5. – *Γραφεῖον Πρωτοκόλλου & Διεκπαιρνώσεως*α. – *Προϊστάμενος*

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Θεολογικῆς ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β. – *Υπάλληλος Γραφείου*

Κατηγορία: ΔΕ

Κλάδος: Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Α.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 4

Διεύθυνσις Περιουσίας

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τῶν ἀριθμ. 12, 13, 14 καὶ 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορροδόντων καθκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. – *Διεύθυνσις*α. – *Διευθυντῆς*

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Νομικῆς ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 5ετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος Η/Υ.

β. – *Γραμματεὺς*

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Θεολογικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού ή Δ – Α, αντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 5ετής προϋπηρεσία. Άριστος χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και άριστος Η/Υ.

2. – Τμήμα Άξιοποιήσεως Περιουσίας

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικής ή Οικονομικών Έπιστημών ή Πολιτικών Μηχανικών ή Φιλοσοφικής ή Θεολογικής ή Όργανώσεως & Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και άριστος Η/Υ.

β., γ. – Υπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικής ή Οικονομικών Έπιστημών ή Πολιτικών Μηχανικών ή Θεολογικής ή Φιλοσοφικής ή Όργανώσεως & Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Δ.Ε. Άπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού ή Δ – Α, αντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Καλός χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και άριστος χειριστής Η/Υ.

3. – Τμήμα Κτηματολογίου

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Άγρονόμων & Τοπογράφων Μηχανικών ή Νομικής ή Πολιτικών Μηχανικών ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Τοπογράφων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και άριστος χειριστής Η/Υ.

β., γ., δ. – Υπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Άγρονόμων & Τοπογράφων Μηχανικών ή Νομικής ή Πολιτικών Μηχανικών ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Τοπογράφων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Δ.Ε. Άπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Τρεις (3)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού ή Δ – Α, αντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Άριστος χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και Η/Υ.

ε., στ., ζ., η. – Φύλακες Έκκλησιαστικών Άκινήτων

Κατηγορία: ΔΕ ή ΥΕ

Κλάδος: Δ.Ε. Άπόφοιτος Πρωτοβαθμίου Έκπαιδεύσεως.

Υ.Ε. Άπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις Τέσσερες (4)

Βαθμός: Δ – Α ή Ε – Β, αντιστοίχως.

4. – Τμήμα Διαχειρίσεως Άκινήτων

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικών Έπιστημών ή Νομικής ή Όργανώσεως & Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή Πολιτικών Μηχανικών ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Διοικήσεως Έπιχειρήσεων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντού.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και άριστος Η/Υ.

β., γ., δ., ε. – Υπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικής ή Οικονομικών Έπιστημών ή

Θεολογικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Μηχανικῶν Μεταλλείων Μεταλλουργῶν ἢ Δασολογίας & Φυσικοῦ Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Λογιστικῆς ἢ Δασοπονίας ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Τέσσαρες (4)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος Η/Υ.

5. Γραφεῖον Ἀσφαλειῶν, Στατιστικῆς & Ἀναλύσεων α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Δημοσίας Διοικήσεως ἢ Στατιστικῆς & Ἀσφαλιστικῆς Ἐπιστήμης ἢ Ὁργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος Η/Υ.

Ἄρθρον 5

Διεύθυνσις Οικονομικῶν

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρ. 12, 13, 14 καὶ 17 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. – Διεύθυνσις

α. – Διευθυντῆς

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Παντείου ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οικονομικῶν Σπουδῶν ἢ Λογιστικῆς & Χρηματοοικονομικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ-Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον

5ετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος χειριστῆς Η/Υ. Γνώσις τῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν λογιστικῶν προτύπων.

β. – Γραμματεὺς

Κατηγορία ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Τ.Ε. Λογιστικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος χειριστῆς Η/Υ.

2. – Τμῆμα Λογιστηρίου

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Παντείου ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οικονομικῶν Σπουδῶν ἢ Λογιστικῆς & Χρηματοοικονομικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Λογιστικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄριστος χειριστῆς Η/Υ. Γνώσις τῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν λογιστικῶν προτύπων.

β., γ. Ὑπάλληλοι Γραφεῖου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οικονομικῶν Σπουδῶν ἢ Λογιστικῆς & Χρηματοοικονομικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Λογιστικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Χειρισμὸς ἄριστος Η/Υ.

3. – Τμῆμα Προϋπολογισμοῦ (Ἐσόδων-Ἐξόδων)

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικών Έπιστημών ή Διεθνών & Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών ή Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού-έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός Έλληνικής γλώσσας και άριστος χειριστής Η/Υ.

4. – Τμήμα Διαθεσίμων & Άξιολόγων

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικών Έπιστημών ή Διεθνών & Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών ή Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού -έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός Έλληνικής γλώσσας και άριστος χειριστής Η/Υ.

5. – Γραφείον Έκκαθαρίσεως Άποδοχών

α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ ή ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικών Έπιστημών ή Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Τ.Ε. Λογιστικής ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 3ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός Έλληνικής γλώσσας και άριστος χειριστής Η/Υ.

Άρθρον 6

Διεύθυνσις Τεχνικών Υπηρεσιών

Διά τήν άσκησιν τών εκ τών άρθρ. 12, 13, 14 και 18 του ύπ' άριθμ. 158/2003 Κανονισμού άπορρεόντων καθηκόντων και ύποχρεώσεων συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις:

1. – Διεύθυνσις

α. – Διευθυντής

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Άρχιτεκτόνων Μηχανικών ή Πολιτικών Μηχανικών ή Μηχανολόγων Μηχανικών ή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον 5ετής προϋπηρεσία. Καλός χειρισμός Έλληνικής γλώσσας. Άριστος χειρισμός Η/Υ και άρίστη γνώσις τεχνικού λογισμικού τής ειδικότητός του.

β. Γραμματεῦς

Κατηγορία: ΤΕ ή ΔΕ

Κλάδος: Τ.Ε. Μηχανολόγων ή Ηλεκτρολόγων ή Πολιτικών & Δομικῶν Έργων ή ισοτίμου σχολής Τ.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Δ.Ε. Άπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ή Δ – Α, άντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Άριστος χειρισμός τής Έλληνικής γλώσσας και Η/Υ.

2. – Τμήμα Μελετῶν & Έργων

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Άρχιτεκτόνων Μηχανικών ή Πολιτικών Μηχανικών ή Μηχανολόγων Μηχανικών ή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών ή ισοτίμου σχολής Α.Ε.Ι. έσωτερικού - έξωτερικού.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικής γλώσσας τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και κατά προτίμησιν τής Άγγλικής. Τουλάχιστον

Ζετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

β., γ., δ. – Ὑπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Τρεῖς (3)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

3. – Τμῆμα Τοπογραφίας

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀγρονόμων & Τοπογράφων Μηχανικῶν.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον Ζετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

β., γ. – Ὑπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀγρονόμων & Τοπογράφων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Τοπογράφων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοίχως.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

4. – Τμῆμα Συντηρήσεων & Ἐπιβλέψεων

α. – Τμηματάρχης

Κατηγορία ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον Ζετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

β., γ., δ. – Ὑπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Μηχανολόγου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Τρεῖς (3)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

5. – Γραφεῖον Ναοδομίας

α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμὸς: Δ – Διευθυντοῦ

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον Ζετῆς προϋπηρεσία. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνῶσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

β., γ. – Ὑπάλληλοι Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν

Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Δύο (2)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμὸς Η/Υ καὶ ἀρίστη γνώσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

δ. – Γραμματεὺς

Κατηγορία: ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Τ.Ε. Μηχανολόγων ἢ Ἡλεκτρολόγων ἢ Πολιτικῶν & Δομικῶν Ἔργων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοιχῶς.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 7

Γραφεῖον Ἐσωτερικοῦ Ἐλέγχου

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστᾶται θέσις:

1. α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οικονομικῶν Σπουδῶν ἢ Λογιστικῆς & Χρηματοοικονομικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ ἢ Π.Ε. ἐξωτερικοῦ μὲ τριετῆ προηγουμένην προϋπηρεσίαν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐσωτερικοῦ οικονομικοῦ ἐλέγχου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 8

Γραμματεία Δ.Ε.

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ὑπ' ἀριθμ.

158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β. – Υπάλληλος Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Δημοσίων Σχέσεων & Ἐπικοινωνίας ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοιχῶς.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 9

Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. α. – Προϊστάμενος

Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, ἀσκῶν τὸ λειτούργημα τοῦ δικηγόρου ὑπὲρ τὴν δεκαπενταετίαν.

Θέσεις: Μία (1)

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β., γ., δ. – Δικηγόροι

Δικηγόροι παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, παρ' Ἐφέταις ἢ παρὰ Πρωτοδίκαις.

Θέσεις: Τρεῖς (3). Ὁ εἷς παρ' Ἐφέταις.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρι-

σμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

ε. – Γραμματεὺς

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος: Π.Ε. Νομικῆς ἢ Παντείου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοιχῶς.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 10

Γραφεῖον Προγραμματισμοῦ

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστᾶται θέσις:

1. α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ

Κλάδος Π.Ε. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν & Δημοσίας Διοικήσεως ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οἰκονομικῶν Σπουδῶν ἢ Οἰκονομικῆς & Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 11

Γραφεῖον Θεσσαλονίκης

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 26 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:

1. α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Νομικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Παντείου Πανεπιστημίου ἢ

Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

β. – Δικηγόρος

Δικηγόρος παρ' Ἐφέταιας ἢ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ.

Θέσεις: Μία (1)

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

γ. – Τεχνικός

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Μηχανολόγων Μηχανικῶν ἢ Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Μηχανολόγου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Καλὸς χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄριστος χειρισμός Η/Υ καὶ ἀρίστη γνώσις τεχνικοῦ λογισμικοῦ τῆς εἰδικότητός του.

δ. – Υπάλληλος Γραφείου

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ ἢ ΔΕ

Κλάδος Π.Ε. Ἀρχιτεκτόνων Μηχανικῶν ἢ Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἢ Νομικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Δ.Ε. Ἀπόφοιτος Λυκείου.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ ἢ Δ – Α, ἀντιστοιχῶς.

Γνώσις μίας βασικῆς γλώσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἄριστος χειρισμός τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

Ἄρθρον 12
Γραφείον Δημοσίων Σχέσεων

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ ἀπορρεόντων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων συνιστᾶται θέσις:

1. α. – Προϊστάμενος

Κατηγορία: ΠΕ ἢ ΤΕ

Κλάδος Π.Ε. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν & Δημοσίας Διοικήσεως ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Φιλοσοφικῆς ἢ Ὄργανώσεως & Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων ἢ Διεθνῶν & Εὐρωπαϊκῶν Οἰκονομικῶν Σπουδῶν ἢ Ἐπικοινωνίας & Μ.Μ.Ε. ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Τ.Ε. Δημοσίων Σχέσεων & Ἐπικοινωνίας ἢ ἰσοτίμου σχολῆς Τ.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ - ἐξωτερικοῦ.

Θέσεις: Μία (1)

Βαθμός: Δ – Διευθυντοῦ.

Γνώσις δύο βασικῶν γλωσσῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς. Τουλάχιστον 3ετῆς προϋπηρεσία. Ἄριστος χειρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ Η/Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 13
Τρόπος πληρώσεως τῶν θέσεων

1. Ὁ τρόπος πληρώσεως τῶν θέσεων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. προβλέπεται ἐν ἄρθρ. 27 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ.

2. Διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπαλλήλους, οἵτινες ἤδη ὑπηρετοῦν ἐπὶ μίαν διετίαν καὶ καλύπτουν παγίας καὶ διαρκεῖς ἀνάγκας τῆς Ὑπηρεσίας, προβλέπονται τὰ ἀκόλουθα:

α. Κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλ. Ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ ἄρθρ. 103 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν. 2738/1999 καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ μονιμοποιοῦνται εἰς τὰς θέσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄνευ διαγωνισμοῦ.

β. Ἡ μονιμοποίησις ἐνὸς ἐκάστου ἰσχύει ἀναδρο-

μικῶς, ἀφ' ἧς συνεπλήρωσε διετὴ προϋπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς προσλήψεώς του εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν.

γ. Ἡ τοποθέτησις καὶ μονιμοποίησις τῶν ἀνωτέρω ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων θὰ γίνῃ κατόπιν εἰδικῆς Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἐκδιδομένης μετ' ἠτιολογημένης προτάσεως τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14
Προσωπικὸν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου

1. Συνιστῶνται ἕξ (6) θέσεις εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ, δύο (2) τεχνικοῦ καὶ δύο (2) βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἄρθρ. 103 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ πληροῦνται διὰ προσωπικοῦ προσλαμβανομένου ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὠρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου, μετὰ ἀπὸ συνέντευξιν καὶ ἠτιολογημένην ἐκτίμησιν τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, δεόντος ἠτιολογημένας, δύναται ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις, μετὰ ἀπὸ ἐγκρισιν τῆς Δ.Ε., νὰ ἀναθέτει προσωρινῶς εἰς εἰδικούς ἐπιστημονικούς συνεργάτας τοῦ παρόντος ἄρθρου καθηκόντα προϊσταμένου Γραφείου, Τμηματάρχου ἢ Διευθυντοῦ ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐμπειρίαν καὶ προϋπηρεσίαν τους.

Ἄρθρον 15
Ὑπαλληλικά καθήκοντα ἀνατειθέμενα εἰς Κληρικοὺς καὶ ἀπεσπασμένους

1. Διὰ τοὺς κληρικοὺς ἰσχύουν τὰ τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ.

2. Ἡ πρόσληψις τούτων ὡς μετακλητῶν θὰ γίνῃ μετὰ ἀπὸ προηγούμενην συγκατάθεσιν τοῦ Ἀρχιερέως, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποίου ὑπηρετοῦν ὡς κληρικοί.

3. Εἰς τὸ ἀπεσπασμένον ἀπὸ τὸν καθόλου Δημόσιον τομέα, τοὺς Ὄργανισμοὺς καὶ τὰ Τραπεζικὰ Ἰδρύματα προσωπικόν, καταβάλλονται αἱ σχετικαὶ ἀποζημιώσεις καὶ αἱ τυχόν πρόσθετοι παροχαὶ ἐκ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., μετὰ πρότασιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 16

Ἐνότης τῶν Κανονισμῶν – Ἐναρξίς ἰσχύος
Μεταβατικαὶ Διατάξεις

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 19 παρ. β τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ προστίθεται ἐδάφιον IV ἔχον οὕτως:

«IV. Μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. δύναται μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων (Ναοδομίας) νὰ ἀναλαμβάνη μελέτας ἢ ἔργα Ἱερῶν Ναῶν ἢ Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158/2003 Κανονισμοῦ «Περὶ τροποποιήσεως ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (Ε.Κ.Υ.Ο.)». Πᾶν θέμα, μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τούτων, ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., μετὰ πρότασιν τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ εἰσήγησιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

3. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Πᾶσα Κανονιστικὴ Διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν παύει ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

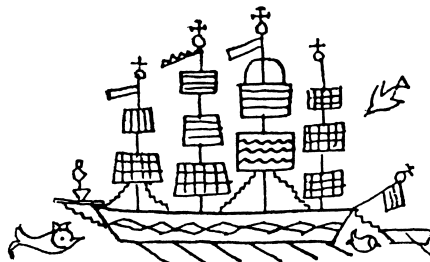
Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεὶμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 18/15.10.1998 Πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ «*Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμίαν "Στραβελάκειος Μαθητικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης"*» μετὰ τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ (Φ.Ε.Κ. 173/τ. Β'/3.3.1999).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/2005 Πρᾶξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, «*Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 18/15.10.1998 Πράξεως καὶ τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης*».

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 395/139/31.3.2005 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ.

7. Τὴν ἀπὸ 15.4.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Τὴν ἀπὸ 13.5.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἐγκρίνει τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2/28.3.2005 Πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18/15.10.1998 Κανονισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «*Στραβελάκειος Μαθητικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης*» διὰ τοῦ ἀπὸ 13.5.2005 ἐπομένου Κανονισμοῦ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἔχοντος ἐφ' ἐξῆς ὡς ἀκολουθῶς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«**ΙΕΡΟΘΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΥΔΡΑΙΟΣ"**»

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλει Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐκκλη-

**Διοίκησις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΕΡΟ-
ΘΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ-
ΩΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ
ΑΙΓΙΝΗΣ "Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΥΔΡΑΙΟΣ"»**

σιαστική Βιβλιοθήκη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἱεροθεῖος Δημοσία Ἐκκλησιαστική Βιβλιοθήκη Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης* “Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΥΔΡΑΙΟΣ”».

Ἄρθρον 2

Ἡ Βιβλιοθήκη στεγάζεται εἰς αἶθουσαν δωρηθεῖσαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀειμνήστου δωρητριάς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἑλένης Γκικοπούλου διὰ τοὺς ἱεραποστολικούς σκοποὺς αὐτῆς καὶ προσφέρεται διὰ τὴν λειτουργίαν ἐντὸς αὐτῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης. Ἡ διαμόρφωσις τῆς αἰθούσης εἰς Βιβλιοθήκην ἀποτελεῖ προσφορὰν τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ Κωνσταντίνου Στραβελάκη, πολλῶν ἄλλων δωρητῶν, ὡς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης. Πρὸς συγκρότησιν τῆς Βιβλιοθήκης ὁ Μητροπολίτης πρ. Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱερόθεος ὁ Α΄ προσέφερε τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων τόμων προσωπικὴν αὐτοῦ βιβλιοθήκην.

Ἄρθρον 3

Ἡ βιβλιοθήκη ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν κυκλόθεν τὰς λέξεις «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ*», ἐσωτερικώτερον δέ (εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον), «*ΙΕΡΟΘΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ*» καὶ (εἰς τὸ κάτω ἡμικύκλιον «*Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΥΔΡΑΙΟΣ*»), ἐν δὲ τῷ κέντρῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, Προστάτου καὶ ἐμπνευστοῦ τῶν νέων καὶ ὄλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου.

Ἄρθρον 4

Σκοπὸς τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ἡ ταξινόμησις τῆς δωρηθείσης βιβλιοθήκης τοῦ πρ. Μητροπολίτου Ὑδρας κ. Ἱεροθέου καὶ ἡ ἀπόκτησις Παιδικῶν καὶ Νεανικῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς αὐτῆς δι' ὀπτικοακουστικῶν μέσων πρὸς χρῆσιν κατ' ἐξοχὴν τῶν μαθητῶν τῆς Ὑδρας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐρευνητῶν καὶ λοιπῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τῆς νήσου. Ἡ

συγκρότησις καὶ λειτουργία ἀναγνωστηρίου. Ἡ ὑποκίνησις τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης πρωτίστως τῆς Μαθητιώσης Νεότητος πρὸς τὸ βιβλίον, ἡ δημιουργία γενικώτερον πνευματικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς. Πρὸς τοῦτο διοργανῶναι διαφόρους ἐκδηλώσεις, ὅπως παρουσιάσεις νέων βιβλίων, συζητήσεις μὲ συγγραφεῖς, ἀναγνώσεις ἔργων, προβολὰς ταινιῶν, διοργανώσεις συνεδρίων, σεμιναρίων κλπ. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὡς ἄνω δύναται νὰ συνεργάζεται μὲ φορεῖς καὶ συλλόγους τῆς νήσου Ὑδρας καὶ μὲ ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα.

Ἄρθρον 5

1. Ἡ βιβλιοθήκη διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἐξῆς:

α. ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ὡς Προέδρου,

β. ἐξ ἐνὸς Κληρικοῦ – κατὰ προτίμησιν τοῦ ἐκάστοτε Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, δυναμένου νὰ ἀναπληροῖ τὸν τυχὸν ἀπουσιάζοντα Σεβασμιώτατον Πρόεδρον,

γ. ἐκ τριῶν μελῶν, ἐκπαιδευτικῶν, ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς νήσου Ὑδρας,

δ. ἐκ δύο μελῶν, φίλων τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Βιβλιοθήκης.

2. Τὸ Δ.Σ. διορίζεται προτάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐπιδιετι θητεία, τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

3. Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασίν του, καταρτιζόμενον εἰς σῶμα ὀρίζει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει περὶ παντὸς θέματος, ἀφορῶντος εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς βιβλιοθήκης. Διορίζει, ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει τὸν ὑπεύθυνον τῆς βιβλιοθήκης. Ἐχει τὴν εὐθύνην διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν στόχων, τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει ὀργανωσιν τῶν διαφόρων τομέων καὶ ἐκδηλώσεων τῆς βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 7

Τὸ Δ.Σ. ὀρίζει τὸν ὑπεύθυνον καὶ Διευθυντὴν τῆς βιβλιοθήκης, ἔμμισθον ὑπάλληλον, ἔχοντα ὅπωςδήποτε γνώσεις βιβλιοθηκονομίας. Οὗτος εἶναι ὁ κύριος εἰσηγητὴς τοῦ Δ.Σ., μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιλογήν, συντήρησιν, συνεχῆ ἀνανέωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλιακοῦ ὑλικοῦ. Συντάσσει κατάλογον ἀγορῶν, βάσει τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν ἀναγνωστῶν, ἐπιμελεῖται τοῦ Ἀρχείου παραγγελιῶν, συμμετέχει εἰς σεμινάρια ἐπιμορφωτικὰ καὶ τέλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ταξινόμησιν καὶ καταλογογράφησιν τοῦ βιβλιακοῦ καὶ ἄλλου ὑλικοῦ τῆς βιβλιοθήκης. Δεύτερος ὑπάλληλος ἔμμισθος τῆς βιβλιοθήκης, ἀπαραίτητος ὡς συνεργὸς καὶ βοηθὸς τοῦ Διευθυντοῦ, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ὑπαρχούσης πρὸς τοῦτο οἰκονομικῆς ἐπαρκείας.

Ἄρθρον 8

Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει Βιβλία Θεολογικά, Ἐπιστημονικά, Λογοτεχνικά, Παιδικὰ καὶ Νεανικά τῆ ὑποδείξει τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς Νήσου, περιοδικὰ, φυλλάδια κ.λπ. πρὸς μελέτην, δισκοθήκη βυζαντινῆς, δημοτικῆς καὶ κλασσικῆς μουσικῆς, δισκοθήκη cd-rom μὲ τὸν ἀπαραίτητον ἐξοπλισμὸν, σύγχρονον τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν ὅπως fax, H/Y, φωτοτυπικὸ μηχανήμα κ.λπ.

Ἄρθρον 9

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην λειτουργεῖ τμήμα ἀναγνωστηρίου. Οἱ ἀναγνώσται ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὑλικὸν τῆς βιβλιοθήκης μὲ σεβασμὸ καὶ νὰ τηροῦν μὲ ἀκρίβειαν τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνας τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ὁ Ἀναγνώστης, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιφέρῃ φθορὰς εἰς τὸ βιβλιακὸν ὑλικὸν ὑποχρεοῦται εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ὅστις δὲ καθ' ὑποτροπὴν ὑποπίπτει εἰς παραβάσεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς βιβλιοθήκης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξυπηρετήσεώς του, καθ' ὅσον χρόνον ἤθελε κρίνει ὁ ὑπεύθυνος καὶ Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης, ἔχων τὰς εὐθύνas αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δ.Σ. εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὑποβληθῆσεται σχετικὴ ἀναφορὰ εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 10

Ἡ βιβλιοθήκη δύναται νὰ λειτουργῇ καὶ ὡς δανειστική, ἐφ' ὅσον τεθῆ εἰς λειτουργίαν τὸ δεύτερο τμήμα τῆς Βιβλιοθήκης (ὑπόγειος χώρος) καὶ διαθέτει διπλὰ ἀντίτυπα βιβλίων, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. Τὰ βιβλία δανείζονται γιὰ 15 ἡμέρας. Ὁ ἀναγνώστης, ὅστις θὰ ἀπωλέσῃ βιβλιακὸν ὑλικὸν ἢ θὰ ἐπιφέρῃ φθορὰς, ὑποχρεοῦται εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἀναγνώστης, ὁ ὁποῖος καθ' ὑποτροπὴν ὑποπίπτει εἰς παραβάσεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βιβλιοθήκης, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξυπηρετήσεώς του, δι' ὅσον χρόνον ἤθελε ὀρίσει τὸ Δ.Σ. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ τμήματος δανεισμοῦ συντάσσει τὰ «δελτία δανεισμοῦ» καὶ ἐπικολλᾷ τὰς εἰδικὰς θήκας ἐπὶ τῶν δανειζομένων βιβλίων.

Ἄρθρον 11

Τὸ Δ.Σ. τῆς βιβλιοθήκης διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν συλλογὴν τῆς ἐντύπων ἢ ἄλλου ὑλικοῦ ἀσχέτου πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς βιβλιοθήκης, ἢ νὰ μὴν ἐκθέτῃ ἢ δανείζῃ ταῦτα εἰς τοὺς ἀναγνώστας.

Ἄρθρον 12

Ἡ βιβλιοθήκη τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν Δ.Σ.
2. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
3. Βιβλίον Ταμείου.
4. Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὡσαύτως διατηρεῖ Ἀρχεῖον διοικητικῶν ἐγγράφων, ὡς καὶ τὸ Ἀρχεῖον ταξινομήσεως καὶ καταγραφῆς τοῦ βιβλιακοῦ ὑλικοῦ.

Ἄρθρον 13

Πόροι τοῦ ἰδρύματος: Τὰ ἔσοδα τῆς βιβλιοθήκης προέρχονται ἀπὸ δωρεὰς εὐγενῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν καὶ λοιπῶν φυσικῶν προσώπων, ἀπὸ ἐπιχορηγήσεις Ἰ. Μονῶν καὶ Ναῶν καὶ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ἔσοδα διατίθενται

διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων, συνδρομὰς περιοδικῶν, ἀμοιβὴ προσωπικοῦ καὶ λειτουργικὰ ἐξοδα τῆς Βιβλιοθήκης. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην λειτουργεῖ τμῆμα περιοδικῶν καὶ μάλιστα τοπικοῦ τύπου.

Ἄρθρον 14

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ὁ Ἀπολογισμὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Βιβλιοθήκης συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 15

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 17

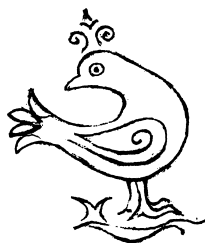
Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθήνα 13 Μαΐου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 4 καὶ 29 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Κανονισμοῦ συστάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» (Φ.Ε.Κ. 156/τ. Β/24.2.1998).

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 60/22.6.2005 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6/30.6.2005 ἐγκρίσιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 236/30.6.2005 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

6. Τὴν ἀπὸ 9.8.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ «Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρον 8ον τοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 8ον

Περιουσία καὶ πόροι τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

α) Τὸ δικαίωμα χρήσεως ὅλων τῶν ἀκινήτων, κτιρία καὶ ἐγκαταστάσεων ποῦ ἀνήκουν στὸ κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Γηροκομεῖον “Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων”» καὶ στὰ ὁποῖα οὐδέποτε τὸ ὡς ἄνω Ἰδρυμα ἀπώλεσε τὴν κυριότητα καὶ νομή.

β) Αἱ δωρεαὶ εἰς μετρητὰ ἢ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἢ πόροι οἰωνδήποτε περιουσιακῶν στοιχείων μεταβιβαζομένων εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ πράξεως τοῦ δωρητοῦ, εἴτε οὗτος εὐρίσκεται ἐν ζωῇ, ἢ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐὰν οὕτως καθορίζηται διὰ διαθήκης ἢ ἐτέρας πράξεως αὐτοῦ.

γ) Αἱ κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ἢ προϊόντα ἐράνων τοὺς ὁποίους ἤθελε διενεργήσῃ τὸ Ἰδρυμα, καθὼς καὶ πᾶν ἔσοδον τὸ ὁποῖον ἤθελε προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν ἢ ἐτέραν δραστηριότητα αὐτοῦ.

δ) Αἱ χορηγίαι ἐπιχορηγήσεις, τοῦ Κράτους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐργασίας, ἢ ἄλλων Ὑπουργείων, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

ε) Οἱ πόροι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίησιν προγραμμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

ἄλλων Ὑπερεθνικῶν Φορέων (Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις Unesco κ.λπ.)

στ) Εἰς τὴν περίπτωσιν παροχῆς ἐκπαιδεύσεως μέσῳ Σεμιναρίων πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι καὶ ἡ καταβολὴ διδάκτρων ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰ Σεμινάρια πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν λειτουργικῶν καὶ μόνον ἐξόδων.

Τὸ Ἰδρυμα αὐτὸ ὡς Ἐκκλησιαστικὸν Πολιτιστικὸν καὶ Ἐπιστημονικὸν δὲν ἀποτελεῖ κερδοσκοπικὸν κατάστημα ὡς ἄλλωστε προκύπτει καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Ἀντιθέτως ἀποτελεῖ κέντρον ἐρεῦνης καὶ προβληματισμοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ κατὰ συνέπειαν λειτουργεῖ διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι ἀπηλλαγμένον ἐκ φορολογικῶν ὑποχρεώσεων ἐκτὸς μόνον τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀποδόσεων ἐκ κρατήσεων χαρτοσήμου, τῶν ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν κ.λπ.».

Ἄρθρον 2

Τὸ ἄρθρον 13ον τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 13ον

Τὸ Ἰδρυμα καταργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τὰς ἐκκλησιολογικὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὅταν καθίσταται ἀνέφικτος ἢ λειτουργία αὐτοῦ, καθὼς καὶ σὲ κάθε περίπτωση ποῦ ἐπιβάλλεται ἡ λύση του ἀπὸ τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Μετὰ τὴν λύση τοῦ Ἰδρύματος ἀκολουθεῖ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας του, ἡ ὁποία διενεργεῖται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τοῦ συμβούλιου, ἢτοι ἡ ἐπιστροφή στοὺς δικαιού-

χοις τοὺς τῶν περιουσιακῶν τοὺς στοιχείων (ἀκινήτων, κινητῶν κλπ.) ποῦ τοῦ παραχωρήθηκαν κατὰ χρῆση, ἢ ρευστοποίηση τοῦ τυχόν ἀπομένοντος ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας του καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν βεβαιωμένων χρηματικῶν του ὑποχρεώσεων. Τυχόν ἀπομένον περιουσιακὸ ὑπόλοιπο διατίθεται μὲ ἀπόφαση τῶν ἐκκαθαριστῶν σὲ ἄλλο κοινωφελὲς Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἶναι ἀρμόδιος γιὰ τὸν διορισμὸ νέων ἐκκαθαριστῶν, σὲ ἀντικατάσταση τυχόν παραιτουμένων ἢ ἐκλιπόντων».

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 4

Ἐκ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Ἀποφάσεως προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσπορισθῇ.

Ἀθήνα 9 Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ 235/2004

Σύστασις Τεχνικής Ύπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ἔχον ὑπ' ὄψει:

α. Τὶς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

β. Τὶς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»

γ. Τὴν ἀνάγκη ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων καὶ

δ. Τὴν ἀνάγκη καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως ταῦτα προβλέπονται ἀπὸ τὸν 1418/1984, τὸ Π.Δ. 23/1993, διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ χρηματοδοτοῦνται, ἀπὸ τὶς Δημόσιες Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς Ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στήριξης.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1243/806/28/04/2004 ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅριζοι τὰ ὡς κάτωθι

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεση. Ἐπὶ πλεον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ σὲ τρίτα πρόσωπα ιδιώτας Μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προσληφθοῦν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, διὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸ Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεση ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Θεσμικοῦ Πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὶς καταρτιθισόμενες Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοια ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνίαι, αἰτινες τυχόν προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάση τὴν καθ' ὕλη καὶ τόπο ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Δ., μετὰ τὴν ἐξάντληση τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται διὰ τοῦ

Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων, πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία, ἡ δὲ θεώρηση αὐτῶν ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτηση τῶν ἔργων, οἱ συνταχθεῖσες μελέτες, ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχὴ δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχὴ δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ διακήρυξη.

10. Εἰς περίπτωσι, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τις σχετικὲς Μελέτες, δύναται νὰ ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησι αὐτῶν σὲ εἰδικὸ ἔμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου Μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς. Οἱ μελέτες οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπὸ τρίτους, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσι Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσι Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχή,

εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἀπὸ τοὺς Μηχανικούς.

α) κ. Ἰωάννη Σταματάκο Πολιτικὸ Μηχανικό, κάτοικον Τριπόλεως, ὁδὸς Γρηγορίου Ε' 14, (ἐμπειρο Μηχανικό σὲ δημόσια, ἐκκλησιαστικά καὶ ἰδιωτικά ἔργα), διὰ τὴν θέση τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος.

β) κ. Στέλλα Γοργοῦτα Ἀρχιτέκτονα, κάτοικον Ἀμαρουσίου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Ἀριστοφάνους 10, μὲ ἐμπειρία σὲ δημόσια καὶ σὲ ἰδιωτικά ἔργα.

Τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Ἡ παροῦσα πράξι νὰ δημοσιευθεῖ στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Τριπόλει τῇ 30ῇ Μαΐου 2004

Ὁ Μητροπολίτης - Πρόεδρος Μ.Σ.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΣΥΣΤΑΣΙΣ. ΕΔΡΑ. ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Ἄρθρον 1

Συνιστάται παρὰ τῆ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ρόδου Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ».

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἔσωθεν μὲν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ» καὶ ἔξωθεν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», εἰς τὸ κέντρον δὲ τὸ μονόγραμμα ΧΡ.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ πάσης ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς συμπαροστάσεως πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου. Εἰδικώτερον καὶ ἐνδεικτικῶς περιλαμβάνονται εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων.
2. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς.
3. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.
5. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων καὶ Κέντρων Νεότητος καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
6. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀπαραίτητων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καὶ λοιπῶν Συνεργατῶν.
7. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Ἔργων Ἀγάπης, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη.
8. Ἡ ἔκδοσις ἐντύπων καὶ περιοδικοῦ θρησκευτικοῦ περιεχομένου πρὸς δωρεὰν διανομὴν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς.
9. Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν διὰ μαθητὰς Κατηχητικῶν Σχολείων, Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐργαζομένων νέων καὶ γερόντων.
10. Ἡ λειτουργία συσσιτίων καὶ κατασκηνώσεων.
11. Ἡ προικοδότησις ἀπόρων κορασίδων.

**Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 4

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος:

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου, α) ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ρόδου ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγκέλλου, ὡς Ἀντιπροέδρου, ἢ ἐτέρου ὀφφικιάλου Κληρικοῦ γ) δύο Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἐνὸς ἐκτελοῦντος καθήκοντα Γραμματέως καὶ τοῦ ἐτέρου Ταμίου καὶ δ) πέντε λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἐπὶ τριετῆ θητεία, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἰσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῆ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του λόγῳ ἀδικαιολογητῶν ἀπουσιῶν ἐκ τριῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δὶμήνην κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελεν ζητηθῆ ἐγγράφως ὑπὸ τριῶν τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων τὰ θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα.

Εἰδικώτερον:

α) Ἀσκεῖ, διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξου-

σιοδοτουμένων μελῶν αὐτοῦ ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

β) Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου σκοπούς.

γ) Μελετᾷ καὶ ἐγκρίνει διάφορα μέτρα, ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

δ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὁποῖον δημοσιεύει εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Τοπικὸν Τύπον καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 6

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος τοῦ Δ.Σ. Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος. Οὗτος φυλάσσει ἅπαντα τὰ βιβλία Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἀλλογραφίαν τὴν ὁποῖαν συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, κρατεῖ τὴν σφραγίδα καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Ταμίας δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσὸν μέχρι χιλίων εὐρῶ (1000 €) διὰ τὰς τρέχουσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου. Αἱ πέραν τοῦ ὀρίου τούτου εἰσπράξεις δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ κατατίθενται εἰς λογαριασμὸν μιᾶς ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρόδου Τραπεζῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ δύναται νὰ καταρτίξῃ εἰδικὰς ὑποεπιτροπὰς ἀπαρτιζόμεναι ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ ἑτέρων προσώπων ἐπιλεγόμενων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ τε Γενικὸν καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος προηγουμένη ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπο-

γράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς πολιτικάς δίκας πρὸς τὸ Ἰδρυμα, ὄρκος δίδεται ὑφ' ἑνὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξουσιοδοτημένου ἐκάστοτε ἐγγράφως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Μητροπολίτης ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀσκεῖ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τὰ ἐπισκοπικά του δικαιώματα ὡς προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις καὶ οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 9

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμενοι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἀνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ, ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου.

β) Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, ἐγγραφόμεναι ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τῶν οικείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.

γ) Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

δ) Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

ε) Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

στ) Ποσοστὸν ἑβδομήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἱεράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

ζ) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 11

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κείμενας ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις ἐν τοῖς οικείοις βιβλίοις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 12

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων «Περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

Ἄρθρον 14

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, ὑφ' ἧς δια-

τίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἄρθρον 15

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου συνίσταται παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου ἄνω τῶν πενήκοντα οἰκογενειῶν εἰδικῶν Ταμείων ὀνομαζόμενον «*Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον*», στερούμενον ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ τριῶν ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Εἰς τοὺς Ναοὺς ὅπου ὑπηρετοῦσι πλείονες Ἐφημέριοι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς ἐνορίται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου-Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων, δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 16

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου.

Ἄρθρον 17

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐνὸς ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς

Γραμματέα καὶ Ταμίαν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου Ἀγάπης ἀσκουμένων πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως, ὡν ὑπόλογος κατὰ πάσῃν ὥραν ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου.

Ἄρθρον 18

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀνά διμήνον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 19

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου εἶναι:

- α) Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

- β) Τὸ προϊόν ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου, ὡς καὶ τὸ προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ' ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου.

- γ) Αἱ προαιρετικά, τακτικά ἢ ἔκτακτα, εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

- δ) Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

- ε) Ποσοστὸν τριάντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐκ τοῦ ἐράνου τῆς «*Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης*».

- στ) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 20

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς ἐνορίας πραγμάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφόμενων σκοπῶν.

Ἄρθρον 21

Ἡ ἐξακριβωσις τῆς ἔνδειας ἐκάστου ἐνδεοῦς ἐνορίτου, πρέπει νὰ γίνεται τὸ ταχύτερον μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ κατόπιν νὰ γίνεται ἐγγραφή τους εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῆς Ἐνορίας καὶ σημειῶσις χρησίμων παρατηρήσεων.

Ἄρθρον 22

Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου, ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλμάτων ὑπογραφόμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων ὑπογραφόμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 23

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου μετρητὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσιν τὸ ποσὸν τῶν χιλίων εὐρώ (1000 €). Τὰ ἐπὶ πλέον κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς λογαριασμὸν μιᾶς ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρόδου Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ἀγάπης τηροῦν τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Πρωτόκολλον εἰσερχόμενης καὶ ἐξερχόμενης ἀλληλογραφίας.
4. Γραμμάτια Εἰσπράξεων.
5. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
6. Διπλοτύπους ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.

Ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως μεθ' ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου, πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

Ἄρθρον 27

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἐκθεσις τῶν Πεπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφόμενου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἡ «*ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ*»

Ἄρθρον 28

Ἡ «*Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης*», καθ' ἣν διεξάγεται Γενικὸς Ἔρανος ἐν ἀπάσῃ τῇ περιφέρειᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, δι' ἠριθμημένων κουπονιῶν, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 29

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ πα-

ρόντι Κανονισμῶ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου.

Ἄρθρον 30

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς καταργεῖται ἢ τροποποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου, λαμβανομένης ἐν Συνεδρίᾳ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 33

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προ-

καλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἄρθρον 34

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ρόδῳ τῇ 3ῃ Ἰουνίου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ρόδου ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

**Τρίκκης καὶ Σταγῶν
Φθιώτιδος
Καρπενησίου
Λήμνου
καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου
Θεσσαλονίκης
Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως
Νικοπόλεως
καὶ Πρεβέζης
Κασσανδρείας
Νικαίας
Μεσογαίας
καὶ Λαυρεωτικῆς
Ἀργολίδος
Σύρου
Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου**

Πατριαρχείον**Ἀλεξανδρείας:**

Ζιμπάμπουε

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Φανερωμένης Λιοπράσου καὶ

Ἀγίου Νικολάου Παχτουρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τρικάλοις τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἀταλάντης,

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σταυροῦ Λαμίας,

Ἀγίου Ἀθανασίου Ἴγναντης,

Ἀγίου Ἀθανασίου Παύλιανης,

Ἀγίου Ἀθανασίου Παναγίτσας,

Ἀγίου Ἀθανασίου Ἴνω Καλλιθέας,

Ἀγίου Ἰωάννου Παλαιᾶς Γιαννιτσοῦς,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιοβράχας καὶ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Τιθρωνίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λαμῖα τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τα-

κτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Μιχαήλ Γρανίτσης - Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Κλάδου ΥΕ Εὐπρεπιστρίας τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 6 ἕως 13 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ὀριζομένων προσόντων καὶ δὴ ἐκκλησιαστικὸν ἦθος, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Μυρίνη Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Μυρίνη τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Προκήρυξις ἐπιλογῆς Λαϊκῶν Ὑπαλλήλων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 42, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146),

β) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 3 καὶ 5 ἕως καὶ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48),

γ) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Ν. 1476/1984 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Φ. 031/259/Α1/31/18.01.1985 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

(ΦΕΚ 128/τεῦχ. Β'/12.03.1985),

δ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/10/15857 π.ἔ./28.01.2005 Ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

ε) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3738/2207/13.09.2005 ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ

στ) τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26.09.2005 πρακτικὸν συνεδριάσεως τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/23.08.2005 Πράξεως τοῦ Α.Υ.Σ.Ε. ἐγκριθείσης Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς τῶν Ὑπαλλήλων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὰς δύο (2) κενὰς θέσεις λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἤτοι μίαν (1) κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ καὶ μίαν (1) κλάδου ΔΕ Γραμματέως,

ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», καὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν Ἐφημερίδα «ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Ἀξιῶ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Κυριακῆς Ἀπομέρου Ἄρτης,

Ἁγίου Νικολάου Δρουφύτου Πρεβέζης,

Ἁγίου Γεωργίου Θεσπρωτικοῦ,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μύτικα Πρεβέζης καὶ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Παναγίας Πρεβέζης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Βασιλικῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πλή-

ρωσιν μιᾶς (1) θέσεως λαϊκοῦ ὑπαλλήλου Κλάδου Δ.Ε. Διοικητικοῦ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/112/10703 π.ἔ./25-4-2005 ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἄρθρον 2 παρ. 1 τῆς Π.Υ.Σ., συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 14 παραγρ. 2 περίπτωσις η' τοῦ Ν. 2190/1994, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Νικαίᾳ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 4ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Πάντων Κορωπίου (Β' θέση)

Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιβολακίων Ραφήνας καὶ

Προφήτου Ἡλιοῦ Θορικοῦ Κερατέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάτοις τῇ 4ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημε-

ρίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Ἰνάχου,
Γενεσίου Θεοτόκου Παναρητίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκοτεινῆς καὶ
Ἁγίας Μαρίνης Νέου Ροῖνου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14, 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρωςιν δύο (2) κενῶν θέσεων, μιᾶς Κλάδου Π.Ε. Διοικητικοῦ καὶ μιᾶς Κλάδου Υ.Ε. Εὐπρεπιστρίας τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 ἕως 13 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ὀριζομένων προσόντων καὶ δὴ ἐκκλησιαστικὸν ἦθος, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Ἐρμουπόλει Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημε-

ρίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀνδρέου Δ.Δ. Σκεπαστοῦ Δήμου Καλαβρύτων,
Ἁγίου Νικολάου Δ.Δ. Τρεχλοῦς Δήμου Καλαβρύτων
καὶ Ἁγίου Δημητρίου Δ.Δ. Νερατζιῶν Δήμου
Συμπολιτείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 26/2005 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν Ἐνοριῶν:

Ἁγίου Ἀντωνίου Μάλεμε Κυδωνίας καὶ
Ἁγίας Αἰκατερίνης Ν. Χώρας Χανίων,

προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσωσιν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 30ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιμπάμπουε

Προκειμένου νὰ προβοῦμε στὴν κάλυψη κενῆς θέσης κληρικοῦ/ἐκπαιδευτικοῦ στοῦ Μαλάου (ἐπαρχία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιμπάμπουε) καλοῦμε ὅλους ὅσους ἐπιθυμοῦν καὶ ἔχουν τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα (πληροῦν τὶς προϋποθέσεις γιὰ ἀπόσπαση ἐκπαιδευτικοῦ στοῦ ἐξωτερικό), ὅπως ἐπικοινωνήσωσιν μὲ τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὰ παρακάτω τηλέφωνα: +263-4-744911 καὶ +263-91-261258.

Ἐν Χαράρε τῇ 24ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ζιμπάμπουε ΓΕΩΡΓΙΟΣ